

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை.

வியாழக்கிழமை, 1970 செப்டம்பர் 3.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. நீத்தார் நினைவுக் குறிப்பு.

முன்னாள் உறுப்பினர் திரு. சி. கோதண்டராம பாகவதர்
அவர்கள் மறைவு குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1962-லிருந்து 1967-ஆம் ஆண்டுவரை ஆரணி தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையின் முன்னாள் உறுப்பினரான திரு. சி. கோதண்டராம பாகவதர் அவர்கள் 2-9-1970-ம் நாளன்று மறைந்ததைக் குறித்து இப்பேரவையின் இரங்கலையும், ஆழ்ந்த வருத்தத்தையும், அன்னாரை இழந்துவிட்ட குடும்பத் தினருக்கு நான் தெரிவிக்கிறேன்.

மறைந்தவருக்கு மரியாதை அளிக்கும் வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் எழுந்து ஒரு நிமிடம் மவுனமாக நிற்கும்படி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் எழுந்து ஒரு நிமிடம் மவுனமாக நின்றனர்.

2. வினாக்கள்—விடைகள்.

(வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்)

வித்துவான் பட்டத்திற்குப் பதில் புலவர் பட்டம்.

* 210 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னை சர்வகலாசாலையில் தற்போது வழங்கப்பட்டு வரும் வித்துவான் பட்டத்திற்கு பதிலாக புலவர் பட்டம் வழங்க சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு இம்மாநில அரசு பரிந்துரை செய்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆம்.

(வினா எண் 210 விடையளிக்கப்பட்டது.)

திரு. கே. வினாயகம் : தலைவர் அவர்களே, 'வித்வான்' என்ற சொல்லுக்கும் 'புலவர்' என்ற சொல்லுக்கும் அடிப்படையில் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது? 'வித்வான்' என்ற சொல் வடமொழிச் சொல்லாகவும், 'புலவர்' என்ற சொல் தமிழ் சொல்லாகவும் இருக்கின்றன என்பதைத் தவிர, தகுதியில் வித்தியாசம் இருக்கிறதா?

[1970 செப்டம்பர் 3]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 'வித்வத்' பெறுவதன் காரணமாக 'வித்வான்' என்ற வடமொழிச் சொல்லும், புலமை பெறுவதன் காரணமாகப் 'புலவர்' என்ற தமிழ்ச் சொல்லும் அமைந்திருக்கின்றன. தமிழ் படித்துவிட்டு வருகிறவர்களுக்குப் 'புலவர்' என்ற பட்டம் கொடுப்பதென்கிற முறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் நீண்ட பெருங்காலமாக இருந்துவருகிறது. அதையொட்டி, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலும், மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் அதே பெயரை வைப்பது பொருத்தமானது என்ற வேண்டுகோள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : தலைவர் அவர்களே, 'புலவர்' என்பது ஒரு பட்டமாகத்தான் வழங்கப்படுகிறதே தவிர, ஒரு 'டிக்ரி' யாக அது கருதப்படுவதில்லை. இதனால், புலவர் பட்டம் பெற்று வெளியே வரும்போது, பிற டிக்ரியாளர்களுக்குச் சமமாக நடத்தப்பட முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, 'புலவர்' என்ற பட்டத்தை 'டிக்ரி' யாக மாற்றும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அது பல்கலைக் கழகத்தினால் முடிவு செய்யப்பட வேண்டும். டிக்ரியாக மாற்ற வேண்டுமென்றால், பி.ஏ., பி.எஸ்.ஸி., பி.காம். போன்ற பட்டப் படிப்பு படித்து வருகின்றார்களே, அவர்களோடு இவர்களைச் சேர்க்க வேண்டியும். அதனால்தான் டிக்ரியாகக் கொள்ளாமல் பட்டமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. பி.ஏ. பட்டப் படிப்புக்குத் தமிழுடன் ஆங்கிலமும் ஒரு பகுதி எடுத்துப் படிக்க வேண்டும். அந்த வகையில் பட்டம் பெறலாம். 'புலவர்' படிப்பையே பட்டப் படிப்புக்குச் சரிசமமாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்றால், பல்கலைக்கழந்தான் இதற்குள்ள தகுதியை நிர்ணயித்து அதனுடைய அடிப்படையில் பல்கலைக் கழகம் முடிவு செய்யவேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, 'டிக்ரி' என்றால் பெயருக்குப் பின்னால் போட்டுக்கொள்ள வேண்டும். 'புலவர்' என்றால் பெயருக்கு முன்னால் போட்டுக்கொள்ள கவுரவமாக இருக்கும். ஆகவே, 'டிக்ரி'யைவிடப் 'புலவர்' பட்டம் கவுரவமானது என்பதைச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதா?

(விடை இல்லை)

புலவர் பொ. பொன்னம்பலம் : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'வித்வான்' என்பதைப் 'புலவர்' என்று ஆக்கியமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். புலவராக மாற்றியும் 'டைடில்' என்ற நிலையில்தான் வழங்கப்படுகிறது. நான்காண்டுகள் படித்துத் தேர்வு எழுதி வெளிவருகிற புலவர்களுக்கு டிக்ரியாக வழங்குவதுதான் பொருத்தமுடையதாகும். அதனால் 'டைடில்' என்ற நிலையை மாற்றி, டிக்ரியாக்குவதற்கு அரசு வலியுறுத்துமா என்று அறிய விழைகிறேன்.

1970 செப்டம்பர் 3]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் அந்த வினாவைத் தான் எழுப்பினார்கள். 'டைடில்' என்றிருப்பதை 'டிக்ரி'யாக மாற்றவேண்டுமானால் அதற்குச் சில விதிமுறைகளையும், தகுதிகளையும் பல்கலைக்கழகம் வகுத்திருக்கின்றது. அந்த அடிப்படையில் தான் டிக்ரி வழங்க முடியும். நான்காண்டுகள் படித்திருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு காரணத்தினாலேயே டிக்ரியாக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு விதிமுறை இடம் தருவதில்லை; பல்கலைக் கழகம்தான் ஆராய வேண்டும். அகடெமிக் கவுன்சில், சின்டிகேட் போன்றவைதான் அது பற்றி முடிவு எடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

தமிழ் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு உதவித்தொகை.

*211. வினா—புலவர் பொ. பொன்னம்பலம் : மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடை அளிப்பாரா—

(அ) தனித் தமிழ் கல்லூரியில் பயிலும் மாணுக்கரில் இத்துணைப் பேருக்குத்தான் மாநில அரசினர் உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், எவ்வாண்டிலிருந்து? எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) இத்திட்டம் கடந்த பல ஆண்டுகளாகச் செயலிலிருந்து வருகிறது. ஒவ்வோர் ஆண்டும் வழங்கப்பட்ட படிப்பு உதவித் தொகை வருமாறு :—

பாடமுறை.	படிப்பு உதவித்தொகை களின் எண்ணிக்கை.	திங்கள் ஒன்றுக்கு உதவித் தொகை.
		ரூபாய்.
வித்துவான்	13	6
சிரோன்மணி	6	6
மகளிர்க்கான சிறப்புப் படிப்பு உதவித் தொகை கள்.	2	15

புலவர் பொ. பொன்னம்பலம் : தலைவர் அவர்களே, பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தனித் தமிழ்க் கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய வரையறையை எடுத்துவிட்டு, தகுதியுடைய அனைவருக்கும் உதவித்தொகை வழங்க அரசு முற்படுமா, உதவித் தொகையைக் கொஞ்சம் கூடுதலாக வழங்கவும் அரசு ஆலோசிக்குமா என்று அறிய விழைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் இல்லை.

திரு. ஆர். கருப்பையா : தலைவர் அவர்களே, எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படிப்பை முடித்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகு நான்காண்டுகள் கலைக் கல்லூரியில் டிக்ரி படிப்புப் படிக்கிறார்கள். அதுபோல்தான் தமிழ்க் கல்லூரியிலும் நான்கு ஆண்டுகள் 'புலவர்' படிப்புப் படிக்கிறார்கள். கலைக்கல்லூரியில் படிக்கிறவர்களுக்கு ஆண்டொன்

[1970 செப்டம்பர் 3]

றுக்கு ரூ. 400 முதல் ரூ. 500 வரை ஆகும் செலவை அரசு ஏற்றுக் கொள்ளுகிறது. இங்கே தனித்தமிழ் அரசு என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் இந்த அரசு, தமிழ்க் கல்லூரிகளில் பயிலும் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கும், அரிசன வகுப்பினருக்கும் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 400 உதவித்தொகை கொடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தனித்தமிழ் என்று சொல்வது வேறு. தமிழ் வரை வேண்டும் என்று சொல்லுவது வேறு. தமிழர்களுக்கு வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படுத்தித் தருவது வேறு. தமிழை எடுத்துப் படிக்கிறவர்களுக்குத் தகுதி அடிப்படையில் கொடுக்கிற தன்மைகள் வேறு. பல்கலைக் கழகம் முடிவு எடுத்திருக்கும் வகையில், நான்காண்டுகள் புலவர் படிப்புப் படிக்கிறவர்களுக்கு இலவசமாகக் கற்றுக் கொடுக்கப் படுகிறது. புலவர் படிப்புப் படிக்கிறவர்கள் பணம் செலவு செய்ய வேண்டியதில்லை; இலவசமாகப் படிக்கிறார்கள். மற்ற கல்லூரிகளில் படிக்க வேண்டுமானால் சம்பளம் கட்டிப் படிக்க வேண்டும். புகழக வகுப்பிற்கு இப்பொழுது சம்பளம் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. குறிப்பாக, ஊதியத் தொகையில் இருக்கும் வேறு பாட்டைக் குறித்துத் தகவல் வேண்டுமானால், தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரங்கள் அறிந்து சொல்லவும், அதில் என்ன மாற்றம் என்பதையும் ஆராய இயலும்.

நாகப்பட்டினம் மருத்துவ மனையில் செவித்துறை
கண்காணிப்பாளர் பதவி

* 212 வினா.—திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நாகப்பட்டினத்திலுள்ள மாவட்ட தலைமை மருத்துவ மனையில் நர்சிங் சூப்பிரண்டெண்ட் பதவி எத்தனை நாட்களாக காலியாக உள்ளது?

(இ) அப்பதவிக்கு உடனடியாக நர்சிங் சூப்பிரண்டெண்ட் தியமிக்க அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) 28—11—1967-லிருந்து காலியாக உள்ளது.

(இ) அப்பதவிக்கு செவிவித்துறைக் கண்காணிப்பாளரை நியமிப்பதற்கான செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையிலிருக்கிறது. எனினும், அந்த செவிவித்துறைக் கண்காணிப்பாளரின் பணியை ஒரு முதுநிலை பெண் தலைமைச் செவிலியர் கவனித்து வருகிறார்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : இவ்வளவு நாள் அது காலியாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? இனியாகிலும் உடனடியாக நியமிக்க அரசு அவசர உத்தரவு பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்த வேலை உருவாக்கப்பட்ட பிறகு அரசு விதிமுறைகளை வகுத்தது. விதிமுறைகள் சரியல்ல என்று ரிட் பெட்டிஷன் கோர்ட்டுக்குச் சென்றது.

1970 செப்டம்பர் 3]

கோர்ட்டும் அந்த விதிமுறைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்தது. அந்தப் பதவிக்கு நியமிக்கப்படுகிறவர்கள் பெண்களாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்தப் பதவிக்குத் தகுதியான போதுமான பெண்கள் இல்லை. அதுபற்றி இப்போது பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு அறிவிக்கப்பட்டு, சீனியாரிடி பிரகாரம் தேர்ந்தெடுக்கவும் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆயினும் இதுவரை அந்தப் பதவிகள் காலியாக வைக்கப்படவில்லை. சீனியர் விமன் ஹெட் நர்சுகளை அந்தப் பதவிகளில் போட்டு வேலை நடந்து வருகிறது. ட்யூடி நர்சுகள் சீனியர் விமன் ஹெட் நர்ஸ் பணியை ஆற்றி வருகிறார்கள்.

Women students for B.E. Course.

* 213 Q.—THIRU K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state—

(a) whether some girl students have been selected for the B.E. Course in 1969; and

(b) if so, the number selected?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) 16.

திரு. கே. வினாயகம் : இப்படி ஆண்களே பயின்று வந்த துறையில் பெண்களும் பயில்கிறார்களே, அவர்களது உடல் கூறு இதற்கு சரிவர அமைகிறதா?

Is their sex against them in the matter of becoming proper engineers?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : சரிவர அமைந்து இருக்கிற காரணத்தினால்தான் 16 பேர்கள் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தகுதியிருக்கிறது என்ற காரணத்தினால்தான் தேர்வுக் குழுவினரும் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். ரேடியோ என்ஜினியரிங், சிவில் என்ஜினியரிங் ஆகிய துறைகளில் அவர்கள் நன்றாகப் பணி யாற்றுகிறார்கள். மெக்கானிக்கல் என்ஜினியரிங் பகுதிகளில் கூட மேல் நாடுகளில் பணியாற்றுகிறார்கள். 1965-66-இல் 4 பேர்கள் இருந்தார்கள். அதற்கு அடுத்த ஆண்டு 3 பேர்கள், அதற்கடுத்த ஆண்டு 9 பேர்கள், அதற்கடுத்த ஆண்டு 5 பேர்கள் என்றால் இந்த ஆண்டு 16 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். 13 பேர்கள் சேர்ந்து பயின்று வருகிறார்கள்.

பர்மாவிலிருந்து தாயகம் திரும்பியோர்

* 214. வினா—திரு. வை. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருச்சியில் உள்ள பர்மா தமிழர்களுக்கு தமிழக அரசு கடன் தொகை அளிக்க உத்தேசித்துள்ளதா?

(இ) எவ்வளவு ரூபாய் அளிக்க உத்தேசித்துள்ளது?

[1970 செப்டம்பர் 3]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) & (இ) : 1970-71 வருஷத்திற்கு வியாபாரக் கடனுக்காக ரூ. 4,00,000-மும், வீடு கட்டுவதற்குரிய கடனுக்காக ரூ. 2,50,000-ம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : இப்போது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற கடன் உதவிகளைத் தவிர பாய்லர் தொழிற்சாலை போன்றவற்றில் வேலை வாய்ப்புகள் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தொழில் நடத்த கடனும் கொடுக்கப்படுகிறது. வேலை வாய்ப்புகளும் அளிக்கப்படுகிறது.

ஹாஜி ம. மு. பீர்முஹம்மது : பர்மாவில் இருந்து வந்திருக்கிற அகதிகளுக்கு கடன் தொகை 5 ஆயிரம் வரை கொடுக்கலாம் என்று முன்னர் ஒரு முறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஆகிறதே. காலதாமதம் ஆகாமல் அந்தக் கடன் தொகையைக் கொடுக்க உதவி செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : முதலில் இரண்டாயிரம் வரை கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது ஐந்தாயிரம் வரை கொடுக்க உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. விரைவாகக் கொடுப்பதாகத் தான் எனக்கு இருக்கிற தகவல். கூட்டுறவுத் துறையிலும் வேகமாக, விரைவாக வழங்கப்படுகிறது.

திரு. எம். எஸ். மணி : திருச்சியில் உள்ள பர்மா தமிழர்கள், கடன் கொடுப்பதோடு கூட கடைகள் கட்டித்தரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்களே, இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதுபற்றி அவர்களுக்கே தெரியும். ஸ்ரீரங்கத்தில் கடைகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டன. யாரும் அங்கே போகவில்லை என்பது அவர்களுக்கே தெரியும்.

திரு. டி. மார்டின் : பொதுவாக அகதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சலுகைகள், உதவிகள் பற்றி அந்த அகதிகளுடைய கவனத்திற்கு வரும்படியாக நல்ல முறையில் எந்த எந்த அதிகாரிகளிடத்தில் விண்ணப்பித்துக்கொள்ள வேண்டும், எது எதற்குக் கடன் கொடுக்கப்படும் என்பதுபற்றி விளம்பரப்படுத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : உறுப்பினர் தவறாகக் கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அகதிகளைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் சர்வதேச விவகாரங்களை எல்லாம் நன்கு தெரிந்தவர்கள். நேரில் அமைச்சரையே அணுகி காரியங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளக்கூடியவர்கள். திருச்சியைப் பொறுத்தவரை 1969-ஆம் ஆண்டு முடிகிற வரையில் 69 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிற விவரம் இருக்கிறது.

1970 செப்டம்பர் 3]

*215. வினா—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடை யளிப்பாரா—

(அ) பர்மாவிலிருந்து தாயகம் திரும்பிய தமிழர்களுக்காக அரசு துவக்கிய வலவர் பயிற்சிப் பள்ளியில் (Driving school) இதுவரை எத்தனைப் பேர் பயிற்சிப் பெற்றுள்ளனர்?

(இ) அவர்களுள் எத்தனைப் பேருக்கு வேலை தரப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பயிற்சி திறம்பட முடித்தவர்களின் விவரம் பின்வருமாறு (31—5—1970 அன்றுள்ளபடி) :

(அ) குறைந்த பார வண்டிகள்—487.

அதிக பார வண்டிகள்—7.

(இ) பயிற்சி பெற்ற நபர்கள் எங்கே வேலை செய்கிறார்கள் என்ற விவரம் இல்லை.

திரு. பி. எம். முனுசாமி கவுண்டர் : அந்தப் பயிற்சிப் பள்ளி தமிழகத்தில் எத்தனை இருக்கின்றன? அவர்களுக்கு எந்த எந்த முறையில் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும் என்கிற வரையறை இருக்கிறதா? அதிகமாக ஆக்சிடெண்டுகள் ஆகின்றனவே, அதைத் தவிர்க்க நிரந்தரப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பர்மா அகதிகளைப் பற்றியது. அவர்களுடைய பயிற்சிப் பள்ளி சம்பந்தப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பர்மா அகதிகளுக்குப் பயிற்சிப்பள்ளி ஒன்று திருச்சியிலும், ஒன்று கோயம்புத்தூரிலும் இருக்கிறது. Training Course in light duty vehicle. என்பதாக 60 நாள் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. மொத்த இடங்கள் 100. அவர்களுக்கு இருக்கிற யோக்கியதாம்சங்கள் not less than 18 years and not more than 35 years at the time of selection. உயரம் 5 அடி 3 அங்குலம் இருக்கவேண்டும். எடை 105 ராத்தல். எண்கேஷனல் க்வாலிபிகேஷன் தமிழ் படிக்க எழுதத் தெரிந்தால் போதும். They must possess clear eye-sight free from night blindness and colour blindness. இன்னொரு பயிற்சிப்பள்ளி போக்குவரத்துத் துறையில் நடத்தப்படுகிறது Training Course in light duty vehicle. இது பயிற்சி காலம் ஒரு மாதம் உடையது. 60 பேர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, பர்மாவில் இருந்து தாயகம் திரும்பியவர்களுக்கு வேறு எந்த எந்தத் துறையில் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம் தீட்டப்பட்டுள்ளது? எந்த எந்தத் துறையில் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : வேறு துறைகளிலும் பயிற்சி அளித்து வருகிறது. இன்னும் எந்த எந்தத் துறைகளில் வேலை வாய்ப்பை அளிக்கலாம் என்பதும் பரிசீலிக்கப்படும்.

ஹாஜி ம. மு. பீர்முஹம்மது . பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பர்மாவிலிருந்து வந்திருக்கிற அகதிகளுக்கு டிரைவிங் பயிற்சி 60 நாட்களுக்கு நடைபெறுகின்றது. 60 நாட்கள் அவர்களுக்குக்

[1970 செப்டம்பர் 3]

கொடுக்கிற வலவர் பயிற்சியோடு, மெக்கானிக் பயிற்சியையும் சேர்த்து கால அளவைக் கூட்டி, பயிற்சி கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா? இப்போது திருச்சியிலும், சென்னையிலும்தான் இந்தப் பயிற்சிப் பள்ளிகள் உள்ளன. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தான் அதிகமான அளவில் பர்மா அகதிகள் இருக்கிற காரணத்தினால் திருநெல்வேலியிலும் இப்படிப்பட்ட ஒரு பள்ளியை அரசாங்கம் அமைக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதிலே பயிற்சி பெற்றவர்கள் எங்கெங்கே வேலையில் இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கு இல்லை.

இலங்கையிலிருந்து தாயகம் திரும்புவோருக்கு வீட்டு வசதி

*216. வினா—திரு. வை. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) இலங்கையில் இருந்து வரும் அகதிகளுக்காக “வியாசர்பாடியில்” வீடுகள் கட்ட தமிழக அரசு உத்தேசித்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விபரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) & (இ) இலங்கையில் இருந்து வரும் அகதிகளுக்காக “வியாசர்பாடியில்” வீடு கட்ட தமிழக அரசுக்கு உத்தேசம் இல்லை. பர்மா அகதிகளுக்குத்தான் இருக்கிறது. எனவே இவ்வினா எழாது.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, அவர்களுக்காக எவ்வளவு வீடுகள் கட்ட உத்தேசம்? அதற்காக எவ்வளவு தொகை மாநில அரசும், மத்திய அரசும் கொடுக்கவிருக்கிறது? மத்திய அரசிடமிருந்து எவ்வளவு தொகை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அம்மையார் தொகுதியான வியாசர்பாடியில் அவர்களாக வீடுகள் கட்டிக்கொண்டார்கள். பல வசதித் குறைவான இடத்தில் 2,500 பர்மா அகதிக் குடும்பங்கள் எந்த விதமான அடிப்படை வசதிகளும் இல்லாத அளவில் அவர்களுக்கு பலன் அளிக்கின்ற வகையில் போதிய பாதைகள், விளக்குகள் சாதாரண சுகாதார ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கு தமிழ்நாடு அரசாங்கம் 3 கோடி ரூபாய் அளவில் ஒரு திட்டம் தயாரித்து மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. அதோடு கூட ரூபாய் 24 லட்சம் சாதாரண சுகாதார வசதியையும் (பேசிக் அமெனிடீஸ்) செய்வதற்கு திட்டம் தயாரித்து அனுப்பி இருக்கிறது. அந்த 3 கோடி ரூபாயில் 50 சதவிகிதம் ரூபாய் மானியமாகவும், 50 கோடி ரூபாய் கடனாகவும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். இது மத்திய அரசினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பர்மாவிலிருந்து அகதிகளாக வருகின்ற தமிழ் குடும்பங்களுக்கு சென்னை மாநகரத்தில் இடவசதி இல்லை என்பதன் காரணமாக அவர்களைத் தளவாடி, ஒதுர் பகுதியில் குடியேற்ற அரசு ஆலோசிக்குமா?

1970 செப்டம்பர் 3]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அங்கங்கே இருக்கிற பிரச்சினையைப் பொறுத்து குடியேற்றும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. பர்மா அகதிகளுக்கு அங்கு வாய்ப்பு இருக்குமானால் யோசனை செய்யலாம்.

திரு. கே. வினாயகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வியாசர் பாடியிலே மிகவும் தாழ்வான இடத்திலேதான் வீடுகள் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மைதான். சென்னையிலே மிகவும் இட நெருக்கடி இருக்கிறது. அதனால் எங்கெங்கே இடம் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் கட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து பணம் வந்தால் அதைக் கார்ப்பரேஷனிடம் கொடுத்தால் பல நாட்கள் ஆகும். முதலிலே அவர்களுக்கு ரோடுகள் வேண்டும், பிறகு வீடுகள், அதற்குப் பிறகு குடிநீர் வசதி ஆகியவைகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இவைகள் “இண்டர் மிக்ஸ்ட் பிராப்ளம்”. ஆகவே, இதை பி.டபிள்யூ.டி.-யிடம் கொடுத்தால் 2 அல்லது 3 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக முடித்துவிடுவார்கள். இப்படிப் பட்ட யோசனை இந்த அரசிடம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அங்கே திரு. வினாயக மூர்த்தி, இங்கே திரு. வினாயகம். அவர்கள் என்னவென்றால் அரசாங்கம் கார்ப்பரேஷனிலே தலையிடுகிறது என்கிறார்கள். இவர்கள் என்னவென்றால் கார்ப்பரேஷனிடம் கொடுக்காதே என்று சொல்லுகிறார்கள். கார்ப்பரேஷன் மட்டுமல்ல இதைச் செய்வது. எல்லோரும் சேர்ந்து செய்யவேண்டிய பிரச்சினை. நான் டெல்லி சென்றிருந்த நேரத்திலே டெல்லி அமைச்சர் திரு. பக்ஷா ஆசாத் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசினேன். அவர்தான் இத்துறையின் பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள். இந்த 3 கோடி ரூபாய் கிடைக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதிலே ஊக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது.

கோவை மாவட்டத்தில் விதைப்பண்ணைகள்

*217. வினா—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு வேளாண்மை, அரிசனநல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கோவை மாவட்டத்தில் தற்போது எத்தனை அரசாங்க விதைப் பண்ணைகள் உள்ளன?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் தற்போது 6 அரசு விதைப் பண்ணைகள் உள்ளன.

திரு. சு. துரைசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 6 விதைப் பண்ணைகளில் எவ்வளவு விதைகள் சேகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன? இந்த விதைப் பண்ணைகளை அதிகரிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இந்த 6 விதைப் பண்ணைகளிலிருந்து எவ்வளவு சேகரிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்ற விவரம் இல்லை. ஆறு விதைப் பண்ணைகளும்

[1970 செப்டம்பர் 3]

லாபமாகத்தான் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு விதைப் பண்ணையிலும் இன்றைக்கு அதிகமான லாபம் அரசாங்கம் பெற்றிருக்கிறது. இதிலிருந்து அதிகப்படியான லாபம் பெற்றிருக்கிறோம் என்றுதான் பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, கோவை மாவட்டத்தில் இருக்கிற கண்ணம்பாளையத்தில் இருக்கின்ற விதைப் பண்ணைக்கு தண்ணீர் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. கண்ணம்பாளையக் குளத்திலிருந்து ஒரு கால்வாய் வெட்டுவதற்கு தீர்மானம் இருந்தது. அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலனை செய்ய இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இல்லை. இது குறித்து இப்போது தகவல் இல்லை. கண்ணம்பாளையம் விதைப் பண்ணையில் இருந்து 7,428 ரூபாய் லாபம் வந்திருப்பதாக 1968-69 ஆண்டு கணக்குக் காட்டுகிறது. தனியாக கால்வாய் அபிவிருத்தி பற்றி எந்தவித குறிப்பும் இல்லை.

ஆடுதுறை விவசாயப் பண்ணைக் கட்டடங்கள்.

*218 வினா.—**திரு. என். கிட்டப்பா :** மாண்புமிகு வேளாண்மை, அரிசனநல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா?

ஆடுதுறையில் தற்போது காலியாக உள்ள அரசாங்க விவசாயப் பண்ணைக் கட்டடங்களை சுற்றுலா மாளிகையாக ஆக்க ஏதேனும் திட்டம் தற்போது அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து :

ஆடுதுறையிலுள்ள மண்டல வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் தற்போது எந்தக் கட்டிடமும் காலியாக இல்லை. அங்குள்ள கட்டடத்தைச் சுற்றுலா மாளிகையாக்கும் திட்டம் தற்போது இல்லை.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : ஆடுதுறையிலே விதைப்பண்ணைகளுக்கு கட்டடம் கட்டுவதாகச் சொன்னார்கள். கட்டடம் கட்டிவிட்டால் மட்டும் போதாது. கட்டடம் கட்டிய பிறகு விதைகளில் கலப்பு இருப்பதைப் பிரிக்கக்கூடிய கருவியும் இருக்கக்கூடிய வகையில் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இது ஆடுதுறை விதைப் பண்ணையைப்பற்றிய கேள்வியல்ல. கோவை மாவட்ட விதைப்பண்ணையைப் பற்றியது. கேள்விக்கு ஏற்கனவே பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆடுதுறை வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் இருந்த கட்டடத்தை சுற்றுலா மாளிகையாக ஆக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் உண்டா என்று கேட்டார்கள். இல்லை என்று ஏற்கனவே சொன்னேன்.

திரு. எஸ். கணேசன் : ஆடுதுறை விதைப்பண்ணையை மேல் நாட்டு மாணவர்களும், அண்டை மாநிலங்களில் உள்ள மாணவர்களும் வேளாண்மைத் துறையைப் பற்றி ஆராய்வதற்காக அடிக்கடி வந்து

1970 செப்டம்பர் 3]

கொண்டிருக்கிற காரணத்தாலே அந்த இடத்தின் முக்கியத்துவத்தைக் கருதி இனிமேலாவது அதைச் சுற்றுலா மாளிகையாக ஆக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : ஏற்கனவே இருக்கிற மாளிகையை மேலும் புதுப்பிப்பதற்காக பொதுப் பணித் துறையில் இருந்து 22 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழித்து அதை இன்னும் அதிகமாக அபிவிருத்தி செய்வதற்காக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் இன்னும் அதிகம் வந்து தங்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

திரு. அ. மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, ஆடுதுறையிலுள்ள உயர்தர ரக நெல் விதைகளை அளிக்கக்கூடிய சக்தி வாய்ந்த இந்த விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணைக்கு அருகில் நீண்டகாலமாகக் கல்லூரி ஒன்று கட்டப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை கவனிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட செயற் குறிப்பு எதுவும் இல்லை.

International Rest House at Yercaud.

* 219 Q.—THIRU N. S. V. CHITHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture and Harijan Welfare be pleased to state whether any International Rest House has to be built at Yercaud in Salem district?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இல்லை. ஏர்க்காட்டில் குறைந்த வருவாய் உள்ள சுற்றுப் பயணிகளுக்கான ஓய்வு விடுதி ஒன்று கட்ட செயற்குறிப்பு உள்ளது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : அந்த ஓய்வு இல்லத்திற்கு மொத்தம் என்ன செலவாகும்? எப்பொழுது கட்டி முடிக்கப்பட இருக்கிறது? அதேமாதிரியான ஓய்வு இல்லங்களை ஏர்க்காடு போன்ற உல்லாச பயணிகள் தங்குகின்ற இடங்களிலேயும் கட்டிக் கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : கேள்வி ஏர்க்காடு பற்றியதுதான். ஏற்கனவே 2 லட்சத்து 50 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் கட்டவேண்டுமென்று திட்டம் தீட்டினோம். நிதிக்குழுவின் அதைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு இணங்க ஒரு லட்சத்து இரண்டாயிரம் என்று குறைத்து அந்த அளவிலே கட்டவேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிறோம். பொதுப் பணித் துறை பொறியியல் வல்லுநர்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள், இன்னும் திட்டம் தரப்படவில்லை. வந்த பிறகு அந்த அளவிலே ஒரு மாளிகை அங்கே கட்டப்படும்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, கட்டடங்கள் கட்டுவதற்குக் காரணம் மற்ற நாடுகளிலிருந்து பயணிகள் வந்தால் தங்குவதற்குக் கட்டப்படுகிறது. அப்படியானால் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தோ அல்லது வெளிநாட்டிலிருந்தோ உதவி பெற்றுச் செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிப்பார்களா?

[1970 செப்டம்பர் 3]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: அனைத்துலகப் பயணிகள் தங்குவதற்கு விடுதிகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அரசு எண்ணுகிறது. தனியார் துறையிலிருந்து கட்டுவதற்கு முன் வந்தால் மத்திய அரசு உதவ ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறது. அந்த வகையிலேதான் சென்னையிலே ஒரு ஹோட்டல், ஹோட்டல் ஸ்டால் கட்டுவதற்காக இடம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் கிடைக்கவில்லை. கிடைத்ததற்குப் பிறகு கட்டுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. தி. பொன்னுமலை: தலைவர் அவர்களே, சேலம் மாவட்டத் திலே இருக்கிற ஏர்க்காட்டிற்கு மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், தற்பொழுதைய முதலமைச்சர் அவர்களும், கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் வந்திருந்தபொழுது ஏர்க்காட்டைப் பெரிய உல்லாசப் பயணிகள் வருகின்ற இடமாகவும், உல்லாச நகரமாகவும் மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கே மற்ற நாடுகளிலிருந்து வந்து படிக்கக்கூடிய அளவிற்கு கான்வென்ட் கூட இருக்கிறது. எனவே, அப்படிப்பட்ட இடத்தை உல்லாசப் பயணிகள் வருகின்ற இடமாகவும் உல்லாச நகரமாகவும் ஆக்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: நான் அதைத்தான் முதலிலே சொன்னேன். 1.2 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஒரு பயணிகள் விடுதி கட்டுவதற்குத் திட்டம் இருக்கிறது. விரைவிலே கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டுள்ள திட்டமாகும்.

திரு. ந. தீர்த்தகிரி: ஏர்க்காட்டிலே சுற்றுலா மாளிகை கட்டுவதற்கு உத்தேசம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதுபோன்ற சுற்றுலா மாளிகை தாராபுரம் வட்டத்திலே உள்ள ஹோகனக் கல்லிலே கட்டுவதற்கு, ஒரு ரீரிஸ்ட் செண்டராக அதை ஆக்குவதற்கு மத்திய சர்க்காரின் உதவியின்பேரில் ஏற்படுத்துவதற்கு உத்தேசம் உண்டா? அப்படியெனில் இது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: ஹோகனக்கல்லிலே பயணிகள் விடுதி அமைக்க வேண்டுமென்று அந்த மாவட்டத்தின் ஆட்சியாளர் ஒரு திட்டம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பொதுமக்களிடமிருந்து நிதி வசூல் செய்வதற்கும் அவர்கள் ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறார்கள். அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

State Trading in Foodgrains.

* 220 Q.—**THIRU T. MARTIN:** Will the Hon. the Minister for Food and Commercial Taxes be pleased to state—

(a) whether there is any proposal pending now before the Government to introduce State Trading in Foodgrains; and

(b) if so, the particulars thereof?

1970 செப்டம்பர் 3]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) & (இ): ஒருவகையில் அரசு நெல், அரிசி வர்த்தகத்தில் ஓரளவு பங்கேற்றுள்ளது உண்மை தான். நாம் அரிசியைக் கொள்முதல் செய்கிறோம், பொது விநியோக வழங்கல் முறையும் செயல்படுத்தி வருகிறோம். ஆனால் தனியார் துறைகளை நீக்கி இந்த வர்த்தகத்தின் முழு உரிமையையும் அரசு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அரசு வியாபார நோக்குடனும் இவ்வணிகத்தை நடத்தவில்லை. விலையை நிலைப்படுத்தவும் போதுமான அளவு அரிசி கிடைக்க வகை செய்யவும் அரசு இவ்வணிகத்தை எடுத்துக்கொண்டுள்ளது.

திரு. டி. மார்டின: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்க கோடவுன் ஆவடியில் உள்ளதில் கோதுமையையும் மைலோவையும் அங்குள்ள அதிகாரிகள் தனி வியாபாரிகளுக்கு ஆலந்தூரில் உள்ள வியாபாரிகளுக்குக் கொடுத்ததாக செங்கற்பட்டு மாவட்டத் திலிருந்து பெரிய வியாபாரிகள் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? கடந்த மார்ச் மாதத்தில் அம்மாதிரி நடைபெற்றிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் சேகரித்துத் தரலாம்.

DR. H. V. HANDE : Sir, the Hon. Minister has stated in his reply that the Government are partially indulging State Trading in respect of foodgrains. Is it not a fact that a few months ago, large stocks of paddy which was purchased by the Government and stored, was found to be not fit for human consumption and so later on the Government had called for tenders for the sale of these unused stocks which had become spoiled? So, will the Hon. Minister tell us who is responsible for this state of affairs and whether he has fixed up responsibility on any particular officer in regard to the deteriorating stock of paddy?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, மனிதர்கள் சாப்பிடுவதற்கு லாயக்கற்ற வகையில் உணவுப்பொருட்கள் இருந்ததாகச் சொல்வதை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. பழுது அடைந்தது உண்மைதான். குறுவை ஈரமாக இருந்தாலும் மழை பெய்த நேரத்திலே குறுவையைக் காயவைக்காமல் அப்படியே கொண்டுவந்து அடுக்கி வைக்கும் அவசியம் இருந்தாலும் சிறிது பழுது ஏற்பட்டிருந்தது. எவ்வளவு பாதகம் ஏற்பட்டது என்று கேட்டார்கள். தனிக்கேள்வி போட்டால் விடை சேகரித்துத் தரலாம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: உணவுத் துறையிலே தென் மண்டலம் கொண்டு வருவதற்கு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா? அதுபற்றி மத்திய அரசாங்கம் ஏதாவது கேட்டு மாநில அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்திருக்கிறார்களா? நான்கு ராஜ்யம் களை இணைத்து ஒரு மண்டலமாக உணவுத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் ஆக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கத்திடம் கொள்கை விளக்கம் இருக்கிறதா?

[1970 செப்டம்பர் 3]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தென் மண்டலமாக இருக்க வேண்டுமென்று முன்பிருந்தே அவர்கள் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். பற்றாக்குறையுள்ள கேரளத்தைப் பக்கத்திலே வைத்துக்கொண்டு தமிழ்நாடு எவ்வளவுதான் தன்னிறைவு பெற்றாலும் அது பயனுள்ளதாக இருக்காது என்பதால் தென் மண்டலம் வைத்துக் கொள்வதற்கில்லை என்று வாதிட்டு வருகிறோம். தென் மண்டலம் என்று ஒரு மண்டலமாக ஆக்க வேண்டுமென்று யாரும் கேட்க வில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து தென் மண்டலமென்று ஒரு மண்டலம் ஆக்கலாமா என்று கடிதம் வந்தது உண்மை. அப்படிச் சேர்க்கக்கூடாது என்று நாம் பதில் எழுதியிருக்கிறோம். கேரளத்திற்கு அரிசி கொடுப்பதற்கு மத்திய அரசே பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும், அப்படிச் செய்தால் தென்மண்டலம் அமைப்பதிலே ஆட்சேபணை இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தென் மண்டலம் ஆக்குவதிலே என்ன சங்கடம் இருக்கிறது என்றால் மூன்றாம் தர நெல் இங்கிருந்து கேரளத்திற்குப் போய்விடும். அதனால் இங்கே நெல்லின் விலை உயரும். ஆந்திரத்திலேயிருந்து உயர் ரக அரிசி இங்கே வரும். அதன் காரணமாகவும் இங்கே விலை உயர்ந்துவிடும். எனவேதான் அரிசி விலை உயர்ந்துவிடும் என்ற காரணத்தால் தென் மண்டலக் கொள்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: நான் ஒரு விளக்கம் சொல்லி விடுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கின்ற விளக்கம் மந்திரிசபைக்கே தெரியாது. தென்மண்டலம் என்பது கூடவே கூடாது என்பதுதான் நிலை. அவர்கள் இப்பொழுது புதிதாக வந்திருக்கின்ற நிலைமையைச் சொன்னார்கள். தென்மண்டலம் ஏற்றுக் கொள்வதாகச் சொன்னார்கள் என்பதிலே முரண்பட்ட கருத்துக்கள் இருக்கின்றன என்று பத்திரிகைக்காரர்கள் நினைத்துக் கொள்வார்கள். அந்தப் புதிய மாற்றத்தைப்பற்றித் தகவல் இல்லை என்ற காரணத்தாலேதான் நான் சொன்னேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அந்தக் கடிதம் சமீபத்திலே தான் வந்தது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: எனவே தவறு ஒன்றும் இல்லை. மந்திரிசபையிலே வரவில்லை, புதிதாக உணவு அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்து இருக்கிற முடிவு. தென் மண்டலம் கூடாது என்று சொல்லிவிட்டோம். இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட யோசனை சொல்லியிருப்பது எனக்குத் தெரியாது.

DR. H. V. HANDE: Sir, may I know whether the answer was given before consulting the Cabinet or after consulting the Cabinet?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: 10, 15 நாட்களுக்கு முன்னால் தான் இந்தக் கடிதம் வந்தது. இதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கலந்து பேசித்தான் பதிலை அனுப்பியிருக்கிறோம்.

1970 செப்டம்பர் 3]

இதை அமைச்சரவைக்கு விடுவது முதலமைச்சர் அவர்களைப் பொறுத்தது. நிதியமைச்சர் அவர்கள் தமிழ்நாட்டிலே இல்லாத நேரத்திலே இது வந்ததால் அதுபற்றித் தகவல் இல்லாமல் இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லை, தவறாகப் பதில் தந்தார்கள் என்று வந்துவிடக்கூடாது. இது புதிய மாற்றம். நான் ஒரு மாதமாக இங்கேதான் இருக்கிறேன். எனக்குத் தெரியவில்லை. மந்திரி சபைக்கு அதைப்பற்றி ஒன்றும் தகவல் இல்லை. தவறான தகவல் கொடுத்தேன் என்ற நிலைமை வருமென்பதற்காகவும், நண்பர் சண்முகம் அவர்கள் என்னைப் பின்தொடர்ந்து சொல்லிய நிலையால் ஏற்பட்டுவிடும் என்ற காரணத்தால் சொல்லுகிறேன். தென் மண்டலம் கூடாது என்ற நிலை. அவர்கள் கூறுவது தென் மண்டலம் வருவது மாதிரி தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது. விதிமுறைகளில் இப்படிப்பட்ட நிலை இருப்பதாக மாற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தத் தகவல் எனக்கு இல்லை. எனவே, இதைத் தன்னிலை விளக்கமாகக் கூறுகிறேன். உணவு அமைச்சர் கூறியதை மறுத்துச் சொல்வதற்காக நான் இங்கு சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அமைச்சரவையின் முழுப் பொறுப்பும் முதலமைச்சரைச் சார்ந்திருக்கிறது. ஒரு துறை அமைச்சரைச் சார்ந்த திட்டம் முதலமைச்சருக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமே தவிர எல்லா அமைச்சர்களுக்கும் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்று இல்லை. முதலமைச்சரைத்தான் முழுப்பொறுப்பும் சார்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, கேபினெட் ரெஸ்பான்ஸிபிலிட்டி என்ற அளவில் முதலமைச்சரைச் சார்ந்ததாக இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட கருத்து உணவு அமைச்சருக்கும் முதலமைச்சருக்கும் உட்பட்ட கருத்து. அந்தக் கருத்து முழுவதும் இன்னொரு அமைச்சருக்குத் தெரியாமலிருக்கலாம். ஒருவருக்குத் தெரியாமலிருப்பதை வைத்து, செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்யத் தவறி விட்டார் என்ற நிலை ஏற்படாது. ஆகவே, முதலமைச்சரைக் கவந்துகொண்டு செய்திருக்கிறார்கள். சிலபல பிரச்சனைகள் கேபினெட்டிற்குத் தெரியாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆகவே, இதில் எந்தவிதமான வேறுபாடும் இல்லை.

THIRU K. VINAYAKAM: On a point of Order, Sir. Now that the Hon. Leader of the House has come out with a statement trying to clear the confusion created by two Hon. Ministers trying to give answers out of their memory or out of their past experience without basing their answer on any of their records of referring to the files, am I to understand that these answers should go unchallenged? I want your ruling, Sir.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உணவு அமைச்சரவர்கள் அண்மையிலே நடந்ததைச் சொன்னார்கள். அதுதான் உறுதியான விடை. நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் முன்பிருந்த நிலையைச் சொன்னார்கள். அண்மையில் நடந்த நிகழ்ச்சி தெரியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். எனவே, உணவு அமைச்சரவர்கள் சொல்லிய விடைதான் இப்பொழுது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய விடை.

[1970 செப்டம்பர் 3]

THIRU T. MARTIN : On a point of Order, Sir. In the rank of Ministers, the Hon. Minister for Finance

MR. SPEAKER : There is no point of Order.

Tamil Nadu Paddy and Rice Movement Control Order

* 221 Q.—THIRU K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Food and Commercial Taxes be pleased to state whether the Government of Tamil Nadu has declared a five mile belt area around the district of Thanjavur as 'Notified area under the Tamil Nadu Paddy and Rice-movement Control Order?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : 'இல்லை'.

திரு. கே. வினாயகம் : தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சுற்றி 5 மைல் எல்லையோரப் பகுதியை அறிக்கையிடப்பட்ட பகுதியாகப் போட்ட காரணம் அங்கிருந்து அரிசி வெளியே போகாமல் இருந்தால் அரிசி விலை குறையும் என்ற நோக்கத்தோடுதானே போட்டார்கள். ஆனால் . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இல்லை என்று சொன்னேன்.

திரு. கே. வினாயகம் : இல்லை என்று தெரிவித்தார்கள். தங்களுடைய இலாக்காவின் மூலம் வந்த ஒரு செய்தியைப் பார்த்து விட்டுத்தான் இந்தக் கேள்வியைப் போட்டேன். அப்படிப் போட்டது தப்பா? இலாக்கா கொடுத்த அறிக்கை சரியா அல்லது தாங்கள் இப்பொழுது கூறுவது சரியா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இதைப் போடலாமா என்று ஆலோசனை செய்யப்பட்டது உண்மை. ஆனால், வேண்டியதில்லை என்று, கைவிடப்பட்டு விட்டது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, 15 மைல் பெல்ட் ஏரியா என்று கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிற்கு விதி பிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தால் இரு தாலுக்காக்களிலே இன்றைக்கு உணவு விநியோகத்திற்குப் பெரும் கஷ்டம் இருக்கிறது. அங்கிருக்கும் கடைகளிலே சரியாக அரிசி விநியோகம் நடக்கவில்லை. மிகவும் புளித்துப்போன அரிசியைத் தருகிறார்கள். ஆகவே, அடையாளக் கார்டு முறையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கான்பரன்ஸ் கூடி, எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் கூடி முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரச்சனையை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதன் மீது அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, ஓலவக் கோடு தாலுக்காவைப்பற்றி மாவட்ட ஆட்சி மன்றத் தலைவர் அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. விரைவில் முடிவெடுக்கப்படும்.

1970 செப்டம்பர் 3]

Ceiling on rice stock with dealers

* 222 Q.—**THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR :** Will the Hon. the Minister for Food and Commercial Taxes be pleased to state :

(a) whether the Government has prescribed a ceiling for rice stocks held by Foodgrains dealers in this State; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) உணவு தானிய வியாபாரிகள் அரிசி இருப்பு வைத்திருப்பதற்கான உச்சவரம்பு ஒன்றும் இந்த அரசு விதிக்கவில்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, நெல் அரிசி வியாபாரத்தில் பலர் ஆயிரக்கணக்கான மூட்டைகளைப் பதுக்குவதன் மூலம் நாட்டிலே ஏற்படும் உணவுப் பஞ்சத்தைத் தடுக்க இனியாவது அரசாங்கம் உச்சவரம்பை வைக்க உத்தேசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, 40 ரூவின் டால் நெல்லோ அல்லது 25 ரூவின் டால் அரிசியோ அதற்குமேல் இருந்தால் அதற்குண்டான கணக்குகளை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறது. எவ்வளவு வைத்திருக்கலாம் என்பதற்கு உச்சவரம்பு இல்லை. கணக்கிருந்தால் போதும் என்று வைத்திருக்கிறோம்.

கொடவாசல் திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, இந்த நெல்-அரிசி வியாபாரிகள் அவர்கள் கொள்முதல் செய்யும் நெல்லையோ, அரிசியையோ 15 தினங்களுக்கு மேல் இருந்தால் அரசாங்கத்திற்கு பாக்கியிருக்கும் நெல்லை விட்டுவிட வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தனிக்கேள்வி போடவும்.

அரியலூர் பகுதியில் கிடைக்கும் ஜிப்சம் படிவங்கள்

* 223. வினா—**திரு. என். கிட்டப்பா :** மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருச்சி மாவட்டம், அரியலூர் பகுதியில் கிடைக்கும் ஜிப்சம் கல்லைக்கொண்டு தொழிற்சாலை ஏதேனும் ஏற்படுத்த அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இல்லை.

காஞ்சிபுரத்தில் சரிகைத் தொழிற்சாலை

* 224. வினா—**திரு. வை. சுவாமிநாதன் :** மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) காஞ்சிபுரத்தில் சரிகைத் தொழிற்சாலை அமைக்க மத்திய அரசு மாநில அரசிற்கு அனுமதி அளித்துள்ளதா?

(இ) இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

[1970 செப்டம்பர் 3]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) இத்திட்டத்தை செயல்படுத்த சுமார் 25 லட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இது தனியார் துறையில் ஒப்படைக்கப்படவிருக்கிறதா அல்லது அரசாங்கமே செய்யப்போகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அரசாங்கமும் தனியாரும் சேர்ந்த கூட்டுத்துறை.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவரவர்களே, காஞ்சிபுரத்தில் பட்டு சரிகைத் தொழிற்சாலையை அமைப்பதுபற்றி அரசாங்கத்தினால் முன்பு முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் இது பேப்பரிலேயே இருக்கிறதே தவிர அதைச் செயற்படுத்த அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நம்முடன் இருந்த காலத்திலே இந்தத் தொழிற்சாலை வேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. ஆனால் தங்கக்கட்டுப்பாடு இருந்த காரணத்தினால் இதற்கு அனுமதி பெறுவதற்குக் காலதாமதம் ஏற்பட்டது. அண்மையில் மத்திய சர்க்கார் அனுமதி அளித்திருக்கிறது. இதற்காக தனி அதிகாரி ஒருவரை, டி. ஆர். ஓ. அளவிலே போட்டு உடனடியாக காஞ்சிபுரத்தில் தொழிற்சாலையைத் துவங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

Price of raw silk

* 225 Q.—THIRU K. SAHADEVA KANDER : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the Government are aware of the steep rise in price of raw silk in this State?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஆம். ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க பட்டுத் துணி ரகங்களை தயாரிப்பதற்கு “சர்க்கா” பட்டு பயன்படுத்தப் பட்டு வருவதால், மைசூர் மாநில பட்டு உற்பத்தியாளர்கள் மேற்படி பட்டு உற்பத்தியின் அளவைக் குறைத்துவிட்டதே இதற்கு முக்கியக் காரணமாகும். மத்தியப் பட்டு வாரியம் மூலமாக நியாயமான விலையில் கச்சா பட்டு வழங்கப் பெறவும், ஜப்பான் நாட்டிலிருந்து கச்சா பட்டு இறக்குமதி செய்யப் பெறவும் வேண்டி மாநில அரசு இந்திய அரசுடன் முன்னரே கடிதத் தொடர்பு கொண்டுள்ளது.

திரு. க. சுகாதேவ கண்டர் : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டிலே நாகரீகம் நாளுக்குநாள் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையிலே கச்சாப்பட்டின் விலை உயர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. எனவே, விலை உயராமல் தடுக்க அரசாங்கம் முன்னெச்சரிக்கையாக நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கச்சாப்பட்டிற்கும் நாகரீகத் திற்கும் தொடர்பு இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. நாம் நம்முடைய பகுதியிலே இந்தப் பட்டைக்கொண்டு ஏராளமான

1970 செப்டம்பர் 3]

பட்டுச்சேலைகளைத் தயாரிக்கிறோம். ஆனால் இதற்குத் தேவைப்படும் மூலப்பொருட்கள் பெரும்பாலும் மைசூர் மாநிலத்திலிருந்து வருகிறது. ஹோசூர், தாளவாடி பகுதிகளில் சிறிய அளவில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. நாம் எடுத்திருக்கும் முயற்சி, நம்முடைய பகுதியிலே இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய, மத்திய சர்க்கார் நமக்குத் தேவையான கைத்தறிப் பட்டை கச்சாப்பாட்டை வழங்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

Export of human hair

* 226 Q.—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state :

(a) whether the human hair export from this State has suffered a set back during the year 1969; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) தலைமுடி ஏற்றுமதி இந்நாடு முழுவதிலுமே பொதுவாக குறைந்துள்ளது. அதற்கு காரணங்கள் பின்வருவனவாகும் :

(1) செயற்கைப் பொருள்கள் புகுத்தப்படுதல்.

(2) அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் சீன முடி இறக்குமதி செய்வது தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது அத்தடை படிப்படியாக நீக்கப்பட்டு வருவதால், சீன நாட்டு தலைமுடி பெரும் அளவில், ஐக்கிய நாடுகளின் அங்காடிக்கு வருகிறது.

(3) இந்தோனீசியா, நேபாளம், பாகிஸ்தான் போன்ற பிறநாடுகள் தலைமுடி விற்பனையில் போட்டியிடுவதுமன்றி அதற்கான விலையையும் குறைத்துள்ளன.

திரு. ப. மகாதேவன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஹிப்பி நாகரீகத்தின் காரணமாக, ஆண்களும் நீளமாக சடைமுடி வளர்த்துக்கொள்ளும் நிலைமையிருப்பதால் முடிவெட்டாமல் இருப்பதைப்பற்றி தகவல் வந்திருக்கிறதா?

(பதில் இல்லை.)

DR. H. V. HANDE : This is a great source of foreign exchange. This was earning us a great deal till such time as the State Trading Corporation entered the field and afterwards there is a lot of confusion between the S.T.C. and the private entrepreneurs who were exporting this human hair previously. I so, may I know whether the State Government is seized of the matter? How is the State Government going to resolve this tangle and see that once again Tamil Nadu comes foremost in the export of human hair?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சென்னை துறைமுகத்திலிருந்து ஏற்றுமதியாகக்கூடிய தலைமுடியின் விலை மதிப்பு 1966-67-ல் 6 லட்சம்; 1967-68-ல் 26 லட்சம். கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுவது போன்ற குறை தனியார் துறையில் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்ற நேரத்தில் இருந்தது. எஸ்.டி.சி. மூலம் ஏற்றுமதி செய்யும்போது அவர்கள்

[1970 செப்டம்பர் 3]

ஒரு ஃப்ளோர் பிரைஸ் போட்ட காரணத்தால் தங்களைப் பாதிக்கிறது என்றுகள். பிறகு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பினோம். மத்திய அரசும் காம்ப்ரமைஸ் ஃபார்முலா முறையில் முடிவு எடுக்க முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

Sheriff of Madras

* 227 Q.—THIRU N. S. V. CHITHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the grounds on which the selection is made for the post of Sheriff of Madras?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ‘மாநகரின் முதல் குடிமகன்’ என்று அழைக்கப்படக்கூடிய தகுதி பெற்றவரும், நல்ல பதவியிலும், நிலைமையிலும் உள்ளவருமான ஒருவரை “ஷெரிப்” ஆக நியமிக்கத் தேர்ந்தெடுப்பதே இதுவரையிலும் நடைமுறையில் இருந்து வருகிற ஒரு மரபு ஆகும். அரசுப் பணியில் உள்ளவர்கள், ராணுவப் பணியில் உள்ளவர்கள், வழக்குரைஞர் தொழில் புரிபவர் ஆகியோர் நியமனத்திற்காகக் கருதிப் பார்க்கப்படுவதில்லை. தனியார் நிறுவனங்களில் பணியாற்றி ஊதியம் பெறுபவர்கள் நியமனத்திற்காகக் கருதி பார்க்கப்படுகின்றனர். மகளிரும், ஷெரிபாக நியமிக்கத் தகுதி பெற்றவராவர். இந்தப் பதவி கௌரவப் பதவியாகும்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : இந்த ஷெரிப் பதவி அலங்காரப் பதவி, ஆங்கிலேயரின் அடிமைச் சாசனத்தை நினைவுறுத்தும் பதவி, தேவையில்லாத ஒன்று என்று இன்று ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் அன்று எதிர்க்கட்சியில் இருந்த நேரத்தில் கூறினார்களே, அப்படிப்பட்ட அந்தப் பதவி தேவை என்று இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்தக் கண்டனக் குரலைப்பற்றித் தெரியாது. ஷெரிப் பதவி நம்முடைய உயர்நீதி மன்றத்தில் “Letters Patent Appeal” என்ற வகையில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. “Letters Patent” அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலேயே இடம் பெற்றிருக்கிறது. இதற்கு தனியாக விதிமுறைகள் கிடையாது. கன்வென்ஷனாகத்தான் வைத்திருக்கிறோம். அந்தக் காலத்தில் இருந்த அத்தனையையும் எடுத்து விடுவது என்று முடிவு செய்ய முடியாது. அது எடுப்பது தேவை என்று இந்த அரசாங்கம் கருதினால் அப்போது அதுபற்றி ஆலோசிக்கப்படும்.

Water from Red Hills lake

* 178 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state :

(a) whether any complaints have been received to the effect that water from the Red Hills lake, solely intended for the City's drinking water purposes had been illegally let out for irrigation for five or six days in January, 1969; and

(b) if so, the action taken thereon and the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதித் பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) செய்தித் தாள்களில் இந்தச் செய்தியைக் கண்டதும், பழலேரிக்கு உரிய நான்கு மதகுகளையும் நிர்வாகப் பொறியாளரும்,

1970 செப்டம்பர் 3]

உதவிப் பொறியாளரும் பார்வையிட்டனர். 1967-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்திலேயே மதகுகள் அனைத்தும் சிமிட்டியினால் காரை பூசப்பட்டு மூடப்பட்டிருப்பதால் எந்த மதகின் வாயிலாகவும் தண்ணீர் வெளியேற இயலாது. விரிவான பரிசீலனைக்குப் பின்னர் ஏரி நீர் வெளியேற்றப்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறு இல்லை என்று பொதுப்பணித்துறை அலுவலர்கள் அறுதியிட்டனர்.

DR. H. V. HANDE: Sir, is it not a fact that the former Chief Minister made representations and also gave a press statement that he had received a complaint from a responsible farmer that water from the Red Hills lake solely intended for the City's drinking water purposes had been illegally let out for irrigation for five or six days in January 1969? Also, whether after the statement of the former Chief Minister, the matter was thoroughly investigated and whether the Government are satisfied that there is no basis for the complaint made in that regard?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA: It is a fact that the former Chief Minister, Thiru Bhaktavatsalam, made that statement. But on investigation, it was found that the complaint was baseless.

சாலைப் போக்குவரத்து வாரியம்

* 179. வினா—திரு. சு. துரைசாமி: மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தமிழ்நாடு அரசுக்கு சாலைப் போக்குவரத்து வாரியம் ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இல்லை.

திரு. சு. துரைசாமி: நம்முடைய மாநில அரசு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 350 மைல்களைத்தான் அரசாங்க ரோடாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. அப்படி எடுத்துக்கொள்ளும் நிலையில் எல்லா ரோடுகளையும் எடுத்து போடுவதில் நீண்ட காலம் ஆகும். ஆகவே, இதற்குத் தனிக் கார்ப்பரேஷனை ஏற்படுத்தி எல்லா ரோடுகளையும் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவதற்கு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கேள்வி சாலைப் போக்குவரத்துக்கு வாரியம் அமைப்பது குறித்து அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா என்பது, உத்தேசம் இல்லை என்று சொன்னேன். 350 மைல்களுக்கு அதிகமாகவும் அரசு சாலைகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

டி.லி—கன்னியாகுமரி தேசிய நெடுஞ்சாலை

* 180. வினா—திரு. கரு. சீமைச்சாமி: மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) டி.லியையும்—கன்னியாகுமரியையும் இணைக்கும் தேசிய நெடுஞ்சாலை அமைக்கும் திட்டம் மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா?

[1970 செப்டம்பர் 3]

(இ) ஆம் என்றால், விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆக்ரா, ஜான்சி, நாக்புரி, ஹைதராபாத், பெங்களூர், கிருஷ்ணகிரி, சேலம், மதுரை. திருநெல்வேலி வழியாக கன்னியாகுமரி—டில்லியை இணைக்கும் தேசிய நெடுஞ்சாலை ஒன்று ஏற்கெனவே உள்ளது. தமிழ் நாட்டில் அமைந்துள்ள மேற்படி சாலையின் ஒரு பகுதி 7-வது தேசிய நெடுஞ்சாலையின் அதாவது காசி—கன்னியாகுமரி சாலையின் ஒரு பகுதியாகும்.

(இ) இவ் வினாவிற்கிடமில்லை.

DR. H. V. HANDE : Sir, in view of the fact that Kanyakumari has assumed greater tourist attraction especially after the installation of the statue of Swami Vivekananda on the rock there, will the State Government adopt a different approach? Also, when are the Government going to accomplish the task of improving the National Highway and making it a beautiful highway so that more people can travel and visit places of tourist importance?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : There is no question of changing the approach of the State Government. The Central Government should change their approach.

திருப்பூர் நகரில் பயணியர் விடுதி

*181. வினா—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருப்பூர் நகரில் பொதுப்பணித்துறையில் பயணியர் விடுதி ஒன்று கட்டும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இல்லை.

திரு. சு. துரைசாமி : திருப்பூர் நகரில் ஏறத்தாழ 1½ லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். திருப்பூர் ரயில் நிலையத்திலிருந்துதான் பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை போன்ற இடங்களுக்குப் போக முடியும். அப்படிப்பட்ட அந்த இடத்தில் பொதுப்பணித் துறையினரின் பயணிகள் விடுதி இல்லாத காரணத்தால் அரசாங்க ஊழியர்களும், அமைச்சர்களும் அங்கு தங்குவதற்கு முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ஆண்டிலேயே அங்கு ஒரு பயணிகள் விடுதியைக் கட்ட அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லுவது போல் திருப்பூரில் இருந்துதான் பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்பேட்டைக்குப் போக வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. கோவைக்குச் சென்று அங்கிருந்து சவுகரியமாகப் போக வசதி இருக்கிறது. இருந்தாலும் உறுப்பினர் அவர்களுடைய கேள்வியின் அடிப்படையில் அவருடைய கோரிக்கை பரிசீலிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

1970 செப்டம்பர் 3]

Balwadies

* 228 Q.—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state :

(a) whether there are proposal under the consideration of the Government for the construction of 'Kulanthaigal Kappagangal' with the assistance of CARE in this State, and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) “கேர்” நிறுவனத்தின் உடனுழைப்புடன் 1.20 லட்சம் பள்ளி செல்லும் நிலையடையாகக் குழந்தைகளுக்கும், கர்ப்பிணி களுக்கும், பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கும் அன்றாடம் சத்துணவு வழங்குவதற்கான திட்டம் ஒன்றை இந்த அரசு வகுத்துள்ளது. இத்திட்டம் இம்மாநிலத்தில் உள்ள 1,000 குழந்தைகள் காப்பகங் களில் (பால்வாடிகள்) (பாலர் கல்வி நிலையங்கள்) செயல்படுத்தப் படும். ஒவ்வொரு காப்பகத்திலும், ஆண்டின் 300 நாட்களுக்கு 80 சிறுவர்களும், 40 தாய்மார்களும் உணவு பெறுவர். காப்பகங் களுக்கு முழுமையான கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கும் இத்திட்டம் வகை செய்கிறது. இது தவிர, மகளிர் மன்றங்களுக்கு இணைப்பாக நிலையான சிறு சமையற்கூடங்கள் 375 கட்டுவதற்கு இந்த “கேர்” நிறுவனம் ஒப்புக்கொண்டுள்ளது.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : இந்தக் குழந்தைகள் காப்ப கங்கள் கட்டுவதற்கு கேர் நிறுவனத்திலிருந்து பயிற்சி அளிக்கப் படுகிறதா? அந்தப் பயிற்சி நல்ல முறையில் எப்போது முடிவடையும்?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அதற்கான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு குழந்தைகள் காப்பகங்களில் முதல் கட்டமாக 500 குழந்தைகளுக்கான காப்பகங்கள் இந்த ஆண்டு கட்டப்படும். அதோடு மகளிர் மன்றங்களுக்கு இணைப்பாக நிலையான சிறு சமையற்கூடங்கள் 375 கட்டுவதற்கும் இந்த ஆண்டில் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

Building for office of Pallipet Panchayat Union.

* 229 Q.—THIRU K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state :

(a) whether there is any proposal with the Government to construct additional buildings to Panchayat Union Office in Pallipet Union, Chingleput district; and

(b) if so, the estimate thereof?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) ரூபாய் 40,000.

[1970 செப்டம்பர் 3]

திரு. கே. வினாயகம் : அந்தக் கட்டடத்தை இப்போது கட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். எப்போது அது பூராவும் முடிந்து அலுவலகத்திற்குப் பயன்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஊருக்குச் சென்றிருப்பார்களேயானால் கட்டடம் முடிந்திருக்கும் நிலையை அறிந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம் : Sir, that is an insinuation. I have admitted that construction is going on. My question was put some months ago and the Hon. Minister has been late in giving answer to my question நான் கேட்ட கேள்வி, கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன, எப்போது முடிந்து அலுவலகத்திற்குப் பயன்படும் என்று. He must catch the fire in my question நான் ஊருக்குப் போகவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : குறிப்பின்படி 31—8—1970-க்குள் முடிவடையுமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. உறுப்பினர் அவர்கள் அண்மையில் ஊருக்குப் போயிருப்பார்களேயானால் கட்டடம் கட்டி முடிந்துவிட்டது தெரிந்திருக்கும் என்பதற்காகச் சொன்னேன்.

மதுரையருகே நவீன அரிசி ஆலை

*230. வினா—**திரு. கரு. சீமைச்சாமி :** மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுரை அருகே நவீன அரிசி ஆலை அமைக்க அரசு திட்டமிட்டிருக்கிறதா?

(இ) ஆம் என்றால், விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : (அ) ஆம்.

(இ) மதுரை அருகிலுள்ள கடச்சனேந்தல் என்ற கிராமத்தில் நவீன அரிசி ஆலை ஒன்றை அவ்வட்ட கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம் நிறுவுகிறது. நிறுவன வேலை முடியும் தருவாயில் உள்ளது. தமிழகத்தில் கூட்டுறவுத் துறையில் நிறுவப்பெறும் 12 நவீன அரிசி ஆலைகளில் இதுவும் ஒன்று. மணி ஒன்றுக்கு இரண்டு டன் அரவைத் திறனுள்ள இந்த ஆலையை நிறுவ ரூ. 11,65,000 செலவாகிறது.

பரிசுச் சீட்டு விற்பனை

MR. SPEAKER : Private Notice Question No. 1.

Thiru. K. VINAYAKAM : How are we to know the contents of the question unless it is read on the floor of the House?

THIRU P. G. KARUTHIRUMAN : I will read the question.

[1970 செப்டம்பர் 3]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்போது பேசப்படுவது பரிசுச் சீட்டைப்பற்றி. அதைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்றுக் கொள்வேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

3. அறிவிப்பு

(அ) அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களிடமிருந்து சட்டப் பேரவையின் 55-வது விதியின் கீழ் ஒரு நம்பிக்கை இல்லாதத் தீர்மானம் வரப்பெற்று இருக்கிறது. அதில்—

“This House expresses its want of Confidence in the Council of Ministers headed by the Hon. Thiru M. Karunanidhi”. என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இத்தீர்மானத்தைப் போலவே திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார், திரு. க. இராமமூர்த்தி, திரு. கே. வியாகம், திரு. டி. மார்டின் ஆகிய நான்கு பேரும் ஒரு நம்பிக்கை இல்லாதத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து இருக்கிறார்கள்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய தீர்மானத்தை ஆதரிப்பவர்கள் எழுந்து நிற்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[காங்கிரஸ் (அமைப்பு) கட்சி உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்றார்கள்.]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அனுமதி அளிக்கப்பட வேண்டிய எண்ணிக்கை உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்றிருக்கும் காரணத்தால் இத்தீர்மானத்திற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறதென்று அறிவிக்கின்றேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கொடுத்துள்ள தீர்மானத்திற்கு அனுமதி அளித்து இருக்கும் காரணத்தால் திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார், திரு. க. இராமமூர்த்தி, திரு. கே. வியாகம், திரு. டி. மார்டின் ஆகியவர்கள் கொடுத்துள்ள நம்பிக்கை இல்லாதத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

இத்தீர்மானத்தின் மீது விவாதத்திற்கான தேதியை பின்னர் அறிவிக்கிறேன்.

4. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்

குமரி மாவட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள கடல் அரிப்பு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. டி. மார்ட்டின், திரு. பொன்னப்ப நாடார், திரு. என். எஸ். வி. சித்தன், திரு. ஆர். கருப்பையா ஆகியோர் குமரி மாவட்டத்தில் கடல் அரிப்பு பற்றி ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

1970 செப்டம்பர் 3]

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, குமரி மாவட்டத்தில் விளவங்கோடு அருகே இனயம் என்ற கிராமத்தில் 29—8—1970 அன்று இரவு கடல் தண்ணீர் ஊருக்குள் புகுந்ததன் விளைவாக இரண்டு பேர் இறந்தும், பல வீடுகள் இடிந்தும், கடல் நீர் ஊருக்குள் வந்துகொண்டிருக்கும் நிலையில் பக்கத்திலுள்ள இரயும்துறை, ஊடலம் என்ற கிராமங்களுக்கு பேராபத்து ஏற்பட்டு உள்ளபடியால் அந்தப் பகுதியில் வாழும் மக்களின் உயிர், உடைமைகளுக்கு பேராபத்து ஏற்பட்டுள்ளது.

பேரவைத் தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இந்த விதமாகக் கடல் அரிப்பு சமீப காலத்தில் அநேக கிராமங்களில் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. கடல் அரிப்பின் காரணமாக இருவர் உயிர் இழந்து இருக்கிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. ஏராளமான வீடுகள் இடிந்து, அவைகளில் பெருத்த சேதம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதும் தெரிய வருகிறது. குறிப்பாக, கடல் அரிப்பு திடீரென்று ஏற்படுகிறது. யாரிடத்திலும் சொல்லி வருவது கிடையாது. குறிப்பாக 100 அடி உயரத்தில் அலைகள் எழுகின்றன. அந்த அலைகளின் காரணமாக ஊருக்குள் தண்ணீர் நுழைந்து சுமார் 15 அடி தண்ணீர் தேங்கி இருப்பதாகவும் அங்கே உள்ள மக்கள் நல்ல விதமாக அந்த கிராமத்தில் இல்லாததாலும் ரோம்ப உயிர்களுக்கு சேதம் ஏற்படவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். மற்றவர்கள் எல்லோரும் கன்னியாகுமரிக்கு விழாவிற்காக சென்று இருந்தார்கள். விபத்தின் காரணமாக தண்ணீர் புகுந்த காரணத்தால் பக்கத்திலுள்ள சிறிய கிராமங்களுக்கு சேதம் ஏற்படக்கூடிய நிலையில் அங்கே

[An hon. Member was seen talking to the Officers in the Officers' Gallery.]

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I suggest that fence may be put up so as to prevent any hon. Member from walking across and talking to. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் சொன்னால் கேட்கக்கூடியவர்கள் என்பது திரு. வினாயகத்திற்கு நினைவில் இருக்க வேண்டும்.

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பக்கத்திலே உள்ள கிராமத்திலும் இது போன்று கடல் தண்ணீர் புகுந்து அங்கே உள்ளவர்களுக்குச் சேதம் விளைவிக்கும் நிலை இருக்கிற காரணத்தால் சாதாரணமாக கலெக்டர்கள் உடனடியாக சிற்பில் காரியங்களைச் செய்தாலும், கடல் தண்ணீர் உள்ளே வராமல் செய்யக்கூடிய அளவில் பெரிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு கலெக்டருக்கு அதிகாரம் வழங்க வேண்டும்.

கடல் தண்ணீர் ஊருக்குள் வருவது அன்றாட நிகழ்ச்சி அல்ல. 100 அடி அலைகள் ஏற்படுவது அரசின் அன்றாட நிகழ்ச்சிக்கு உட்பட்டு வராது. திடீரென்று சேதம் விளைவிக்கிறது இது என்பதால் இந்த அவையின் மற்ற நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து இப் பிரச்சினையை விவாதிக்க வேண்டியது முக்கியமாகும்.

[1970 செப்டம்பர் 3]

இந்தக் கடலில் நீண்ட நெடும் சுவர் கட்டும் திட்டத்தை உடனடியாக அரசு கவனத்தில் கொண்டு எந்த விதமாக அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு அந்த விதமான ஆபத்து ஏற்படாத அளவில் செயல்பட வேண்டுமென்பதற்காக, அன்றாட நிகழ்ச்சிகளுக்கு உள்ளே இது வராது என்று திரும்பவும் கூறிக்கொண்டு இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து அந்தப் பகுதி மக்களுக்குப் பேராபத்து வராமல் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக சபையின் பிற நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : குமரி மாவட்டத்தில் விளவங்கோடு அருகே இனயம் என்ற கிராமத்தில் 29—8—1970 இரவு கடல் தண்ணீர் ஊருக்குள் புகுந்ததின் விளைவாக 27 மீனவர் வீடுகள் இடிந்தன. 40 வயது மேரியா சில்வய் என்ற பெண்ணும், 9 வயதுடைய அவளுடைய பெண்ணும் சுவர் இடிந்து விழுந்ததனால் மரணமடைந்தனர். கடல் கொந்தளிப்பு இன்னும் அடங்கவில்லை. கிராம மக்கள் அவ்விடத்திலிருந்து பாதுகாப்பான இடங்களுக்கு வெளியேற்றப்படுகின்றனர். துயர் தணிப்பு வேலைகள் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஆவன செய்து வருகிறார். நேற்றைய தினம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் இதுபற்றிக் கலந்து பேசி மேலும் எடுக்க வேண்டிய உடனடி நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வந்து இருக்கிறேன். ஆகவே, தகுந்த ஏற்பாடுகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்ற காரணத்தால் இதுபற்றி விவாதிக்க அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்துப் பேச வேண்டிய அளவிற்குரிய தீர்மானம் அல்ல என்பதை தங்களுக்குத் தெரிவித்து அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதல்வர் கொடுத்த விளக்கத் திருகுப் பிறகு இந்த அவையின் பிற நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து இப்பொருள் குறித்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்று நான் கருதுவதால் இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி அளிக்க மறுக்கிறேன்.

5. அரசினர் தீர்மானங்கள்

(அ) விதி 23-ஐத் தளர்த்தல்

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை விதிகளில் 23-வது விதியை தளர்த்தி இப்பேரவை இன்று தனியார் அலுவல்களை எடுப்பதற்கு முன்பு கீழ்க்கண்ட சாதாரண அரசினர் அலுவல்களை நடத்த வேண்டுமென்ற இத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

1970 செப்டம்பர் 3]

6. அரசினர் மசோதாக்கள்

(அ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு ஊராட்சி நீதிமன்றங்கள் நடவடிக்கைகள் (செல்திறன் ஆக்குதல்) மசோதா.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move—

‘That leave be granted for the introduction of the Tamil Nadu Panchayat Courts (Validation of Proceedings) Bill, 1970.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I introduced the Bill.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம்மசோதா அறிமுகம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகளைக் கேட்டுப்பெறுதல் மசோதா.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகளைக் கேட்டுப் பெறுதல் மசோதாவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இம் மசோதாவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

5. அரசினர் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) தொழில்கள் வாரியத்திற்குத் தேர்தல்

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move—

‘That in order to represent the Tamil Nadu Legislative Assembly on the Board of Industries this Assembly, in accordance with Section 3 (1) (b) of the Tamil Nadu State Aid to Industries Act, 1922 (Tamil Nadu Act V of 1923) and rule XXII (2) of the Tamil Nadu Small Scale and Cottage Industries, Loans and Subsidy Rules, 1956, do proceed on a date to be fixed by the Speaker to elect two representatives on the Board of Industries constituted under the said Act in the vacancies that will arise with effect from 20th September 1970 on the expiry of the term of the present members, Thiruvallargal S. Murugian and G. Bhuvarahan on the Board of Industries.’

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

[1970 செப்டம்பர் 3]

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) தொழில்கள் வாரியத்திற்குத் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒற்றை மாற்று வாக்கு முறைப்படி தேர்தல் நடத்துவதற்கு பேரவைத் தலைவர் வகுத்துள்ள விதி முறைகளின் கீழ் தொழில்கள் வாரியத்திற்கு (Board of Industries) இரண்டு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு வேட்பாளர்கள் நியமனத் தாள்களை 5—9—1970 சனிக்கிழமை காலை 11 மணிக்குள் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். நியமனத்தாள் வேண்டுமோர் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நியமனத்தாள்கள் 5—9—1970 சனிக்கிழமை பகல் 12 மணிக்குள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். விலகிக் கொள்ள விரும்பும் வேட்பாளர்கள் 5—9—1970 சனிக்கிழமை மாலை 4 மணிக்குள் விலகிக் கொள்ளலாம்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப் பட வேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு, அதாவது; இரண்டிற்கு மேற்படுமாயின் 7—9—1970 திங்கட்கிழமை காலை 9 மணிக்கும் பிற்பகல் 1 மணிக்கும் இடையே வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

7. தனியார் அலுவல்கள்

(1) மசோதாக்கள்

(அ) தமிழ் நாடு 1968-ம் ஆண்டு திருமணங்கள் பதிவு செய்தல் மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 23/68)—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் பேசியாகிவிட்டது. அமைச்சர் பேசிய பிறகு, திரு. இராமமூர்த்தி பேசவேண்டுமென்று அன்று முடிவு செய்யப்பட்டது. கடைசியாக அமைச்சர் பேச வேண்டியிருந்ததால், நேரம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு இன்று பேசிக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்தோம்.

திரு. கே. வியாகம் : சில நிமிடங்கள் கொடுக்கலாம்.

*திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் தமிழ் நாட்டிலே நடைபெறக்கூடிய எல்லாவிதமான திருமணங்களையும் ஒரே வகையிலே பதிவு செய்வதற்கான மசோதாவை உத்தியோகப் பற்றற்ற முறையில் இங்கே கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

தமிழ் நாட்டிலே பல மதங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் தங்கள் தங்கள் வழிகளிலே திருமணங்களை நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் இன்றைக்கு அமுலில் இருக்கின்றன. தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவையிலே சுயமரியாதைத் திருமணங்களை அங்கீகாரம் செய்வ தற்காக ஏற்கெனவே சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். உறவினர்கள் சிலரோ அல்லது சிநேகிதர்கள் முன்னிலையிலோ ஒரு எளிய முறையிலே நடைபெறக்கூடிய திருமணங்களுக்கும் பூரணமாக

1970 செப்டம்பர் 3] திரு. என். சங்கரய்யா]

அங்கீகாரம் அளிக்கின்ற முறையிலே அந்தச் சட்டம் ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய சட்டத்தில் பிரதான நோக்கம் ஒன்று இருக்கிறது. அதாவது, எந்த முறையிலே திருமணங்கள் நடத்தப்பட்டிருந்தாலும் அரசுக்கு இவைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு பதிவு என்ற முறையிலே, இந்த மாநிலத்தில் நடைபெறக்கூடிய திருமணங்களைப் பற்றி ஒரு கணக்கு கிடைப்பதற்கும் அது சம்பந்தமாக பதிவு என்று இருக்க வேண்டும். அது நல்ல கொள்கைதான். ஆனால், அதை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்கள் சொல்லக்கூடிய வழிமுறைகளைப் பொறுத்தவரைக்கும் மேற்கொண்டு அவைகள் ஆராயப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன.

எந்தவிதமான முறையிலும் திருமணங்கள் செய்து கொள்ளக் கூடியவர்களுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாமல் அந்த முறைகளை நாம் வகுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மேல் நாடுகள் பலவற்றிலும் பதிவுத் திருமணம் என்ற ஒரே ஒரு முறைதான் வழக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால், அங்கெல்லாம் திருமணங்கள் இயற்கையாகவே பதிவு செய்யப்படுகின்றன. நம்முடைய நாட்டில் திருமண நிகழ்ச்சிகள் வெவ்வேறு வகையில் நடத்தப்படுவதனால், பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய நிலை வேறு. மிக எளிய முறையில், அதே நேரத்தில் அரசாங்கத்திற்கு இதன் மூலம் தகவல்கள் பூரணமாகக் கிடைப்பதற்கும் ஒரு பிரத்தியேக வழியை நாம் அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்தப் பிரச்சனையை முன்னுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் உத்தியோகப்பற்றற்ற தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்கம் அதில் அடங்கியிருக்கிற நோக்கத்தை மனதில் வைத்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, திருமணங்களை எப்படி நடத்த வேண்டும் என்ற பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில், உலக சமுதாயம் தோன்றியதிலிருந்தே பல் வேறு நாடுகளில் வெவ்வேறு முறைகள் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் தமிழர்களுக்கு ஒரு தனி திருமண முறை இருக்கிறது என்ற கருத்து பல்லாண்டு காலமாக தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய தலைமையில் இந்த நாட்டில் வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சீர் திருத்தக் கலியாணம், மறுமலர்ச்சி இயக்கம் என்றெல்லாம் சொல்லியதில் உண்மையிலேயே எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. அவர்கள் எந்தப் பக்கத்திலிருந்து பேசினாலும், தமிழ்த் திருமணம், தமிழ் சமுதாயத்திற்குத் தேவையான திருமணம் என்ற கருத்துப்பட அவர் வற்புறுத்திச் சொல்லியிருப்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

திருமணங்கள் நடைபெறுகின்ற முறைகள் மதத்திற்கு மதம் வேறுபடுகிறது. சாதிக்கு சாதி வேறுபடுகிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவுக்கு நாமெல்லாம் இந்து மதச் சட்டப்படி

[திரு. செ. மாதவன்] [1970 செப்டம்பர் 3]

திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்று 1955-ம் ஆண்டு சட்டம் சொல்கிறது. நாம் இந்துக்கள் தானா என்ற சந்தேகம் கூட என் போன்றவர்களுக்கு அடிக்கடி ஏற்பட்டதான் செய்கிறது. இந்துச் சட்டத்தினுடைய வரலாற்றைப் படித்துப் பார்ப்போமேயானால், இந்துச் சட்டம் தோன்றிய வரலாறு விளக்கமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதன் ஆதி, மூலம் வேறு எங்கேயோ இருந்து வந்தாலும், அந்தச் சட்டம் முழுமையாக்கப்பட்ட சமயத்தில் எந்தெந்தப் பகுதியில், யார் யார் எந்தெந்தப் பழக்கங்களை வைத்துக் கொண்டார்களோ அவைகளை யெல்லாம் இந்துச் சட்டம் எடுத்துக் கொண்டது, “அப்ஸார்ப்ஷன்” என்ற முறையிலே எடுத்துக் கொண்டது. அவை யெல்லாம் சேர்ந்துதான் இந்துச் சட்டம் உருவாகியது என்று நம்முடைய இந்துச் சட்டத்தின் வரலாறு தெளிவாக்குகிறது.

ஆகவே, ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் திருமண முறைகள் வேறுபட்டு நிற்கின்றன. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவுக்கு யார் எந்த முறையை பின்பற்றினாலும், சுயமரியாதை முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று நினைப்பவர்களுக்கு, அந்த முறைக்கு சட்ட வடிவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசு நினைத்தது, இந்த மன்றமும் ஏகோபித்து அந்தக் கருத்தை ஆதரித்து, அதற்கான சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தந்திருக்கிறது. மத்திய அரசும் அதற்கு ஒப்புதல் அளித்தது. திருமண முறைகள் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் வேறுபட்டிருக்கிறது என்பதை இதன் மூலம் நாம் உணர முடியும்.

இந்த மசோதாவில் மதத்திற்கு அப்பார்ப்பட்டு, ஜாதிகளுக்கு அப்பார்ப்பட்டு, எல்லாத் திருமணங்களையும் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதனுடைய தாத்தபரியத்தை, நோக்கத்தை யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். ஆனால், மற்ற மதங்களைச் சேர்ந்தவர்களை அல்லது வேறு கருத்துக்களைக் கொண்டவர்களைக் கட்டாயப்படுத்துவது என்பது இன்றைய சூழ்நிலையில் ஏற்கப்பட வேண்டாத கருத்து என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நினைவுபடுத்த ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த அளவுக்கு, அதை இரண்டு கோணங்களில் பார்க்கலாம். பதிவு செய்யப்பட்ட திருமணங்கள் ஏராளமாகப் பெருக வேண்டும் என்பது ஒரு நோக்கமாக இருக்கலாம். இந்த நோக்கத்தில் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது. ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. அதை இந்த அரசு முழுக்க முழுக்க ஆதரிக்கிறது.

இன்னொரு நோக்கம், திருமணங்களை எல்லாம் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு நோக்கம் இந்தச் சட்டத்தில் இருப்பது போல் தோன்றுகிறது. இல்லை என்று சொல்லிவிட்டால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அப்படிப்பட்ட நோக்கம் இருக்குமேயானால், அதன் பயன் என்ன என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் அந்த நோக்கத்தை ஆதரித்துப் பேசிய எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் ஒரு எண்ணத்தைச் சொன்னார்கள். பதிவு செய்யப்பட்டுவிட்டால், திருமணம் செல்லுமா, செல்லாதா என்ற சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் போய்விடும் என்ற

1970 செப்டம்பர் 3] [திரு. செ. மாதவன்]

கருத்தை வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். அதை நம்முடைய கனம் அங்கத்தினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்களா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. என்னைப் பொறுத்த அளவுக்கு, ஒரு வழக்குரைஞர் என்ற முறையில் அதை ஏற்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காரணம், பதிவு செய்யப்பட்ட காரணத்தினாலேயே செல்லுபடியாகி விடும், அதுமட்டும்தான் நிரூபிப்பதற்குப் போதுமான சான்றாகிவிடும் என்று இருக்குமானால், எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை, இதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு. அப்படியில்லை. இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் வழக்குரைஞர் என்ற முறையில் இப்பொழுதாவது என்னோடு இதை ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இண்டியன் எவிடன்ஸ் ஆக்ட், இந்துச் சட்டம், ரிஜிஸ்டிரேஷன் சட்டப்படியும், அந்தத் திருமணங்களைக் கூட நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்றால், நிரூபிக்கின்ற வாய்ப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது, நிரூபித்துத்தான் ஆகவேண்டும். அதுபோல ரிஜிஸ்டிரேஷன் ஆஃப் பர்த்ஸ் அண்டு டெத்ஸ் என்பதை உதாரணமாகச் சொன்னார்கள். பிறப்பு, இறப்பு பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அதைக்கூட ஒத்துக்கொள்வதில்லை. அதைப்பற்றியும் நீதிமன்றங்களில் வாதாடுகிறார்கள். நமது வினாயகத்தைப் போன்ற சிறந்த வழக்குரைஞர் ஒருவர் இவர்தான் பிறந்தார் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும் என்று கேட்பதற்கும், எழுதிய காலத்தில் யார் எழுதி வைத்தது என்று கேட்பதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, பதிவு மட்டும் போதாது என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பதிவுத் திருமணம் செய்து கொண்டாலும் பின்னால் கூட பதிவு செய்து கொண்டவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டது உண்மை தானா, இவர்கள் தான் கையெழுத்துப் போட்டார்களா இதற்குச் சாட்சியம் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்களா, அந்தச் சாட்சிகள் அங்கே இருந்தார்களா என்றெல்லாம் கேள்வி கேட்பதற்கு ஒரு வாய்ப்புக் கிடைக்கும். பதிவு செய்து கொண்டால் மட்டும் இதற்குப் போதும் என்ற கருத்தை, நோக்கத்தை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அதற்கு மாறாக, இந்த நாட்டில் எளிய முறையில், ஏழை மக்களெல்லாம் பதிவுத் திருமணங்களை அதிக அளவுக்குச் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கம் இருக்குமானால், அதை நிறைவேற்றுவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

கட்டாயமாகப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று இந்த மசோதாவில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது ஏதோ புதிய சட்டமா என்றால், இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். பதிவு செய்துகொள்வதற்கு ஏற்கனவே வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்த கனம் அங்கத்தினர் சார்பிலே, அந்தக் கட்சியின் சார்பிலே பேசியிருக்கிற இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் நல்ல கருத்துக்களை யெல்லாம் சொன்னார்கள்.

[திரு. செ. மாதவன்] [1970 செப்டம்பர் 3]

கிறிஸ்துவர்களுக்குத் தனியாகச் சட்டம் இருக்கிறது, அதன்படி பதிவு செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இன்னொரு அங்கத்தினர் கெட்டிக்காரத்தனமாக இதை செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடலாம் என்று ஒரு திருத்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

எப்படி இருந்தாலும் சரி, இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று கருதுகிறேன். இந்த நோக்கத்தை எப்படியாவது செயல்படுத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்துக்களைப் பொறுத்த வரைக்கும், கட்டாயமாகப் பதிவு செய்யச் சொல்வதற்கு, கட்டாயப்படுத்துவதற்கு இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சட்டத்தின்படி இந்த மாநில அரசுக்கே அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு ஒரு தனிச்சட்டம் தேவையில்லை என்பதையும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மு. ப.
10-30

இப்பொழுதே இந்த மன்றம் கட்டாயம் செய்யலாம் என்ற முடிவுக்கு வருமானால், அதை நிறைவேற்றக் கூடிய அதிகாரம் இப்பொழுதே இருக்கிறது. 1955-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே, 8-வது பிரிவிலே நம் மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் கட்டாயப் படுத்தலாமா வேண்டாமா என்பதுதான் இப்பொழுதுள்ள பிரச்சனை. அதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

ஒரு வேடிக்கையான நிலை இருக்கிறது. ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னால் தான் நான் உணர்ந்தேன். இந்து மதத் திருமணங்களை திருமணங்களாக நடந்ததற்குப் பிறகு பதிவு செய்யலாம். ஆனால் பதிவுத் திருமணம் இந்துத் திருமணம் ஆகாது. இப்படி ஒரு “லாகு” இருப்பதை அண்மையிலே கண்டு பிடித்தேன். இந்து சட்டப்படி, வழக்கப்படி திருமணம் நடந்தது நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். அப்படி நிரூபித்த பிறகு பதிவு செய்யலாம். ஆனால் பதிவு இருக்கிறது என்பதே நிரூபணம் ஆகிவிடாது. Hindu marriages can be registered என்ற முறையில் அந்தப் பிரிவு அமைந்திருக்கிறது. இது பதிவுத் திருமணங்களை ஊக்குவிக்க வாய்ப்புத் தராது. புதிய முறையைப் புகுத்தாது.

மற்ற மதங்களைப் போல, இந்து மதத்தைப் பொறுத்த வரையில், கோவில்களில் பூசாரிகளையே ரெஜிஸ்ட்ராரர்களாக அமைத்திருக்கிறோம். அவர்களே பதிவு செய்கிறார்கள். நானே அப்படியொரு வழக்கை நடத்தியிருக்கிறேன். திருப்பரங்குன்றத்தில் நடந்த ஒரு திருமணம் செல்லுமா செல்லாதா என்று வழக்கு. அந்தப் பூசாரி வந்து நீதிமன்றத்திலே சாட்சி சொன்னார். கேள்விகள் கேட்டேன், அவர் பதில்கள் சொன்னார். “ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு திருமணங்களைப் பதிவு செய்கிறீர்கள்? “நூற்றுக்கணக்கான திருமணங்கள்” இந்தத் திருமணம் எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்தது? “பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்” “இவ்வளவு ஆண்டுகளில் எத்தனை திருமணங்கள் பதிவு

1970 செப்டம்பர் 3] [திரு. செ. மாதவன்]

செய்யப்பட்டிருக்கின்றன? ” “ பல்லாயிரக்கணக்கான திருமணங்கள் இருக்கும்.” “ஆகவே, இவர்தான் இந்தத் திருமணத்திற்கு உரியவர் என்று இப்பொழுது உங்களால் நினைவினிருந்து சொல்ல முடியுமா?” என்று கேட்டேன். இயற்கையாகவே அவரால் இதற்குப் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. வழக்கிலே நான் வெற்றி பெற்றேன். திருமணம் நடந்தது உண்மையா இல்லையா என்பது அல்ல கேள்வி. சட்டத்திலே அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிறது.

இன்றைக்கு இந்துத் திருமணங்களைப் பதிவுத் திருமணங்களாக ஆக்க முயற்சி செய்யும் திட்டத்தை ஆராய்ந்த பார்த்தோம். அண்மையிலே விதிகளைத் திருத்தி, இப்பொழுது இருக்கும் விதிகள் படி, செய்யப்பட்ட திருமணங்களை சப்-ரெஜிஸ்ட்ரார் முன்னிலையில் பதிவு செய்யலாம். அது விரிவாக வேண்டும் என்ற முறையில், திருமணம் செய்துகொள்ளப்போகும் இரண்டு நபர்களும், திருமணம் செய்து கொள்ளும் நாளிலேயே, முன் அறிவிப்புக் கொடுத்து பதிவு செய்ய ஏற்பாடு செய்யலாம். அப்படி முன் அறிவிப்புக் கொடுத்தால், துணைப் பதிவாளர் அந்தத் திருமண நாளன்று அந்தத் திருமணத்தைப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று முன் அறிவிப்புக் கொடுத்துவிட்டால், அப்படிப் பதிவு செய்ய வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி விதிகளை அண்மையிலே நம்முடைய அரசு பிறப்பித்திருக்கிறது. சட்டத்திற்குள்ளேயே பதிவும் செய்ய, அப்படிப்பட்ட திருமணங்களை ஊக்குவிக்கும் முயற்சியிலே, இந்து முறைப்படி திருமணம் ஆனபிறகு பதிவு நடைபெறக்கூடிய அளவில் ஒரு விதியைப் பிறப்பித்தோம். இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகப் பதிவு நடைபெற வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும். கொடுத்திருப்பது போதுமா என்றால், போதும் என்று சொல்லவில்லை.

இன்னொரு முறை பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அந்த முறைப் படி, கிருத்துவர்களுக்கு திருமணங்களைப் பதிவு செய்ய ரெஜிஸ்ட்ரார்கள் நியமிப்பது போல, இந்துத் திருமணங்களைப் பதிவு செய்ய, நல்ல ஆற்றல் உள்ள, படித்தவர்களாக இருப்பவர்களை, ஏராளமானவர்களை, ரெஜிஸ்ட்ராராக நியமிக்க வேண்டும் என்கிற முடிவை அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறது. அந்த முடிவு நிறைவேற்றப் படுமானால், ஏராளமான இடங்களில், பல்வேறு கிராமங்களில் பதிவுத் திருமண முறை பின்பற்றப்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும். அந்த முறையில் மக்களை உற்சாகப்படுத்தி, ஊக்கப்படுத்தி, அந்த வழியில் அழைத்து வருவது ஒரு நல்ல முறையாக இருக்கும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். எல்லோரும் கருதுகிறார்கள்.

பழக்கத்திற்கு மாறாக கட்டாயப் படுத்துகிறோம் என்கிற நிலை ஏற்பட்டால், அது நல்லதாக இருக்காது. எவ்வளவுதான் பேசினாலும், மேளம் கொட்ட வேண்டும், பந்தல் போடவேண்டும், உறவினர்கள் வரவேண்டும், பணம் இல்லாவிட்டாலும், சாப்பாடு போடவேண்டும், உறவினர்கள் வந்துவிட்டுப் போகவேண்டும் என்கிற எண்ணம் நம் நாட்டு மக்களிடம் இருக்கிறது. அதை மாற்றுவதற்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக இயக்கமும், தந்தை பெரியார் இயக்கமும் மிகுந்த பாடு பட்டு வந்திருக்கிறது. இப்

[திரு. செ. மாதவன்] [1970 செப்டம்பர் 3]

பொழுது எல்லாக் கட்சிகளும் அதை ஒத்துக்கொள்வது மிக்க மகிழ்ச்சி தருவதாக இருக்கிறது. சீர்திருத்த முறையில் திருமணங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும், கொண்டு வருவோம் என்கிற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

பதிவு செய்யப்பட்ட திருமணங்களைப் பொறுத்த வரையில், 1968-69-ல் 1230 திருமணங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 1969-70-ல் 1426 திருமணங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எண்ணிக்கையெல்லாம் உயரும் என்றும், புதிதாக ஏராளமான பதிவாளர்களை நியமித்தால், எளிய முறையில் திருமணங்களை நடத்தக் கூடிய வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்கிற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த முறையைப் பின்பற்றுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். இந்த மசோதா எல்லா மதங்களையும் கட்டுப் படுத்தும், எல்லா முறைகளையும் கட்டுப்படுத்தும் சூழ்நிலையை உண்டாக்குகிறது. இப்பொழுது கூட ஒரு மதத்தில் உள்ளவர் இன்னொரு மதத்தில் இருப்பவரோடு திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்றால், ஸ்பெஷல் மேரேஜ் ஆக்ட் கீழே தான் செய்து கொள்ள வேண்டும். பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். அப்படி சட்டத்திலேயே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே கஷ்டம் என்ன வென்றால், அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் திருமணம் செய்து கொண்டால், சொத்து உரிமை பழக்க வழக்கப்படி கிடைக்காது. அந்தச் சொத்து துரிமை போய்விடும். அப்படியொரு பயம் இருப்பதால், அந்தத் திருமண முறைக்கு நாட்டிலே அச்சம் இருக்கிறது.

இந்துக்களைப் பொறுத்தவரையில், 1955-வது ஆண்டுச் சட்டத்திலே, 8-வது பிரிவிலே ப்ரொவிஷன் இருக்கிறது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, படிப்படியாக, திருமணங்களையெல்லாம் பதிவு செய்யக் கூடிய சூழ் நிலையைத் தமிழ்நாட்டில் மேற்கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட முயற்சியில் அரசாங்கம் ஈடுபட்டிருக்கிறது. அதற்கும் ஆலோசனைகளைக் கூறினால் ஏற்றுக் கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

இந்த மசோதாவின் நல்ல நோக்கத்தை, பதிவுத் திருமணங்கள் ஏராளமாக நாட்டில் பரவவேண்டும் என்கிற அந்த நோக்கத்தை அரசாங்கம் முழுக்க முழுக்க ஏற்றுக் கொள்ளுகிறது. ஆகவே, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்துள்ள மாண்புமிகு அங்கத்தினர் இந்த மசோதாவை வலியுறுத்தாமல் விட்டு விட்டு, இன்னும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, படிப்படியாகத் தமிழ் நாட்டில் பதிவு செய்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட, நாமெல்லாம் பிரசாரத் தின் மூலம் வழி வகைகளை உருவாக்க முற்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மதச் சண்டை, பழக்க வழக்கச் சண்டை, இவைகளுக்கெல்லாம் மசோதா கொண்டு வந்தால் பெரிய மாறுதல் ஏற்பட்டுவிடாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய இந்து திருமணச் சட்டத்தில், 58-ம் ஆண்டுச் சட்டத்திலே கூட பழக்க வழக்கங்களை அனுமதித்து, விதி விலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பழக்க வழக்கங்களில் தலை

1970 செப்டம்பர் 3] [திரு. செ. மாதவன்]

யிடக் கூடாது என்று விட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்பொழுது இதைக் கட்டாயமாகக் கொண்டு வராமல் இருப்பது நலம். நோக்கத்தை, பதிவுத் திருமணங்கள் ஏராளமாகப் பெருகவேண்டும் என்ற அடிப்படையில், அந்தக் கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். மசோதாவின் நோக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும், மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதோடு, பொறுக்குக் குழுவிற்குப் போவதாலும் எந்தவிதமான பயனும் கிடைக்காது என்பதையும் சொல்ல வேண்டும். எந்தப் பயன் வேண்டும் என்று கோருகிறார்களோ அது கிடைக்காது. கிருத்துவர்களுக்கு இந்தியன் கிரிஸ்டியன் ஆக்டு இருக்கிறது. இந்துக்களுக்கு இந்து சட்டம் இருக்கிறது. முஸ்லீம்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுடைய பர்சனல் லா என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் முஸ்லீம் பர்சனல் லாவை மாற்றலாமா என்ற கருத்தை நீண்ட நாளாகப் பரிசீலித்து வந்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில், முஸ்லீம் பெருங்குடி மக்கள் ஒன்றாகத் தங்களுக்கு ஒரு முறை, சீர்திருத்த முறை வகுக்க வேண்டும் என்று அவர்களே முன்வந்தால், அது பொருத்தமுடையதாக இருக்கும். அவர்களின் மீது நாம் வலுக்கட்டாயமாகத் திணிப்பது, ஸெகுலார் ஸ்டேட் என்றாலும், அவ்வளவு நல்லதல்ல.

ஆகவே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர், மசோதாவைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டால் நல்லது. தமிழ் நாட்டிற்கு நல்ல கருத்துக்களைக் கொடுத்ததற்கு மிகுந்த மதிப்பு இருக்கிறது, அந்தக் கருத்தை எல்லோரும் ஆதரிக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால், வலியுறுத்தாமல் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுதான் எதிர்க்கட்சியின் சிறந்த பணி. ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால், அது நிறைவேற வேண்டும் என்பதல்ல முக்கியம். அதன் நோக்கத்தை எடுத்துச் சொல்லி, தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் எதிர்க்கட்சிகள் மசோதாக்கள் கொண்டுவருவதுதான் வாடிக்கை. நாங்கள் எதிர்க்கட்சியிலிருந்து கொண்டு வந்தபோது அதை எதிர்ப்பது வழக்கம். நாங்கள் மசோதாவின் நல்ல நோக்கத்தைப் பரிவோடு ஒப்புக்கொண்டு, உறுதியைக் கொடுப்பதால், அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாட்டிலே நடைபெறுகின்ற எல்லாத் திருமணங்களையும் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற என்னுடைய இந்த மசோதாவை ஆதரித்து நம்முடைய மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்களும், என்னுடைய கட்சியின் துணைத் தலைவர் திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், புதிய காங்கிரஸைச் சேர்ந்த திரு. கோ. பூவராகன் அவர்களும், சுதந்திரா கட்சியைச் சேர்ந்த டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. என். சங்கரய்யா அவர்களும் பேசியதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1970 செப்டம்பர் 3]

இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில், இது பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டு பரிசீலிக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை, நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்களைத் தவிர, மற்றவர்கள் எல்லோரும் மிகத் தெளிவாக விளக்கினார்கள். இந்த மசோதாவின் மீது பேசியபோது, “இந்த மசோதாவே இருக்கலாம், இதையே பரிசீலிக்கலாம், வேண்டுமானால் இரண்டொரு பிரிவுகளை மாற்றிக் கொள்ளலாம்” என்ற கருத்தை திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா அவர்களும், பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்களும் தெரிவித்தார்கள்.

இதற்கெல்லாம் மாறாக, ஒரு புதிய கருத்து இந்த அவையிலே சொல்லப்பட்டது. முஸ்லீம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஹாஜி ம. மு. பீர் முகமது அவர்களும், என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. வில்லியம், திரு. ஜார்ஜ் அவர்களும் பேசும்போது, “கிறிஸ்தவ மதத்திலும், இஸ்லாமிய மதத்திலும் தரப்பட்டிருக்கின்ற உரிமைகள், அரசியலமைப்புச் சட்டம் கொடுத்திருக்கிற உரிமைகள் இவற்றில் எல்லாம் இந்தச் சட்டம் தலையிட்டுவிடும், குறுக்கிட்டுவிடும்” என்ற ஐயப்பாட்டினைக் கிளப்பினார்கள். அவர்கள் சொன்னதோடு மட்டுமல்ல, இதிலே எனக்கு வேதனை தருகின்ற நிலைமை என்னவென்றால், நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள்கூட, “இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை இந்தச் சட்டம் உண்டாக்கிவிடும்” என்ற முறையில் அவருடைய பேச்சு அமைந்திருந்தது. நம்முடைய மாநிலத்தில் இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்டம் ஆக்கப்பட்டால் என்ன நிலைமை ஏற்படுமோ, அந்த நிலைமை வேறு மாநிலங்களில் இருந்து வருகிறது. எல்லாத் திருமணங்களையும் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்தாக வேண்டுமென்ற முறை என்னுடைய மசோதாவின் மூலம் உண்டாவதாக இருந்தாலும், பிரெஞ்சுக்காரர்களுடைய ஆட்சியிலிருந்து அதற்குப் பிறகு காங்கிரஸ் ஆட்சி ஏற்பட்டு, அதற்குப் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி செய்துவருகின்ற புதுவை மாநிலத்தில் எல்லாத் திருமணங்களையும் பதிவு செய்தாக வேண்டுமென்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. புதுவை மாநிலத்திற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த இஸ்லாம் மதத்தைச் சேர்ந்த ஃப்ரூக் அவர்கள் முதல்வராக இருக்கிறார்கள். அந்த மாநிலத்தில் எல்லாத் திருமணங்களும் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். இஸ்லாமியர்களாக இருந்தாலும், கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தாலும், இந்துக்களாக இருந்தாலும் திருமணங்களைப் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைமை அங்கே இருக்கிறது. இஸ்லாமியர்களும், கிறிஸ்தவர்களும் தங்களுடைய மத உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன, மத உரிமைகளில் தலையீடு, குறுக்கீடு இருக்கிறது என்ற குரலை அல்லது அந்த எண்ணத்தை அங்கே எழுப்பவில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தில் மட்டும் அந்த மத உரிமைகளில் குறுக்கீடு இருக்கும் என்ற ஐயப்பாட்டை ஏன் உருவாக்குகிறார்கள்? பொதுவாகச் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட மாட்டோம் என்று சொல்வது வேறு, சிலர் எதிர்ப்பார்களோ என்ற எண்ணத்தினால் சட்டத்தை நிறுத்தி விடுவதென்றால், அந்த மாதிரியான சட்டத்தினால் சமுதாயத்திற்கு எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படாது.

1970 செப்டம்பர் 3] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

புதிய திருமணங்கள், சீர்திருத்தத் திருமணங்கள், எளிய திருமணங்கள், தமிழ் திருமணங்கள் போன்றவைகளைத் தந்தை பெரியார் அவர்களும், அதைத் தொடர்ந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், முன்னேற்றக் கருத்துள்ளவர்களும் ஆதரித்து வந்தார்கள். அவை அத்தனையும் சட்ட பூர்வமாக ஆக்கப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு, சட்டபூர்வமாகச் செய்யாமல் விட்டுவிட்டால், ஒருவேளை அவர்கள் இந்நாள் வரைக்கும் சொல்லி வந்ததெல்லாம் முழுமையான அக்கறை இல்லாமல் சொல்லி வந்தார்களோ என்ற ஐயம் ஏற்படும். அல்லது இதைச் செயல்படுத்தினால் சில சங்கடங்கள் ஏற்படும், அதனால் இதை விட்டு விடுவோம் என்று தனிப்பட்ட அரசியல் காரணங்களுக்காக என்று நினைத்தால், சமுதாயத்தை எந்த அளவிற்கு மதிக்கிறீர்கள் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தும். மற்றவர்களும் அப்படி நினைக்க இடம் ஏற்படும்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். “திருமணங்கள் பதிவு செய்யப்படுவதினாலேயே முழுமையடைந்து விடுமா? நீதிமன்றங்களில் வழக்குப் போட்டால் செல்லுமா?” என்றெல்லாம் மிக அழகாகக் கேட்டார்கள். சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சிறந்த வழக்கறிஞர். அவர்களுடைய வாதும் மிகச் சிறப்பாக இருந்தது. என்றாலும்கூட, நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்று வழக்கு தொடுக்கக்கூடிய திருமணங்கள் எத்தனை இருக்கும் என்பதை அவர்களே உணருவார்கள். ஏதோ லட்சத்திலே ஒன்று இருக்கலாம் லட்சத்திலே ஒன்று என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் அதற்காக ஒரு மசோதாவை நிறுத்தி வைப்பதோ தவிர்ப்பதோ அவசியம் இல்லை யென்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றையதினம் நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கிற சட்டத்தின் அடிப்படையிலும் இந்து திருமணச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலேயும் புதியதாக ஒரு சட்டத்தை, உத்தரவைப் போட முடியும். இதற்காகத் தனிச் சட்டம் தேவையில்லையென்று சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒப்புக்கொள்கிறேன். அப்படி ஏற்பட்டதா? அப்படி ஏற்படாத நிலைமையில்தான் என்னுடைய மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இதனைக் கண்டிப்பாகப் பரிசீலனை செய்யும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவ்வளவு தூரம் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் அவர்கள் ஆட்சி நடத்தும் புதுவை மாநிலத்தில் இங்குள்ள நிலைமைக்கு மாருன நிலைமை இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் இஸ்லாமியர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் மத உரிமைகளைப் பாதித்துவிடுமோ என்று சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும் அவ்வளவு ஏமாளிகளாக இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணமா? அவர்களைத்தான் திரும்பத் திரும்ப குட்ட முடியும் என்ற எண்ணமா? அவர்களை விலக்கி வைத்துவிட்டு காரியத்தை நடத்திவிடலாம் என்று

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1970 செப்டம்பர் 3]

மறைமுகமான எண்ணம் ஏற்படுமானால் அது சமுதாயத்திற்கும் நல்லது அல்ல, அவர்களுக்கும் நல்லது அல்ல. தயவுசெய்து அப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாம் இந்தியர்களா என்ற எண்ணம் ஏற்படுவதைவிட, இந்தியர்களாக அனைவரும் ஆக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் பல உள்ளங்களிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறையிலே நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், பதிவு செய்கின்ற முறையை, இந்த மாற்றத்தை தேவையென்று கருதி, இந்தக் கழக அரசும், அமைச்சர் அவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட சட்டம் எல்லா மதத்தினரையும் கட்டுப்படுத்துகின்ற அளவில் வந்தால்தான் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்துக்கள்தான் எதிர்ப்பு தெரிவிக்க மாட்டார்கள், அவர்கள் நம்மைச் சேர்ந்தவர்கள், அவர்களுடைய தலையிலே கைவைப்பதுதான் எளிது என்று எண்ணிவிட்டால் அது சமுதாயப் புரட்சிக்கோ, சமுதாய மறுமலர்ச்சிக்கோ, சமுதாய மேம்பாட்டிற்கோ, வித்திட வழியாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிலைமைகளையெல்லாம், பிரசாரத்தின் மூலமாக, உற்சாகத்தின் மூலமாக, ஆர்வத்தின் மூலமாக காலப் போக்கிலே மாற்றி, திருமணங்களைப் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தை மிகத் தெளிவாக சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதே நேரத்தில் 1968-69, 1969-70-க்கு அவர்கள் தந்திருக்கிற பதிவான திருமணங்கள் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் இந்த நம்பிக்கை கொஞ்சமும் வலுமுள்ளதாக இல்லை என்பதை மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்னொன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 18-8-1970-ம் தேதி மெயில் பத்திரிகையில் A popular mode of marriage without legal sanction என்ற தலைப்பில் வந்திருக்கிற விவரங்களை இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

Apart from sacramental marriages and those which are registered under the various Acts, a new type of marriage is being entered into by certain classes of persons and this appears to be more popular than even marriages registered under the Hindu Marriage Act.

என்பதாக இதைச் சொல்லி

This marriage is contracted by registering a document containing a declaration that a man and a woman agree to live as husband and wife. This agreement is written on a stamped paper and registered at sub-registry offices.

Inquiries show that this type of marriage is very popular in the City and other urban areas for the sub-registrar does not put any questions to the parties. என்று வந்திருக்கிறது. மேலும்

The officers register only the document and have no power to and do not go into the details of the marriage and do not care to find out if the parties are not within prohibited relationship.

1970 செப்டம்பர் 3] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

Courts have held this type of marriage as illegal and invalid and in effect the marriage becomes just concubinage and nothing more.

There is no law in force in the State to prohibit this kind of marriage and the practice of registering such documents in the name of a valid marriage goes on unhindered.

The D.M.K. Government has provided for the registration of "Swayamariyathai" marriages under the Hindu Marriage Act, and the Government wants to make the practice of registration of marriages popular, whether or not they are sacramental.

There is urgent need for the Government to bring in legislation to prohibit marriages outside the scope of the various laws in force in this regard and to instruct the sub-registrars not to register documents purporting to cover marriage contracts which are invalid. இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், பழி சொல்வதற்காக நான் சொல்லவில்லை. சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற புதிய ஒரு நிலையை இந்த அவை உணர் வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். கணவன் மனைவியாக வாழ இருவர் ஒப்புக்கொண்டு ஒரு பத்திரத்தில் எழுதி கையொப்பமிட்டு அதை ரிஜிஸ்தர் செய்கிற போது ரிஜிஸ்திரார் அதைப்பற்றி எதுவுமே கேட்காது பதிவு செய்யத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பெண்களைப் பொறுத்த வரையில் பத்திரம் பதிவானவுடன் தங்கள் திருமணத்திற்கு ஒரு பத்திரம் வந்துவிட்டதாகக் கருதிக் கொண்டுவிடுகிறார்கள். ஆனால் பெண்களை சப்ரிஜிஸ்திரார் ஆபீசுக்கு அழைத்துச் செல்கிற ஆண் வல்லுநர்கள், கணவனாக இருக்க ஒப்புக்கொண்டு அங்கே கையொப்பமிட்டாலும் அவர்களை ஏமாற்றுகிற ஒரு நிலை வருகிற போது பத்திரம் பதிவு செய்தது செல்லாது என்கிற நிலைமைதான் இருக்கிறது. இதனைத் தடுத்தாக வேண்டும். என்னுடைய மசோதா இவை எல்லாவற்றுக்கும் வகை செய்கிறதா என்று பார்த்து, சேர்க்க வேண்டியவைகளைச் சேர்க்கலாம் என்பதற்காகத்தான் திரு. சித்தன் அவர்கள் இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இது கெட்டிக்காரத்தனமாக வந்தது அல்ல. நியாயபூர்வமான உணர்வு காரணமாகத்தான் வந்தது. ஆனால் இதைத் தயாரித்து அளித்தவுடனேயே கெட்டிக்காரத்தனமும் வந்துவிட்டது. இது எப்போது வந்தது, எப்போது பிறந்தது என்கிற நிலையைவிட—இந்த உணர்வை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதாக அழகாகச் சொன்னதற்கு நன்றி. இத்தகைய ஒரு மசோதாவை அவர்களே கொண்டுவருகிற போது எல்லா மதங்களையும் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பொருத்தமாகக் கொண்டுவருவதாக உறுதி கூறினால் சரி. இந்த நேரத்திலேயே சொல்ல வேண்டும் என்பது இல்லை. நன்றாக யோசித்து பின்னால் அறிவித்தாலும் சரி, என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மெயில் பத்திரிகையில் வந்துள்ள குறிப்பை அவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். அது எனக்குத் தான் சாதகமாக இருக்கிறது. யார் வேண்டுமானாலும் ரிஜிஸ்தர்

[திரு. செ. மாதவன்] [1970 செப்டம்பர் 3]

செய்துகொள்ளலாம். ஸ்டாம்பு பேப்பர் இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதோடு சரி, சப்ரிஜிஸ்திரார் பதிவு செய்துவிடலாம். இவருடைய மசோதாவில் கூட What is marriage? How marriage should be conducted? There is nothing in this Bill. ஒவ்வொரு மதத்திற்கும் ஒவ்வொரு விதமான திருமணச் சடங்கு உறுதி செய்யவும் ஆட்சேபனை இல்லை. கிறிஸ்துவர்களுக்கும் பதிவு இருக்கிறது. இந்து மதத் திருமணங்களை கட்டாயமாகப் பதிவு செய்ய இப்போதே அதிகாரம் இருக்கிறது. அதற்குப் படிப்படியாக செய்கிற முறை இருக்கிறது. முஸ்லிம் மக்களுக்கு இல்லை என்றால் அந்தப் பெருங்குடி மக்களேதான் அதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். அதுபற்றி அகில இந்திய ரீதியில் ஒரு முடிவு ஏற்பட்டாலும் அதைப் பற்றி நாமும் யோசிக்கலாம். இப்போதுள்ள சட்டப்படியே நடந்த திருமணங்களைத்தான் ரிஜிஸ்தர் செய்ய முடியுமே தவிர, திருமணத்தையே ரிஜிஸ்தர் மூலம் செய்துகொண்டுவிட முடியாது. இதுபற்றி இன்னொரு திருத்தம் கூடக் கொண்டுவர இருக்கிறோம். கிராமங்கள்தோறும் மேரேஜ் ரிஜிஸ்திரார் ஏற்படுத்தினால் அங்கங்கே நடக்கிற திருமணங்கள் பதிவு செய்யப்படுவதற்கும் வசதியாக இருக்கும். அதைத்தவிர முஸ்லிம் மக்கள், கிறிஸ்துவ மக்கள் எல்லோருக்கும் பொருந்துகிற வகையில் அரசுத் தரப்பில் இருந்தே ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்படும் என்கிற உறுதி தருவதற்கு இல்லை. இந்த அளவோடு அவர்கள் திருப்தி அடைந்து இந்த மசோதாவைத் திரும்பப் பெறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. கே. வியாசம் : On a point of clarification before we decided to drop the Bill. சார், அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. ஃபரூக் அவர்கள் முதல்வராக இருக்கும் பாண்டிச்சேரியில் இதுபோன்ற மசோதாவை கொண்டுவந்திருக்கும் போது இங்கே கொண்டுசெய் முடியாது என்பது, அகில இந்திய ரீதியில்தான் முடிவு செய்யவேண்டும் என்பது நாங்கள் கொண்டுவந்தது என்கிற ப்ரஸ்டிஜ் க்வச்சின்தானோ? அல்லது கருத்துவேறுபாடே உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ப்ரஸ்டிஜ் க்வச்சினே கிடையாது. நான் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும்போது சுயமரியாதைத் திருமண மசோதா கொண்டு வந்தேன். நீங்கள் எழுந்தது நின்று எதிர்த்தீர்கள். அதுபோன்ற நிலை இல்லை இது. அவரே சொன்னார். புதுச்சேரியில் ப்ரஞ்சுக்காரன் காலத்தில் இருந்தது. காங்கிரஸ் காரன் காலத்தில் இருந்தது, இப்போது தி.மு.க. காலத்தில் சட்டமாகவே கொண்டுவரப்படுகிறது என்றார். அந்த நிலையை நாம் அப்படியே இங்கே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதில்லை. எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து எந்த முடிவுக்கு வந்தாலும் அதைப்பற்றியும் எங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சித்தனுடைய தீர்மானம் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படுகிறது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : சார், ஐ ஆம் நாட் பிரஸ்ஸிங்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சித்தன் அவர்களுடைய தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

1970 செப்டம்பர் 3]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, செய்யப்பட்ட திருமணங்களை ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டுமென்று தெளிவாகவே சொல்லியிருக்கிறேன். ஒன்றை மட்டும் கடைசியாக சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டினுடைய எல்லா மக்களையும் கட்டுப்படுத்துகின்ற அளவிலே செய்ய வேண்டுமென்றால் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது கூட வரவேற்கத்தக்கதுதான். ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆட்சியிலே இருக்கிற அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிற முடிவுகளை ஒரு சிலர் ஏற்கவில்லை என்றாலும் எடுக்க வேண்டிய பொறுப்புகளுக்குத் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்வார்கள். நான் புதிதாக சொல்லி ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. முடிவுகளை எடுக்க வேண்டுமென்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டால்தான் எடுக்க வேண்டுமென்பது இல்லை. இது போன்ற நிலைமைகளில் நம்மை ஆதரிக்கின்ற நிலைமையும் எதிர்க்கின்ற நிலைமையும் ஏற்படும் என்பது நமக்குத் தெரியாத தல்ல. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த உறுதிமொழியின் பேரில் நான் இந்த மசோதாவை வலியுறுத்தாமல் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு செயலிழந்தோர் மறுவாழ்வளிப்பு வேலைவாய்ப்பு மசோதா.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு செயலிழந்தோர் மறுவாழ்வளிப்பு—வேலைவாய்ப்பு மசோதாவை பேரவையில் அறிமுகம் செய்வதற்கு அரசியலமைப்பின் 304 (பி) பிரிவின் கீழ் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் முன்-ஒப்பளிப்பு வழங்கி யிருக்கிறார்கள்.

(7) தனியார் அலுவல்கள்—தொடர்ச்சி.

(1) மசோதாக்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு செயலிழந்தோர் மறுவாழ்வளிப்பு வேலையமைப்பு மசோதா.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு செயலிழந்தோர் மறுவாழ்வளிப்பு—வேலையமைப்பு மசோதாவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு அனுமதியளிக்கப்பட்டது.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : நான் இந்த மசோதாவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

[1970 செப்டம்பர் 3]

(இ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு இனம் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த மசோதா.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு இனம் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த மசோதாவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு அனுமதியளிக்கப்பட்டது.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : இம் மசோதாவை பேரவையின் முன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(ஈ) 1970-ம் ஆண்டு மேட்டூர் நகரியம் (ஒழிப்பு-நகராட்சி நீட்டுதல்) மசோதா.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : 1970-ம் ஆண்டு மேட்டூர் நகரியம் (ஒழிப்பு-நகராட்சி நீட்டுதல்) மசோதாவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதியளிக்கப்பட்டது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : இம் மசோதாவை அறிமுகப்படுத்து கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(உ) 1970-ம் ஆண்டு கிறிஸ்துவ வாரிசரிமை (ரத்து) மசோதா.

THIRU J. JAMES: Sir, I move that leave be granted to introduce the Christian Succession (Repeal) Bill, 1970.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதியளிக்கப்பட்டது.

THIRU J. JAMES: Sir, I introduce the Bill.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

7. தனியார் அலுவல்கள்—தொடர்ச்சி.

(2) தனித் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி.

மாநில தன்னாட்சி பெற, மத்திய அரசிடம் உள்ள அதிகாரங்களைப் பரவலாக்குதல்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் முன்மொழிந்துள்ள தீர்மானத்தின் மீதான விவாதம் தொடரும்.

1970 செப்டம்பர் 3]

* திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்திலே மாநிலங்களுக்கு சுய ஆட்சியும், அதற்கு உகந்த அந்தஸ்தை அளிக்க வேண்டுமென்றும், மத்திய அரசாங்கத்திலே கூடுதலான அதிகாரங்கள் குவிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் அதைப் பரவலாக மாநில அளவிலே அதிகமாக அதிகாரத்தைக் கொடுத்து அந்த விதமான ஒரு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று அதிலே அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிற மட்டிலே திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களுடைய கோரிக்கையானது மத்திய சர்க்காரிடத்திலே பாதுகாப்பு, பணம் சம்பந்தமான இலாகா, அதற்கு அடுத்தபடியாக ரயில்வேக்கள் இவைகளைத் தவிர மற்றவை எல்லாம் மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கக்கூடிய அளவிலே அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் அவருடைய கோரிக்கை என்று நினைக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியிலே அவர்களுடைய கொள்கைகளை, அவர் சார்பிலே தந்திருக்கிற இந்த அரசாங்கம் அதை ஒட்டியும் கூட மாநிலத்தில் சுய ஆட்சி, மத்தியிலே கூட்டாட்சி என்ற நிலையில் இன்றைக்கு அவர்கள் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

பல கருத்துக்களை உற்று நோக்கும்போது எந்த விதத்திலே இந்த மாநிலத்திற்கும் மத்திய அரசுக்கும் உள்ள உறவுகள் இருக்கும். மாநில அரசுக்கு அந்த சுய ஆட்சியைக் கொடுத்தால் அதற்குப் பின்பு எந்த அளவிலே அவர்கள் முன்னேறுவார்கள். அதன் விளைவாக சாதாரண எங்களைப் போன்ற நகராட்சிகளில் உள்ளவர்கள், நகராட்சிகளில் சுய ஆட்சி, மாநிலத்தில் கூட்டாட்சி என்று கேட்கக் கூடிய நிலைமை வரும். தெளிவாக, இந்தத் தீர்மானத்திலே எதை எதை எந்தெந்த ரூபத்திலே, செய்தால் மக்களுக்கு நல்ல விதத்திலே இருக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பற்றி எனக்கு ஒரு பக்கம் ஒரு எண்ணம் இருந்தாலும் கூட, இப்போது சாதாரணமாக நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் மட்டுமல்ல. பல நல்ல காரியங்கள் செய்வதற்கு நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்திலே பணம் இல்லை என்பதை சர்க்கார் பதிலிலிருந்து தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். இதிலே மத்திய சர்க்காரிடத்திலே சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். என்னென்ன சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும்? சில மாநிலங்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற சலுகைகள் பாரபட்சம் காட்டப்படுகின்றது என்று அறைகூவலை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதே நேரத்தில் மத்திய சர்க்காருக்கு பல ரூபமாக நமது மாநிலத்திலிருந்து வரிகள் செல்லுகின்றன. வருமான வரி, சென்ட்ரல் எக்ஸைஸ், வரிகள் போன்றவைகளை வைத்துக் கொண்டு இந்த மாநிலத்தில், இந்த நிதியை வைத்துக் கொண்டு ஆட்சி நடத்த முடியுமா என்பதைத் தீர ஆலோசிக்க வேண்டுகிறேன்.

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1970 செப்டம்பர் 3]

பலவிதமான பெரிய திட்டங்கள் நாம் எடுக்கின்ற இதே நேரத்தில், இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் எல்லைத் தகராறு ஏற்படுவதைப் பார்க்கிறோம். முன்பெல்லாம் மத்திய சர்க்காரிலே ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆளும் கட்சியாகவும், அதே நேரத்திலே மாநிலங்களிலே அதே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆட்சி செய்து வந்த காரணத்தினாலே சிக்கல்கள் இல்லாமல் அதிகக் கஷ்டம் இல்லாமல் பிரச்சினை இல்லாமல் இருக்கிற காலமாக இருந்தது. ஆனால் 1967-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு என்ன ஏற்பட்டது என்று சொன்னால் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் வேறு கட்சிகள் ஆட்சிக்கு வந்த பின்பும் மத்திய சர்க்காரிலே காங்கிரஸ் வந்து பின்பு அது இரண்டாக உடைந்த பிறகு பார்க்கும்போது சாதாரணமாக இந்திய நாட்டிலே ஒற்றுமை இல்லை.

ஒரு மாநிலத்தில் தண்ணீர் பற்றாக்குறை இருக்கும்போது, ஒரு மாநிலத்தில் ஒரு நதி புறப்பட்டு அடுத்த மாநிலத்தில் பாய்ந்து சென்று கடலிலே விழுகிறது. ஆனால் அந்தத் தண்ணீரைப் பகிர்ந்து கொள்வதில் இரண்டு மாநிலங்களுக்கும் தகராறு இருக்கிறது. கேரளாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே இருந்து புறப்படுகின்ற நதியிலே அதிகமாகச் செல்லும் தண்ணீர் பெரும் அளவிலே கடலில் கலந்து யாருக்கும் பிரயோசனம் இல்லாத அளவுக்கு இருக்கிறது. அந்த நீரைக் கேட்கும்போது அபிப்பிராய பேதம் இருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதே மாதிரி மைசூரை எடுத்துக் கொண்டால் 'தண்ணீர் எங்களுக்கே காணவில்லை; தமிழ்நாட்டுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது' என்று கூற ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பல மாநிலங்கள் இந்திய நாட்டில் இருந்தாலும் கூட ஒவ்வொரு மாநிலமும் மற்ற மாநிலங்களை ஏதோ அன்னிய தேசத்தைப் பார்ப்பதைப் போல பார்க்கக்கூடிய சூழ்நிலை வளர்வதை மறுக்க முடியாது.

அப்படிப்பட்ட நிலையில் சுயாட்சி வந்தால் எப்படிச் சமாளிப்போம். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் காரணமாக கேரள மாநிலத்திலே உள்ள மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை, அடுத்த மாநிலங்களுக்குச் சென்று வேலை தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உத்திரப்பிரதேசத்திலிருந்து நம் முடைய டாக்டர்களை யெல்லாம் கூடக் கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தேவையாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் நம்மிடத்தில் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையை இப்பொழுது பார்க்கிறோம். இப்படியாக ஒரு மாநிலத்திலுள்ளவர்கள் இந்தியர்கள் என்ற முறையிலே தங்களுடைய மாநிலத்திலே வேலை கிடைக்கவில்லை என்றால் அடுத்த மாநிலங்களுக்குச் சென்று வேலைவாய்ப்புப் பெறக்கூடிய சூழ்நிலை யெல்லாம் இருக்கிறது. இங்கே சுயாட்சி, அங்கே கூட்டாட்சி என்று வந்தால் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு முடியுமா? அங்கங்கே சுயாட்சி பெற்ற மாநிலங்களில் எப்படிப்பட்ட அபிப்பிராயம் உள்ளவர்கள் அமைச்சர்களாக வருகிறார்களோ எந்தக் கொள்கையையுடைய கட்சிகள் வருகின்றனவோ என்று இப்பொழுதே நாம் யூகித்துச் சொல்ல முடியாது. இப்படி வருகிற நேரத்திலே ஒரு மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்றொரு மாநிலத்

1970 செப்டம்பர் 3]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, செய்யப்பட்ட திருமணங்களை ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டுமென்று தெளிவாகவே சொல்லியிருக்கிறேன். ஒன்றை மட்டும் கடைசியாக சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டினுடைய எல்லா மக்களையும் கட்டுப்படுத்துகின்ற அளவிலே செய்ய வேண்டுமென்றால் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது கூட வரவேற்கத்தக்கதுதான். ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆட்சியிலே இருக்கிற அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிற முடிவுகளை ஒரு சிலர் ஏற்கவில்லை என்றாலும் எடுக்க வேண்டிய பொறுப்புகளுக்குத் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்வார்கள். நான் புதிதாக சொல்லி ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. முடிவுகளை எடுக்க வேண்டுமென்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டால்தான் எடுக்க வேண்டுமென்பது இல்லை. இது போன்ற நிலைமைகளில் நம்மை ஆதரிக்கின்ற நிலைமையும் எதிர்க்கின்ற நிலைமையும் ஏற்படும் என்பது நமக்குத் தெரியாத தல்ல. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த உறுதிமொழியின் பேரில் நான் இந்த மசோதாவை வலியுறுத்தாமல் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு செயலிழந்தோர் மறுவாழ்வளிப்பு வேலைவாய்ப்பு மசோதா.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு செயலிழந்தோர் மறுவாழ்வளிப்பு—வேலைவாய்ப்பு மசோதாவை பேரவையில் அறிமுகம் செய்வதற்கு அரசியலமைப்பின் 304 (பி) பிரிவின் கீழ் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் முன்-ஒப்பளிப்பு வழங்கி யிருக்கிறார்கள்.

(7) தனியார் அலுவல்கள்—தொடர்ச்சி.

(1) மசோதாக்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு செயலிழந்தோர் மறுவாழ்வளிப்பு வேலையமைப்பு மசோதா.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு செயலிழந்தோர் மறுவாழ்வளிப்பு—வேலையமைப்பு மசோதாவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு அனுமதியளிக்கப்பட்டது.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : நான் இந்த மசோதாவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

[1970 செப்டம்பர் 3]

(இ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு இனம் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த மசோதா.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு இனம் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த மசோதாவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு அனுமதியளிக்கப்பட்டது.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : இம் மசோதாவை பேரவையின் முன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(ஈ) 1970-ம் ஆண்டு மேட்டூர் நகரியம் (ஒழிப்பு-நகராட்சி நீட்டுதல்) மசோதா.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : 1970-ம் ஆண்டு மேட்டூர் நகரியம் (ஒழிப்பு-நகராட்சி நீட்டுதல்) மசோதாவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதியளிக்கப்பட்டது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : இம் மசோதாவை அறிமுகப்படுத்து கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(உ) 1970-ம் ஆண்டு கிறிஸ்துவ வாரிசரிமை (ரத்து) மசோதா.

THIRU J. JAMES: Sir, I move that leave be granted to introduce the Christian Succession (Repeal) Bill, 1970.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதியளிக்கப்பட்டது.

THIRU J. JAMES: Sir, I introduce the Bill.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

7. தனியார் அலுவல்கள்—தொடர்ச்சி.

(2) தனித் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி.

மாநில தன்னாட்சி பெற, மத்திய அரசிடம் உள்ள அதிகாரங்களைப் பரவலாக்குதல்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் முன்மொழிந்துள்ள தீர்மானத்தின் மீதான விவாதம் தொடரும்.

1970 செப்டம்பர் 3]

* திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்திலே மாநிலங்களுக்கு சுய ஆட்சியும், அதற்கு உகந்த அந்தஸ்தை அளிக்க வேண்டுமென்றும், மத்திய அரசாங்கத்திலே கூடுதலான அதிகாரங்கள் குவிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் அதைப் பரவலாக மாநில அளவிலே அதிகமாக அதிகாரத்தைக் கொடுத்து அந்த விதமான ஒரு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று அதிலே அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிற மட்டிலே திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களுடைய கோரிக்கையானது மத்திய சர்க்காரிடத்திலே பாதுகாப்பு, பணம் சம்பந்தமான இலாகா, அதற்கு அடுத்தபடியாக ரயில்வேக்கள் இவைகளைத் தவிர மற்றவை எல்லாம் மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கக்கூடிய அளவிலே அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் அவருடைய கோரிக்கை என்று நினைக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியிலே அவர்களுடைய கொள்கைகளை, அவர் சார்பிலே தந்திருக்கிற இந்த அரசாங்கம் அதை ஒட்டியும் கூட மாநிலத்தில் சுய ஆட்சி, மத்தியிலே கூட்டாட்சி என்ற நிலையில் இன்றைக்கு அவர்கள் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

பல கருத்துக்களை உற்று நோக்கும்போது எந்த விதத்திலே இந்த மாநிலத்திற்கும் மத்திய அரசுக்கும் உள்ள உறவுகள் இருக்கும். மாநில அரசுக்கு அந்த சுய ஆட்சியைக் கொடுத்தால் அதற்குப் பின்பு எந்த அளவிலே அவர்கள் முன்னேறுவார்கள். அதன் விளைவாக சாதாரண எங்களைப் போன்ற நகராட்சிகளில் உள்ளவர்கள், நகராட்சிகளில் சுய ஆட்சி, மாநிலத்தில் கூட்டாட்சி என்று கேட்கக் கூடிய நிலைமை வரும். தெளிவாக, இந்தத் தீர்மானத்திலே எதை எதை எந்தெந்த ரூபத்திலே, செய்தால் மக்களுக்கு நல்ல விதத்திலே இருக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பற்றி எனக்கு ஒரு பக்கம் ஒரு எண்ணம் இருந்தாலும் கூட, இப்போது சாதாரணமாக நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் மட்டுமல்ல. பல நல்ல காரியங்கள் செய்வதற்கு நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்திலே பணம் இல்லை என்பதை சர்க்கார் பதிலிலிருந்து தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். இதிலே மத்திய சர்க்காரிடத்திலே சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். என்னென்ன சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும்? சில மாநிலங்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற சலுகைகள் பாரபட்சம் காட்டப்படுகின்றது என்று அறைகூவலை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதே நேரத்தில் மத்திய சர்க்காருக்கு பல ரூபமாக நமது மாநிலத்திலிருந்து வரிகள் செல்லுகின்றன. வருமான வரி, சென்ட்ரல் எக்ஸைஸ், வரிகள் போன்றவைகளை வைத்துக் கொண்டு இந்த மாநிலத்தில், இந்த நிதியை வைத்துக் கொண்டு ஆட்சி நடத்த முடியுமா என்பதைத் தீர ஆலோசிக்க வேண்டுகிறேன்.

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1970 செப்டம்பர் 3]

பலவிதமான பெரிய திட்டங்கள் நாம் எடுக்கின்ற இதே நேரத்தில், இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் எல்லைத் தகராறு ஏற்படுவதைப் பார்க்கிறோம். முன்பெல்லாம் மத்திய சர்க்காரிலே ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆளும் கட்சியாகவும், அதே நேரத்திலே மாநிலங்களிலே அதே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆட்சி செய்து வந்த காரணத்தினாலே சிக்கல்கள் இல்லாமல் அதிகக் கஷ்டம் இல்லாமல் பிரச்சினை இல்லாமல் இருக்கிற காலமாக இருந்தது. ஆனால் 1967-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு என்ன ஏற்பட்டது என்று சொன்னால் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் வேறு கட்சிகள் ஆட்சிக்கு வந்த பின்பும் மத்திய சர்க்காரிலே காங்கிரஸ் வந்து பின்பு அது இரண்டாக உடைந்த பிறகு பார்க்கும்போது சாதாரணமாக இந்திய நாட்டிலே ஒற்றுமை இல்லை.

ஒரு மாநிலத்தில் தண்ணீர் பற்றாக்குறை இருக்கும்போது, ஒரு மாநிலத்தில் ஒரு நதி புறப்பட்டு அடுத்த மாநிலத்தில் பாய்ந்து சென்று கடலிலே விழுகிறது. ஆனால் அந்தத் தண்ணீரைப் பகிர்ந்து கொள்வதில் இரண்டு மாநிலங்களுக்கும் தகராறு இருக்கிறது. கேரளாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே இருந்து புறப்படுகின்ற நதியிலே அதிகமாகச் செல்லும் தண்ணீர் பெரும் அளவிலே கடலில் கலந்து யாருக்கும் பிரயோசனம் இல்லாத அளவுக்கு இருக்கிறது. அந்த நீரைக் கேட்கும்போது அபிப்பிராய பேதம் இருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதே மாதிரி மைசூரை எடுத்துக் கொண்டால் 'தண்ணீர் எங்களுக்கே காணவில்லை; தமிழ்நாட்டுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது' என்று கூற ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பல மாநிலங்கள் இந்திய நாட்டில் இருந்தாலும் கூட ஒவ்வொரு மாநிலமும் மற்ற மாநிலங்களை ஏதோ அன்னிய தேசத்தைப் பார்ப்பதைப் போல பார்க்கக்கூடிய சூழ்நிலை வளர்வதை மறுக்க முடியாது.

அப்படிப்பட்ட நிலையில் சுயாட்சி வந்தால் எப்படிச் சமாளிப்போம். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் காரணமாக கேரள மாநிலத்திலே உள்ள மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை, அடுத்த மாநிலங்களுக்குச் சென்று வேலை தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உத்திரப்பிரதேசத்திலிருந்து நம் முடைய டாக்டர்களை யெல்லாம் கூடக் கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தேவையாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் நம்மிடத்தில் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையை இப்பொழுது பார்க்கிறோம். இப்படியாக ஒரு மாநிலத்திலுள்ளவர்கள் இந்தியர்கள் என்ற முறையிலே தங்களுடைய மாநிலத்திலே வேலை கிடைக்கவில்லை என்றால் அடுத்த மாநிலங்களுக்குச் சென்று வேலைவாய்ப்புப் பெறக்கூடிய சூழ்நிலை யெல்லாம் இருக்கிறது. இங்கே சுயாட்சி, அங்கே கூட்டாட்சி என்று வந்தால் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு முடியுமா? அங்கங்கே சுயாட்சி பெற்ற மாநிலங்களில் எப்படிப்பட்ட அபிப்பிராயம் உள்ளவர்கள் அமைச்சர்களாக வருகிறார்களோ எந்தக் கொள்கையையுடைய கட்சிகள் வருகின்றனவோ என்று இப்பொழுதே நாம் யூகித்துச் சொல்ல முடியாது. இப்படி வருகிற நேரத்திலே ஒரு மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்றொரு மாநிலத்

1970 செப்டம்பர் 3] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

திற்குச் சென்று வேலை வாய்ப்புப் பெற வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று அங்குள்ளவர்கள் முடிவு செய்தால் என்ன நிலைமை ஏற்படும்?

மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி என்றால் எப்படிப் பட்ட நிலைமையில் இருக்கும் என்பது புதிராக இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. மத்திய சர்க்காரிலே வேலை வாய்ப்புகளைப் பொறுத்த வரையிலும் மற்றும் பாரீன் சர்வீஸ் என்ற முறையிலேயும் நாம் இங்கிருந்து அனுப்புகிறோம். அவர்களிலே தேர்ச்சிப் பெற்றவர்கள், அனுபவம் பெற்றவர்கள் என்ற முறையிலே மாநிலத் திற்கு எவ்வளவு என்ற முறையிலே மத்திய சர்க்கார் பொறுக்கிக் கொள்ளக்கூடிய முறையின் காரணத்தினால் தமிழ்நாட்டிலே இருந்து அதிகமான அதிகாரிகள் சென்று அங்கே நல்ல வேலை வாய்ப்புப் பெற்று அவர்களுடைய அறிவை எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. மாநில சுயாட்சியின் மூலமாக மத்தியக் கூட்டாட்சிக்கு வருகின்றவர்கள் அந்தந்த மாநிலங்களினுடைய பிரதிநிதிகள் உட்கார்ந்து கொண்டு ஒரு மாநிலத்திற்கு இவ்வளவுதான் எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் நம்முடைய நிலைமை என்னவாகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சுயாட்சி மாநிலத்திலே கூட்டாட்சி மத்தியிலே என்பதால் இப்படிப் பல சிக்கல்கள் ஏற்படக் கூடிய நிலைமை இருப்பதால் எப்படித் தீர்க்கப் போகிறோம் என்பது கேள்விக் குறியாகவே இருக்கிறது.

இதிலே இருக்கக்கூடிய உள்நோக்கம் என்ன வென்றால் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறார்கள். கொடுத்துவிடுகிறார்கள் வந்துவிட்டது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதற்குப் பின்னாலே ஆங்காங்கே உள்ள நகராட்சிகள் என்ன கேட்பார்கள் என்று சொன்னால் நகராட்சிகளுக்கும் சுயாட்சி தரவேண்டும். மாநில சர்க்காரால் நகரசபைகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. நகராட்சிகளைப் பொறுத்தவரையிலே ஓரளவிற்கு போலீஸ் வைத்துக் கொண்டு நடத்தக்கூடிய அளவிலே போலீஸைப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் சிறிய சிறிய குற்றங்கள், மலஜலம் கழித்தல், யாரையாவது திட்டிவிடுவது போன்ற குற்றங்களுக்கு நடவடிக்கை எடுப்பதையும் நாங்களே கவனித்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லி அதற்காகப் போராடக்கூடிய நிலைமையெல்லாம்கூட வரலாம். நான் நகராட்சித் தலைவர் என்ற முறையிலே சொல்லிக்கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு இடத்திலே பேசியதாகப் பத்திரிகைகளில் வந்தது, அது உண்மையோ இல்லையோ தெரியாது. மாநிலத் திலே சுயாட்சி, மத்தியிலே கூட்டாட்சி என்ற முறைப்படி நகராட்சிகளுக்கும் அப்படிப்பட்ட சுயாட்சி உரிமையை ஏன் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதனுடைய அமைப்பு வேறு, இது வேறு என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள், இது உண்மையோ தப்போ எனக்குத் தெரியவில்லை.

எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் நகரசபையிலே தீர்மானம் போட்டாலும் கடைசியாக அது மாநில அளவிலே வந்து ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. சாதாரணத் தொழிற்

[ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1970 செப்டம்பர் 3]

சாலைகள்கூட அமைப்பதற்கு மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுப் பெற வேண்டியிருப்பதால் தொழில் வாய்ப்புப் பெருக முடியாமல் இருக்கிறது என்று சொல்வதைப்போல நகராட்சிகளும் நாங்களே தொழில்களை வைத்துக்கொள்ளவும், அபிவிருத்தி செய்யவும் சிறிய சிறிய குற்றங்களைத் தடுப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்தால் என்ன? ஏன் செய்யக் கூடாது மாநில சர்க்காரிடத்திலிருந்து அனுமதி பெற வேண்டுமென்று ஏன் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்பார்கள். ஏன் பரவலாக்கக் கூடாது என்ற கேள்வி வரலாம். இப்படி யெல்லாம் பலவிதமாகப் பரவலாகிக் கொண்டே போனால் போகப் போக எதிலே முடியும் என்று சொல்ல முடியாது.

என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து ஒரு சிலவற்றைத்தவிர—மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரங்கள் இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறீர்களோ அதேமாதிரி மாநிலத்திலே உள்ள பல அதிகாரங்களை ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய நகரசபைகளுக்கும் பரவலாக்க வேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் உங்களுடைய கொள்கை அங்கே எப்படிப் பிரதிபலிக்கப்படுகிறதோ அதுபோல் இங்கேயும் நியாயத்தை உண்டு பண்ணும், உங்கள் கொள்கையும் பலமாக இருக்கும் என்பதைத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது ம. பொ. சி. அவர்கள் சொன்னது போல் மத்திய சர்க்காரில் இந்தியாவிலுடைய பாதுகாப்பு, நோட்டு அடித்தல் அன்னியச் செலாவணி, அயல்நாட்டு விவகாரங்கள் இவற்றைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும், மற்றவற்றை நாம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதைச் செய்யவேண்டியதுதான்; அது வர வேறகத்தக்கதுதான். அதேமாதிரி எப்படி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை அதற்காகத் திருத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களோ அதேமாதிரி தமிழ்நாடு டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிடிஸ் ஆக்டையும் திருத்தி நகரசபைகளுக்குப் பரவலாக அதிகாரங்களைத் தரக்கூடிய முறையிலே கொண்டுவந்தால் அவர்களுடைய தீர்மானமும் நம் முடைய மனதிலே இருக்கக்கூடிய கொள்கையும் நிறைவேறுவதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இதிலே மிக ஆர்வத்தைச் செலுத்தி மாநிலங்களை மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளாது கீழே இருக்கிற பஞ்சாயத்துக்களையும் எடுத்துக் கொண்டு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுப்பதற்கு முயற்சிகள் செய்யவேண்டுமென்றும் அதிகாரத்தை இங்கேயும் பரவலாக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு முடித்து கொள்கிறேன்.

*திரு. க. ர. நல்லசிவன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் திரு. ம. பொ. சி. அவர்களின் மாநில சுயாட்சி சம்பந்தமான தீர்மானத்தின்மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குத் தேசத்திலே மாநில சுயாட்சி வேண்டும், தங்களுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் உள்ள ராஜ்யங்கள் வேண்டுமென்று கோரிக்கை வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்கான அடிப்படை காரணத்தைப் பார்க்க வேண்டும். காந்தியடிகள் காலத்திலே கிராம

1970 செப்டம்பர் 3] [திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

ராஜ்யம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். டெல்லியிலே அதிகாரங்கள் குவிந்திருக்கின்றன. மத்திய சர்க்காரிலே அதிகாரங்கள் குவிந்திருக்கின்றன. மேலே அதிகாரங்கள் குவிவதைத் தடுக்க கீழே அதிகாரங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் அப்படிச் செய்தால்தான் அதன்மூலம் நல்ல பிரஜைகளாக உண்டுபண்ண முடியும் என்று அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர் பெயராலே ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள் பெயரளவிலே கிராமப் பஞ்சாயத்து என்று நிறுவி காந்தி கனவு கண்டதை கிராம ராஜ்யத்தை நாங்கள் கண்டு விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். இப்படி அதையே கதை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அதன் விளைவாகத்தான் இன்றையதினம் மேகாலயா ஏற்பட்டது, தனித் தெலிங்கானா வேண்டும், தனி விதர்ப்பா வேண்டும் என்ற மனோபாவம் வளர்ந்திருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காந்தியடிகளின் கிராம இராஜ்ய தத்துவத்தை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளாமல் காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்த தவறு என்ற முதல் குற்றத்தைச் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக உலக அடிப்படையிலே பார்த்தாலும், அல்லது வேறு எந்த அடிப்படையிலே பார்த்தாலும் சரி அதிகாரங்கள் ஒன்று மத்தியிலே குவிந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம் அல்லது மாநிலங்களின் கையிலே அதிகாரங்கள் குவிந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். மீதியுள்ள மாவட்ட அடிப்படையிலோ அல்லது கிராம அடிப்படையிலோ பிரித்துக் கொடுக்க எந்தக் கருத்தையும் எவரும் கொள்ளவில்லை என்பதை அழுத்தந்திருத்தமாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பரந்து கிடக்கும் இந்த நாட்டிலே, அதிகமான ஜனத் தொகை கொண்ட இந்த நாட்டிலே, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகிக் கிடக்கும் இந்த நாட்டிலே கிராம மட்டத்திலே அதிகாரங்களைப் பிரித்துக் கொடுத்தால் இங்கேயுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். இதைச் செய்வதனால் சிறப்பான தேசத்தை உருவாக்க முடியும்.

மாநில சுயாட்சி அல்லது மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்பதிலே எங்களுக்குக் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. மத்திய சர்க்காரிடத்திலேதான் எல்லா அதிகாரங்களும் குவிந்து கிடக்க வேண்டுமென்பதிலே எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. அந்த அதிகாரங்களை வரையறுத்து இராணுவம், தேசியப் போக்குவரத்து, தபால் தந்தி, வெளிநாட்டு உறவு ஆகிய இந்த நான்கு மட்டும் மத்திய சர்க்காரிடத்திலே இருக்க வேண்டும். மீதியுள்ள அதிகாரங்கள் அத்தனையும் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதிலே எங்களுக்கு எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடுமில்லை. அதற்காக எந்தச் சண்டையிலே வேண்டுமானாலும் அல்லது எந்தப் போராட்டத்திலே வேண்டுமானாலும் நாங்கள் கலந்துகொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம்.

ஆனால், அதே நேரத்திலே, இன்னொன்றை, காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்த தவற்றை, இந்த அரசாங்கமும் செய்யக்கூடாது என்பதற்காக நான் இந்த விஷயத்தை அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு எங்கு பார்த்தாலும், மாநில சர்க்காரும் சரி, மத்திய சர்க்காரும் சரி, எல்லாத் தேசங்களிலும் எந்த

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்] [1970 செப்டம்பர் 3]

நிலையிலிருந்தாலும் சரி, முடியாட்சியாகயிருந்தாலும் சரி, சர்வாதிகாரமாகயிருந்தாலும் சரி, எங்கும் அதிகாரம் ஒரேயிடத்திலே குவிந்து கிடப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதற்குமாறாக, அதிகாரத்தைச் சகல குடிமக்களும் அனுபவிக்கும் முறையில் உண்டுபண்ண வேண்டும். அந்தக் கிராம மக்களுக்கு, மாவட்டங்களுக்கு அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும்.

உதாரணத்திற்காக ஒன்றைக் கூறுகிறேன். இன்றைக்கு மாவட்ட அளவில் மாவட்ட கலெக்டர்தான் மகாராஜாவாக விளங்குகிறார். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நீதி, நிர்வாகம் மற்ற பல்வேறு அம்சங்கள் அவருடைய கையிலிருக்கிறது. அவர் நேரடியாக முதன் மந்திரிக்குப் பொறுப்பாக இருக்கிறார். மக்களுக்குப் பொறுப்புள்ளவராக இருப்பது கிடையாது. பெயரளவிலே மாவட்ட அபிவிருத்திக் கவுன்சில் இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையிலே நான் அதற்குப் போவதே கிடையாது. அங்கே போடுகின்ற தீர்மானம் ஒன்றுகூட நிறைவேறுதல். எனக்குத் தெரிந்தவரை, பத்து வருஷமாக என்று நினைக்கிறேன், மாவட்ட அபிவிருத்திக் கவுன்சிலில் தீர்மானம் போட்டால் அந்தத் தீர்மானம் சர்க்காருக்கு வரும். அதற்கு எப்பொழுது, நூற்றுக்கணக்கில் பிறகு பதில் வரும். அதுவும் கூட தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டதாக இருக்காது. இம்மாதிரி மாவட்ட அடிப்படையிலேயும் சரி, அல்லது கிராம அடிப்படையிலேயும் சரி இன்றைக்குப் பெயரளவிலே அமைப்பு இருக்கிறதே தவிர அவைகளுக்கு உண்மையான அதிகாரம் கிடையாது.

இந்தச் சபையிலேகூட பஞ்சாயத்துக்கள் செலுத்தக்கூடிய வரியை அதிகப்படுத்துவதற்குத்தான் மசோதா கொண்டுவரப் படுகிறதே தவிர அதிக அதிகாரம் கொடுப்பதற்கு ஏதாவது ஒன்றைக் கூடப் பார்க்க முடியவில்லை என்பதை நான் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாநிலங்கள் தங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய நேரத்திலே மாநிலங்கள் தங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்களை மாவட்டங்கள், கிராமங்கள் ஆகிய இரண்டுக்கும் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்னொன்றையும் என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இராணுவம் மத்திய சர்க்காரிலே இருக்க வேண்டும். அதைப்போல ரிசர்வ் போலீஸ் இருக்கிறது, அது மாநில அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கவேண்டும். மாவட்ட நிர்வாக அமைப்பு இருக்கிறதே அதன் கையிலே போலீஸ் இருக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே அந்த அதிகாரத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிக்கொண்டுவரும்பொழுது, நடைமுறையிலிருக்கின்ற பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், ஜில்லா என்று இதைக் கருத்திற்கொண்டு பார்க்கக் கூடாது. அவைகளில் தீமைகள் எல்லாம் நடக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றி யெல்லாம் நான் அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. நேற்றுக்கூட பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். யார் யாரெல்லாம் பணம் கொடுத்தார்கள் என்ற விவரங்களுக்

1970 செப்டம்பர் 3] [திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

கெல்லாம் நான் போகவில்லை. பணம் இருந்தால் கொடுக்கிறார்கள். பணம் இல்லை என்றால் கொடுக்கப் போவதில்லை. அந்த விஷயத்திற் கெல்லாம் நான் போகவில்லை.

மாவட்ட அளவில் உள்ள கலெக்டர் இருப்பதைப்பற்றி என் னுடைய கட்சியின் சார்பில் ஒரு கருத்தை அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாவட்ட அமைப்பு என்றிருக்கிறது, அதற்குக் கலெக்டர் என்று அப்படியில்லாமல், ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட அமைப்பாக அது இருக்க வேண்டும். அதற்கும்கூட, சட்டங்களை இயற்றி முடிவுகளைச் செய்வதற்குப் பூரண உரிமை இருக்க வேண்டும். இப்படி யெல்லாம் செய்தால் நிச்சயமாக பிரிவினை மனோபாவம் என்ற அடிப்படை எதுவுமேயில்லாமல் அதை வேறுறுத்து விட முடியும். மீதியுள்ள மாநிலங்களில் மட்டும் சுயாட்சி தனக்கும் வேண்டுமென்று சொல்ல முடியாது. உள்ளத்திலே இருக்கிறதோ இல்லையோ, மீதியுள்ள மாநிலங்களிலே, புதிய அரசியல் சூழ்நிலைகளினால் எது வேண்டுமானாலும் ஏற்படுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் உண்டு என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக நாம் இன்றைக்கு இன்னொன்றையும் பார்க்க வேண்டும். எந்தத் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டாலும் மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருடைய அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் செய்ய வேண்டும். இப்படி ஒரே சூழப்பம். சின்ன விஷயத்திற்குக்கூட மாநில அரசாங்கம் மத்திய சர்க்காரிடம் ஏங்கி நிற்க வேண்டியிருக் கிறது. நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அப்படி இருக்கக் கூடாது என்பதை. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். கன ரகத் தொழில்கள், இரும்பு, சுரங்கம் இதுபோன்றவைகள் மத்திய அரசாங்கத்தின் கையிலே இருக்கலாம். மற்றபடி சர்க்கரை உற்பத்தி, சிமெண்ட் உற்பத்தி போன்றவைகளை நடத்துவதற்கு மாநில அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான தடங்கலும் இல்லாமல் உரிமை இருக்க வேண்டும். அதேபோன்று, மாவட்ட அளவிலேயும், கிராம அளவிலேயும் மாநில அரசாங்கத்தின் தலைவரைக் கேட்டுக்கொண்டு செய்ய வேண்டும், நடத்த வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கக் கூடாது. அதையும் மாற்ற வேண்டும்.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குவியல் முறை யினால் மத்திய சர்க்காராகயிருந்தாலும் சரி, மாநில சர்க்காராக இருந்தாலும் சரி, குவிந்து கிடப்பதால் நான் அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதன்மூலம் ஏற்படுவது சர்வாதிகாரம், அதன்மூலம் ஏற்படுவது பலாத்காரம், அதன்மூலம் ஏற்படுவது பொய், ஆடம்பரம், எந்தக் குவியல் முறையாக இருந்தாலும் சரி பொருளாதாரத் துறையாகயிருந்தாலும் சரி, அரசியல் துறையாக இருந்தாலும் சரி அப்படித்தான் ஆகும். எனவே நான் கூற விரும்பு வது, பரவல் முறை மூலம்தான் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற முடியும், அகிம்சையிலே தீர்த்துக்கொள்ள முடியும், உண்மையான, எளிமை யான ஜனநாயகத்தைப் பெறமுடியும்.

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்] 1970 செப்டம்பர் 3

இப்பொழுது நாட்டிலேயுள்ள அதிகாரிகள் மத்தியிலேயும் சரி, அரசியல்வாதிகள் மத்தியிலேயும் சரி, ஏன் பாட்டாளிகள் மத்தியிலும்கூட, இந்த நாட்டிற்குச் சர்வாதிகாரம் வரக்கூடாது என்று பகிரங்கமாகப் பேசப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். இந்த நாட்டிற்குச் சர்வாதிகாரம் வந்தால்தான் வரட்டுமே என்று ஒரு மனோபாவம் இந்தச் தேசத்திலே வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படிச் கூறுபவர்கள் சாதாரண ஆட்கள்கூட இல்லை, பெரிய பெரிய தலைவர்கள், பெரிய பெரிய அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். அதைப்பார்த்துவிட்டு கிராமத்திலேயிருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்கள்கூட, ஒட்டுப்போட்டு போட்டு என்னய்யா ஆயிற்று, ஏதாவது புதியதாக வந்தால் அதன் மூலம் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்த முடியாதா என்ற மனோபாவம் வளர்ந்து வருகிறது. ஜனங்கள் கையிலே அதிகாரத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்காத காரணத்தால் அவர்களுக்கு இந்த விரக்தி வந்திருக்கிறது. இதை இப்படியே விட்டுக்கொண்டிருந்தால் இந்த நாடு நாசமாகிவிடும் என்பது என்னுடைய சொந்தக் கருத்து. மத்திய, மாநில, மாவட்ட, கிராமம் என்ற 4 துண்டு என்று அரசு சமமாகப் பிரித்துக் கொடுப்பதற்கு இந்தத் தீர்மானம் ஆதாரமாகயிருந்தால், நிச்சயமாக இதை ஆதரிப்பதிலே எனக்கு எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடுமில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகரவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற எண்ணுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

மாநிலத்திலே சுயாட்சி என்று எண்ணும்பொழுது இந்த மாநிலத்தை மட்டுமல்ல, இந்தியாவிலுள்ள மற்றைய மாநிலங்கள் பற்றியும், சுயராஜ்யம் அடைந்து 22 ஆண்டுகளாக நடைபெற்றுவருகிற நிலைகளைப் பற்றியும் நாம் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், இந்த நாட்டிலே சுயராஜ்யம் வந்த காலத்திலேயிருந்து இன்றுவரை ஆளுகின்ற, ஆள வந்திருக்கின்ற, ஆண்டுகொண்டிருக்கின்ற ஒவ்வொரு கட்சிக்காரர்களும், உண்மையிலேயே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தங்களால் இயன்ற அத்தனை உதவிகளையும், நல்லவைகளையும் செய்து, வாழ்க்கையின் அடித்தட்டிலே இருப்பவர்கள் முன்னேறுவதற்கு வழிவகைகளை நாங்கள் செய்து வந்திருக்கிறோம் என்ற எண்ணத்திலே இந்த ஆட்சிகளை நடத்தி வருகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி செய்யும் இந்த மாநிலமாகட்டும், காங்கிரஸ் அல்லது சிண்டிகேட் அல்லது கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் ஆளுகின்ற மாநிலங்களாகட்டும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் ஆதரவு இல்லாமல் ஆட்சி செய்யும் ஒரு மாநிலம் இல்லை என்றே சொல்லலாம். அதைக் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் இந்தியாவிலே எந்த ஆட்சி நிரந்தரமாக ஆள வேண்டுமானாலும் அது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய பூரண ஆதரவு உடையதாக இருக்க வேண்டும். ஒட்டுமொத்தமாக அதைச் சொல்லும்பொழுது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்தான் “கிங் மேக்கர்ஸ் இன் இண்டியா” என்று சொல்ல வேண்டும்.

1970 செப்டம்பர் 3] [திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

ஆளுகின்றவர்களை ஆள வைக்கின்றவர்களே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்தான். அவர்களுடைய ஆதரவு இல்லையென்றால் எந்த ஆட்சியும் நிரந்தரமாக இருக்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய ஜனத்தொகை இந்தியாவில் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பெரிய சமுதாயம் சோம்பேறிகளாகவோ, யாசிக்கிறவர்களாகவோ இல்லை. நாட்டின் வளத்தையும், நாட்டின் சேஷம் லாபத்தையும் கருதி தேசியத் தன்மையுடன் இரவு பகல் பாராமல் உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அளவு முன்னேறி இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை.

மதிப்பிற்குரிய நண்பர் அவர்கள் காந்திஜி சொன்னதை நினைவூட்டினார்கள். காந்திஜி அவர்கள் சுயராஜ்யம் அடைந்த பிறகு மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்து கொடுத்துவிட்டு காங்கிரசைக் கலைத்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னதாகக் கூறினர். இந்த நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்டு இந்திய அரசியல் சட்டத்தையே தயாரித்துக் கொடுத்த பாபுஜி அம்பேத்கார் அவர்கள் சமுதாயத்தை முன்னேற்ற வேண்டுமென்று அவர் சொன்னதைப் பற்றி இப்போது யாரும் சிந்திப்பதில்லை. காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற மாநிலங்களிலே அரிசன சகோதரர்களை நிர்வாணமாக இழுத்துச் சென்றார்கள். கடந்த தேர்தலின்போது கூட இங்கே சிறைச்சாலையிலே போட்டார்கள். ஆட்டுக்கடாவைப் பலியிடுவது போல் இருக்கிறார்கள். இந்தக் கொடுமை இன்னும் நடக்கிறதே. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. அதிகாரங்களைக் கொடுத்தாலும் கட்டுப்படுத்துகின்ற மேற்பார்வை மத்தியிலே இருக்க வேண்டும். இப்போதுள்ள நிலையில் தனி ஆட்சியாகவிட்டால் வெளிநாட்டுக்காரர்கள் வந்தால் என்ன சொல்வது? இந்தியன் என்று சொல்லுவதா, தமிழன் என்று சொல்லுவதா? இந்தியன் என்ற வார்த்தையையே எடுத்துவிடுவதா? இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த ம. பொ. சி. அவர்கள் கூட தமிழன் என்று முதலிலே சொன்னாலும் நான் இந்தியன் என்று பெருமையோடு சொல்லும் தேசியத் தன்மை பெற்றவர்தான். இந்தியாவிலிருந்து நாம் பிரிந்து வாழ வேண்டுமென்று அவர் விரும்புகிறாரா? முதலில் அதை நாம் முடிவு செய்தாக வேண்டும். எப்படி இருந்தாலும் நம்மை கண்ட்ரோல் செய்யக்கூடிய நிலையில் மேம்பட்ட சக்தி மத்தியிலே இருக்க வேண்டும்.

இப்போதுள்ள நிலையில் அதிகாரங்கள் மத்திய அரசிடமும், மாநில அரசிடமும் குவிந்து கிடக்கின்றன. பஞ்சாயத்து நேரடியாக ஒரு காரியத்தைச் செய்ய முடியாது, பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தின் அனுமதி வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா என்று அது ஆர்.டி.எல்.ஏ. டிப்பார்ட்மெண்டின் அதிகாரத்திற்குள் அடங்கியிருக்கிறது. டைரக்டர் அனுமதி இல்லாமல் சிறு காரியத்தைக் கூடச் செய்ய முடியாது. எப்படி மத்திய சர்க்கார் எல்லா அதிகாரங்களையும் தங்கள் கையில் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று குற்றம் சொல்லப்படுகிறதோ அதே போன்று மாநில சர்க்கார் எல்லா அதிகாரங்களையும் தங்கள் கையிலே வைத்திருக்கிறார்கள் என்று மாவட்ட அளவிலும், யூனியன் அளவிலும் கூறப்படுகிறது.

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி] [1970 செப்டம்பர் 3]

இன்று ராணுவம், ரயில்வே, போஸ்ட் ஆபீஸ் போன்ற துறைகளைத் தவிர, மற்ற அதிகாரங்களை எல்லாம் எங்களிடம் கொடுத்து விட வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அந்த அதிகாரத்தைக் கொண்டு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, அந்த சமுதாயத்தினரை முழு அளவில் முன்னேற்றுவதற்கு என்ன திட்டம் வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். அப்படித் திட்டம் எல்லாம் காலப் போக்கில் மாறிவிடும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஒரு அணை கட்டுவது என்றால் ஐந்து ஆண்டுகளிலே முடித்து விடுகிறார்கள், நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டம் என்றால் பத்தாண்டுகளிலே முடித்து விட்டார்கள். சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம் என்றால் இப்போது துவக்கி வைக்கப்பட இருக்கிறது. ஆனால் மனிதனுக்கு மனிதன் உரிமையைக் கொடுக்க, சுதந்திரத்தைக் கொடுக்க, அரசியல் சுதந்திரத்தைக் கொடுக்க தடைகள் ஏற்படுகின்றன. இவ்வளவு சீர்கேடான நிலையில் இந்த நாடு இருக்க சுயாட்சி வந்து அந்த சுயாட்சியில் இந்தத் தடைகள் எல்லாம் நீக்கப்படுமா? தீண்டாமையை ஒழிக்க திட்டம் இருக்கிறதா? இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது கூட தீண்டாமைக் குற்றம் சட்டப்படி பெரிய குற்றமாகக் கருதப்படுகிறதா என்று கேட்ட கேள்விக்கு இல்லை என்றே பதில் வருகிறது. மனிதனை மனிதன் தொட்டுக் கொள்ளக்கூட உரிமையில்லை. உங்களுடைய சமூகத்தில் படித்தவர்கள் இல்லையா, ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் இல்லையா, அமைச்சர்கள் இல்லையா என்று கேட்கலாம். ஆனால் விகிதாசாரத்தைப் பார்க்க வேண்டும். 16 சதவிகிதம் எங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கான்ஸ்டிடியூஷனிலேயே இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு 2, 3, 4 சதவிகிதத்திற்கு மேல் எங்கே இருக்கிறது? எங்கள் சமூகத்திற்கு அகில இந்தியாவில் உள்ள எல்லா மாநிலங்களிலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஒரே உத்தியோகம் தோட்டி உத்தியோகம். இந்த ஒரு உத்தியோகந்தான் நூற்றுக்கு நூறாக எல்லா இடங்களிலும் கொடுக்கப்படுகிறது. போட்டி இல்லாமல் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்ற உத்தியோகங்கள் சட்ட விகிதாசாரப்படி கொடுக்கப்படவில்லை.

இந்தத் தீர்மானத்தின்படி மத்திய அரசிலிருந்து தேவையான அதிகாரங்களைப் பெற்று மாநில அரசை நடத்துவதில் ஆட்சேபணை இல்லை. அதற்கு ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் அப்படி அதிகாரங்களைப் பெறும்போது இத்தனை ஆண்டுகளுக்குள்ளாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சகல வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பதற்கான திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி அவர்களுடைய துயரைத் துடைக்க வேண்டுமென்று கூறி முடிக்கிறேன்.

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Hon. Deputy Speaker Sir, I rise to speak a few words about the resolution brought forward before the House by the hon. Member Mr. Ma. Po. Sivagnanam. The resolution is as follows:—

“ This House recommends to the Government to urge upon the Union Government to amend the Constitution so as to prevent the accumulation of more and more powers at the Centre and to decentralise powers to achieve State autonomy ”.

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

Though the intentions of the hon. Member Mr. Ma. Po. Si may be good, yet the resolution is vague. After the Constitution was framed, there have been allegations that the Centre is having more powers and States are not given so many powers. Though the Centre is having more powers, it is using them only in case of emergency.

Further, our Government has already appointed a Committee consisting of experts, to go into this matter. The great personalities manning the Committee are going into this question. We do not know what they are going to say, whether they are going to say that the allegation that more powers are not given to States is imaginary or real, or whether they are going to say that the present division of autonomy is quite sufficient for our country, or whether the Centre should be strengthened still more for they have to safeguard the entire country and we see that disintegrating forces in the country do not stand in the way of unity of the country. All these questions are before the Committee and they have still to come to a decision. Before that, by bringing a resolution like this in this House, we are indirectly compelling or indicating them to say that States should be given more powers and that Centre's powers should be curbed.

In this connection I want to state one thing. When the Constitution was framed there was no planning at all. The Constitution makers did not think that States would be asked to implement plan schemes. Moreover the regions were not divided geographically. The confusion arose because the regions were divided on linguistic basis and not on the basis of natural resources. So, planning became difficult.

Take one region. Geographically it may have one feature but due to linguistic division, one region is included in two or three different States, with the result, we find two or three State Governments pouring money for the development of the same region separately. There is waste of money. Due to the necessity of fulfilling the plan targets, the State Governments are not able to have all the money for carrying out development programmes.

What I feel therefore is that States should have strong economy. What the States want is more money to carry out schemes. Centre is also giving some money. Yesterday one of our Hon. Ministers was saying that we are not getting enough money from the Centre. But I read in the papers yesterday itself some State was complaining that Tamil Nadu had got more money from Centre, for carrying out its schemes.

What I say is, the State Governments must get more money from the Centre. When we talk of more powers for States, we will mean 'pure federalism'. But Indian Constitution is not pure federal constitution. If we wish for pure federalism, we would have so many different States.

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

The hon. Member who spoke previously wanted more powers for the State. Some other member, at the same time, stated that the Centre wants more power. If we say that the States want more powers, then they should give accounts for the money spent, whether it has been spent correctly, or not, then there will be difficulty. The State's autonomy would be hit. What we want is more money for the States.

I read in one of the books on Centre-State relationship that a former Chief Minister of this State has stated that the Centre should not ask the States to render accounts or allow for audit. There will be loopholes here and there.

We have to realise one fact, viz., that even the States are not able to come into agreement. Take the river waters matter. There has been a lot of quarrel going on between State and State. It is the Centre which has taken the responsibility of arranging meetings between the concerned States and trying to bring about a settlement any convincing them to arrive at a solution.

Take the boundary dispute between Maharashtra and Mysore. Four or five years ago, the Chief Minister of Maharashtra said that it would not be possible for the State to solve the dispute. So, even for small things, when we are not able to settle the issues, how can we expect that the States, by being given more powers, would not quarrel with each other? How can we say that they will live happily with one other, respecting each other?

Therefore I feel this is not the proper time to have this resolution. It is only after 1967, when some non-Congress Governments came to power in some States, they complained that Centre was having more powers and they demanded more powers and **more autonomy** for States. This tendency has grown only after 1967 in the States. I wish to read from a book called 'Democratic Constitution of India' by Mr. B. C. Rout :—

"Genuine apprehensions have been expressed by some people about the future of Centre-State relations in India in view of the formation of non-congress Governments in some States after the 4th general election. For instance at a Press conference at Poona after the Fourth General Election Mr N. G. Goray, Chairman of PSP stated : "The States with the non-Congress, Governments would have to see that their hunger for more and more autonomy does not eat away the Centre altogether and does not lead to internecine warfare".

Therefore this fear is there. Instead of more autonomy, more money can be given to States for their plan schemes. Our Constitution is flexible and the Central Government is not using its special powers in normal times. It is using them only in emergency.

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

In this connection I wish to quote from a book on 'Comparative study of the Indian Constitution and administration' by Mr. R. C. Agarwala. He says:—

"Indian federation is a sure improvement on other federations of the world. It incorporates what is best in both the federal and unitary forms. The basic principles of federalism are the distribution of powers between the Centre and the States the supremacy of the Constitution and the establishment of a Supreme Court to uphold and interpret the Constitution. Judged in this light, the Indian system conforms to federal principles. Critics allege that our Constitution tilts more towards unitary form by making the Centre strong. The autonomy of provinces has been considerably restricted because of the overriding powers of Centre. It is a partnership not among equals but between a strong Centre and weak units. But this charge loses ground when we study the Constitution at work. The exceptional powers of the Centre are exercised only in emergency times, not normally. The framers of our Constitution intended to make the Constitution a living organism which may rise to the occasion and tackle the unusual situations with ease and firmness. The wide powers given to Union Government are intended to face and overcome the constitutional crises and to check the separatist tendencies on the part of the States."

So what we need is more money. There I agree. We want to execute our plan schemes and it is desirable that the Centre should give us more money. So it is desirable to Press the Centre so that it could give States more money to execute plan schemes. In that way, State autonomy can work.

After 1967 many non-Congress Governments had come to power in some States and we find coalition Governments in some States with many parties in the coalition. So the question of Centre-State relationship has assumed significance. In some non-Congress States like Bengal, Bihar we have seen how trouble have shot up. So we have to wait till 1972 elections. The recent Panchayat elections have revealed to us so many new things. We should take care to study these changes.

Therefore, till 1972 elections we have to wait and see whether the non-Congress Governments also will be stable and whether the Coalition Governments will be stable and whether the Congress Governments will continue in the Centre. Also, what will happen to the Centre and whether the leaders of the country are going to fight as they are fighting for power and position now. All these things will be decided. I think, only after 1972. Till then we can discuss it as an academic subject without bringing it into this House.

If the States want more powers they will have to face difficulties later on as the Centre is facing now. Sir, municipalities also want more powers; but we are not prepared to give them more powers and make them autonomous bodies. All these

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

quarrels will go on endlessly and so we must refrain from raising this matter now. But we can demand that the Centre should give the States more money and they can convince the Centre about it.

The Centre is bound to give adequate money, because the object of the Centre is that there should be Welfare States in the country and they are not against it. Unless the States make progress, the Centre cannot be strong and unless the Centre is strong the country cannot be strong. The framers of the Constitution who are great personalities and great patriots who have sacrificed everything for the country have provided for a Welfare State. Therefore, what we have to think and fight for is a formation of a productive co-operative federation where all of us could live safely. Just like the members of a good family we have to meet and discuss and explain our difficulties to the Centre.

There are States which are backward and weak; there are States which have made some progress; there are State which have made great progress; and there are States which have not made any progress and these backward States want more money from the Centre to make progress. The States which have made great progress want to keep up the momentum of their progress and they want more money to make further progress in industry, agriculture, etc. So, when we want more money we can ask the Centre that they should provide more money since they had made great progress on the economic front. The Centre is bound to give them.

Therefore, I feel that we should not demand more autonomy for States because autonomous States also will face the same difficulties which the Centre is facing from the States. So, we should look at the country as a whole and see that we co-operate with the Centre and live as members of a good family so that the integrity of our country is maintained.

Sir in this connection, I wish to point out that instead of bringing and passing this resolution in this House, we can wait till the Centre-State Relations Inquiry Committee come to some definite conclusions and submit their report. Let us leave it to them.

I have also read in newspapers that the Government are making elaborate arrangements to hold a conference shortly to discuss the Centre-State Relations and many persons from different parts of the country have been invited to discuss this matter. We do not know what they are going to say about it—whether they will speak in favour of States or in favour of the Centre or speak in favour of status quo. So I feel that at the present juncture, we need not pass the Resolution now and we can consider it after the 1972 elections. So I wish to state that I am not in favour of this Resolution. With these words, I close my speech.

1970 செப்டம்பர் 3]

Dx. HABIBULLAH BAIG : Hon'ble Deputy Speaker, Sir, it was a surprise to me when you called upon me to speak on this Resolution. I have given my name for speaking on another non-official resolution to be moved by the hon. Member, Thiru Dikshidar. Anyway, since you have been kind enough to call me to speak, I will say something on the Resolution before the House.

Thiru Sivagnanam has moved the Resolution for the decentralisation of powers at the Centre and grant of more powers to the States. Of course as pointed out by one hon. Member a Committee has already been formed and it is going into the whole matter.

MR. DEPUTY SPEAKER : If the hon. Member wants to speak on the other Resolution, he can do so.

DR. HABIBULLAH BAIG : That is all right. I will speak on the other Resolution.

DR. H. V. HANDE : Hon. Deputy Speaker, Sir, in connection with the Resolution moved by the hon. Member, Thiru M. P. Sivagnanam, I would like to offer a few remarks on behalf of the Swatantra Party.

I wish to state that we are definitely for decentralization of a few items of administration. We are totally against any measure or movement which would weaken the already weak Centre. Sir, the most important thing that we have to consider is the context in which the Resolution has been brought forward. This is not the right context to bring this resolution for the simple reason that the present political climate in the country is not very, very conducive for national integration. Everywhere we find forces of disintegration and fissiparous tendencies raising their ugly heads.

In this connection I wish to cite a small example. Knife is a very useful instrument and it should be handed over to the right person at the right time. If we give this useful and sharp instrument in the hands of the warring groups, what would happen? We must give it to the person who wants to cut vegetables or fruit. In the same way we have to consider this resolution at the right time.

The question of 'Mahana Swayatchi' or increased powers for the States is very very important. Now the States in our country are not in a very happy position. For instance, take Haryana, Gujarat, Bihar and Uttar Pradesh. Take also Maharashtra and Mysore and the disputes between them. Also, take the disputes between Tamil Nadu and Mysore and between Andhra and Mysore. Almost all the States are beginning to assert very emphatically their view point with all the political pull at their command. So, there is a great danger for the unity of the country. I am sure the Hon. Chief Minister who is here and is taking great interest in the deliberations of the House would give his dispassionate view in regard to this matter without trying to import politics.

[Dr. H. V. Hande] [1970 செப்டம்பர் 3]

Now, I want my hon. Friend, Thiru Sivagnanam to see the previous history of India. We had never been brought under one banner for a number of centuries and our India was divided into so many countries. During the time of Samart Ashoka three fourth of the country was brought under one rule and two-third of the country under Harsha. Then we had the Vijayanagar Kingdom and lot of other problems. Then there was Babar and then came the Mogul dynasty. Finally, we were under the British regime. It is painful and unfortunate but it was part of history that it was only during the British regime that Kanyakumari and Kashmir were brought under one modern administration. Then we began to function as part of one country and the unified structure came. Therefore the history of India is very important.

Under foreign rule, different parts of India were brought under one banner. We have to take that fact into consideration. But it is now rather unfortunate that, we notice fissiparous tendencies. Let us come to brass tacks.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: சுதந்திரா கட்சியினுடைய சார்பில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹாண்டே அவர்கள் இது மிகவும் ஆபத்தான தீர்மானம் என்று இங்கே எடுத்துக்காட்டினார்கள். ஆனால், இதே மன்றத்தில் நம்முடைய தமிழரசுக் கழகத்தின் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தின் பேரில் சுதந்திரா கட்சியின் சார்பில் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மெய்யப்பன் அவர்கள், ராஜாஜி அவர்கள் டிசென்டிர்லைசேஷன் வேண்டும் என்று சொல்லியதற்கேற்ப இந்த மாமன்றத்தில் இந்தத் தீர்மானத்தை திரு. ம.பொ.சி. அய்யா அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற காரணத்தினால், அதை இந்த மன்றம் முழு மனதோடு நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். சுதந்திரா கட்சியில் இதுபற்றி இரண்டு கருத்து இருக்கிறதா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: I was also there when Mr. Meyyappan was making that statement. But that was some months ago. Several things had happened since then. The most important point is at what time should we have this? Mr. Meyyappan's statement was made some months ago. Several things have happened since then and that is why my revered leader Sri Rajaji has begun to feel (I am in daily touch with him) sorry at the manner in which the country was at present going, to where it is drifting.

This is a time when the writ of India is not running throughout the country. I do not want to mention parts of the country wherein the writ of India Government is not able to run. This is a time wherein the writ of even State Government is not run. What we see is the writ of goondas and fissiparus and anti-national tendencies. So this is not the time when we should pass a resolution of this type. We are not against the spirit of the resolution. We appreciate the spirit. But let us see the context? The

1970 செப்டம்பர் 3] [Dr. H. V. Hande]

time at which Mr. Meyyappan made that statement was several months ago and conditions were not so bad at that time. We are for States getting more powers.

Let us see how exactly could we augment the income of the States. In this I fully agree with the State Government. Probably every other State Government will appreciate the point, that States should get more income. How are we going to develop it? There is the income-tax. I would appreciate if a greater percentage is given to States, it would be better. We should have greater control over the resources and expenditure. By all means, let us clamour for more money for the States. But passions of people should not be whipped up in other directions. Like income-tax there is the central excise also. My submission is we should have greater devolution so that certain powers which the Central Government is now enjoying should be given to the States.

Then I come to the Central-State Relations Enquiry Committee, which our State Government have set up. That Committee has issued a questionnaire. On page 7, it has asked the following question :—

Do you advocate the transfer to the States of some of the sources of revenue at present allotted to the Centre ?
If you do, what are such sources?

My submission is we do advocate the transfer to States of some sources of revenue. I have indicated some taxes wherein we could have more share. I fully support that question of the Committee. I advocate more transfer of resources to the States.

I now come to discretionary grants. I am quite sure the Hon. Chief Minister will agree that the most important problem between Centre and State relationship is the question of 'discretionary grant'. If any State Government were to behave like a good boy

நல்ல பிள்ளையாக இருந்தால் பணத்தைத் தருவேன் என்ற ஒரு மனப்பான்மை வளர்ந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது.

Such an idea is developing fast. Whenever they do not agree with a view of a particular State, they try to squeeze. What happens is, the State, which is in dire need, is not able to have the necessary funds. The point is that simply because the view of a particular State may be different from that of the Centre in regard to any political matter, the question of 'discretionary grant' should not be made a matter of negotiation between the Centre and State.

As regards devolution of funds to States it must automatically come. Without going into merits or de-merits, it should automatically come to the State irrespective of the political party which is ruling the State or its political ideology. My submission is 'discretionary grant' is the greatest irritant between the

[Dr. H. V. Hanide] [1970 செப்டம்பர் 3]

Centre and State relationship and because of it the State is unnecessarily forced to take up a particular attitude. That irritant should be set right.

Another irritant is 'language'. My revered leader Rajaji has been stressing the fact that we should have a decided and cylear idea of the *lingua franca* of the country. Therefore it is that he had advocated on behalf of the Swatantra Party that the issue should be settled once and for all by saying that English shall be the link language at the Centre and that each State can have its language be it Tamil, Telugu, Malayalam or Hindi as its State language. The four States in the North can have Hindi **as their language, since they are Hindi States.** But for purposes of correspondence between State and Centre and between State and State, it should be English. If there are two Hindi States, they can correspond with each other in Hindi. It is all right. But between State and Centre it should be in English. That is my point.

The other question is with regard to selection by Union Public Service Commission. In the selection by UPSC, persons with Hindi knowledge should not have any advantage over non-Hindi people. That should be properly safeguarded.

I come to another point, viz., industrial licensing policy. I fully agree with the Hon. Minister for Industries that industrial licensing policy should be decentralised. There should be decentralisation of the powerful organisation that is now having control over this at the Centre. This question should be discussed by all Chief Ministers and some sort of agreement should be arrived at so that it will be possible for States to start industries when they have the material and equipment.

With regard to IAS and IPS, they are good and no extra advantage should be given in recruitment to IAS and IPS to persons knowing Hindi IAS or IPS may belong to any region but if he comes to another region, he learns the language of that State and he will have an idea of the other State also. The IAS and IPS officers are all-India service people and those services should be carried on.

One point should be stressed and that is, that under no circumstances, any opportunity should be given for 'secession'. There is no question of any part seceding After a lot of experiment and after a lot of trials and tribulations, we are now fortunately functioning as one country. There should be no talk of any secession. Any talk about secession should not be allowed, from now on. What we require now is a strong Centre. That is absolutely necessary when we have two countries round us which are trying to gobble us. Centre should be strong. Let us take political parties be it Congress (O), Swatantra etc. I find one tendency. State units are now having greater voice. State unit gives directions. We find it in some political parties. What is the

1970 செப்டம்பர் 3] [Dr. H. V. Hande]

ultimate result? More and more, M.Ps. are now thinking, wanting or hankering to become M.L.As. That dangerous trend is there.

There are the municipalities. It is now argued that greater autonomy should be given to municipalities. The hon. Member Mr. Subbaraja and the republican party member were pleading for greater autonomy for municipalities. The State is trying to grapple with the problem but we are not able to give greater autonomy to the municipalities within the State, for the simple reason administratively it is very difficult.

The same difficulty which the State is finding in regard to giving greater autonomy to municipalities, is also faced by the Centre in regard to giving greater autonomy to the States. Therefore, I wish to state that we should not incite and whip up the passions of our people. But I fully subscribe to the view that we should have greater areas of taxation and greater areas of administration. Now when the inter-State river disputes are not solved and when there is also danger from foreign countries and tension all around, we should be careful in asking for full autonomy.

Sir, with the permission of the Chair—I already took permission from the Hon. Speaker—I shall only read a passage written by my distinguished leader, revered Rajaji in 'Swarajya' dated 5th September 1970, with regard to the demand for a State flag. This question of flag was not there a few months ago when Thiru Meiyappan expressed that opinion. Now the whole mentality of the people is changing and the demand for a separate State flag is a new development. So, our revered Rajaji says—

'The suggestion that each State in the Union may have its flag of some chosen pattern quartering the Union flag in it. (or perhaps the other way about, quartering the chosen State symbol but carrying the Union flag) may be supported or opposed on academical grounds. But, at the present juncture with so many inter-State disputes pending it would be most unwise to add flags to the prevailing atmosphere, as these together with parochial quasi armies would make the disputes acquire a new martial stimulus. This is an objection to the proposal which should be deemed decisive. The proposal is—

'from the pragmatic angle quite uncalled for and is conceived only to make a score against rival political parties. The nation is interested in peace and harmony more than symbology and name-changing.

I am glad Sri Karunanidhi (he quotes the name of our Chief Minister)

'is going to consult the Legislative Assembly of Tamil Nad on the flag question. In view of the adverse opinions expressed by almost all important Chief Ministers and Members of Parliament and the press in general, I hope the Assembly will advise Sri Karunanidhi to drop the matter.'

Dr. H. V. Hande [1970 செப்டம்பர் 3]

This is how he has written with regard to the question of flag and he has no axe to grind. He wants a peaceful and united country and people from one State loving other people in other States as brothers and sisters. That sort of feeling should be aroused and cultivated and I am sure that the deliberations in this House would in a larger measure produce that conducive atmosphere which is very, very essential for the saving of our country.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது அவைமுன் இருக்கும்படியான உத்தியோகப் பற்றற்ற தீர்மானத்தின் மீது சென்ற தடவையே பேசி, இப்பொழுதும் எல்லா அங்கத்தினர்களும் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தின் வாசகத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே படித்துப்பார்க்க வேண்டும். நான் சட்டத்திலே நிபுணன் இல்லை. சட்டம் அதிகம் தெரியாதவன். சாதாரண விவசாயி. இந்தத் தீர்மானத்தைப் படித்தால், என்ன இருக்கிறது?

“மாநிலங்கள் சுயாட்சி அந்தஸ்தை உடையனவாக இருக்கும் வகையில் அவற்றிற்குக் கூடுதலான அதிகாரங்களை வழங்கவும், மத்தியில் மேலும் மேலும் அதிகாரங்கள் குவிந்து கொண்டிருப்பதைத் தவிர்க்கவும் இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு ஆவன செய்யுமாறு மத்திய அரசினை வற்புறுத்தும்படி தமிழ்நாடு அரசுக்கு இப்பேரவை பரிந்துரை செய்கிறது”. இது தீர்மானம். இதைத் திரு. ம.பொ.சி. அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே, அரசியல் நிர்ணயச் சட்டப்படி, மத்திய சர்க்காருக்கு இன்னின்ன அதிகாரங்கள், மாநில சர்க்கார் களுக்கு இன்னின்ன அதிகாரங்கள் என்பது வரையறுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு மேல் என்னென்ன கொடுக்கலாம் என்பது வேறு.

மாநிலத்திற்கு சுயாட்சி வேண்டும் என்பது அவரவர்களுடைய மனப்பான்மையைப் பொறுத்தது. மாநிலங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று கேட்பது கூட அந்த அடிப்படையில் இருக்கலாம். இன்றைக்கு அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திற்குப் பின்னால், மத்திய சர்க்காருக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் குவிந்து விட்டன? ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் தானே இருக்கின்றன? நாமாக எதையாவது நினைத்துக்கொண்டு அதிகாரங்கள் குவிந்துவிட்டன என்கிற அடிப்படையில் கருதுவதாக இருக்கிறது. சுவப்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே, கான்ஸ்டிடியூஷனிலே இன்னின்ன அதிகாரம் இருக்கவேண்டும் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, “மேலும் மேலும் அதிகாரங்கள் குவிந்து கொண்டிருப்பதை” என்றால், கான்ஸ்டிடியூஷனை மீறி இஷ்டப்படி மத்திய சர்க்கார் எடுக்கிறார்கள் என்று பொருளா? சர்வாதிகார ஆட்சி வந்தால் எடுப்பார்களோ, என்னவோ தெரியாது. ஆனால், இப்பொழுது, “மேலும் மேலும் குவிந்திருக்கிறது” என்றால், மாநிலங்களுக்குக் குறைந்திருக்கிறது என்ற நிலையா? இல்லை.

1970 செப்டம்பர் 3]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: முதலிலே அரசியல் சட்டம் உருவாக்கப்பட்ட நேரத்தில் தொழில்களைப் பொருத்தவரையில், மத்திய சர்க்கார் இன்னின்ன தொழில்களை வைத்துக் கொள்வது, மாநில சர்க்கார்கள் இன்னின்ன தொழில்களை வைத்துக் கொள்வது, உரிமைகள் வழங்குவது என்று வரையறுக்கப்பட்டது. தேவைப் படும் நேரத்தில், பாதுகாப்பை உத்தேசித்து, சில தொழில்களை மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று பொடிவைத்து அரசியல் சட்டம் உருவாக்கப்பட்ட காரணத்தால், நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு ஆக்ட் கொண்டு வந்து, மாநிலங்கள் தொழில்களுக்கு உரிமை தரும் அந்த அதிகாரத்தை மீண்டும் எடுத்துக் கொண்டது. அதுதான், மேலும், மேலும் அதிகாரங்கள் குவிக்கப்படுவது என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: முதல் அமைச்சர் பொடியைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். பொடியைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளத்தானே பாராளுமன்றத்திற்குப் போகிறார்கள். எதற்காகப் போகிறார்கள்? அதிகாரம் குவிந்ததற்குக் காரணம் செளகரியத்திற்காகச் செய்யப் படுகிறது. அது பற்றி மீண்டும் பேசலாம் பாராளுமன்றத்தில்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: தலைவர் அவர்களே, தீர்மானத்தின் வாசகத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். அதை முதலிலேயே விளக்கிவிட்டால், ஒரு சமயம் ஆதரிப்பார்களோ என்ற ஆசையில் விளக்க விரும்புகிறேன். இந்த வாசகத்தில், “மேலும் மேலும் அதிகாரங்கள் குவிந்து கொண்டிருப்பது” என்பதை ஆட்சேபிக்கிறார்கள். “ரெஸ்ட்ரிக்டிவ் பவர்ஸ்”, மிச்ச அதிகாரம் என்று இருப்பதால், நிறைய அதிகாரம் குவிந்து கொண்டிருக்கிறது. ப்ளானிங் கமிஷன் என்பது அரசியல் சட்டப்படி அமைந்த ஒன்று இல்லை. ப்ளானிங் கமிஷன், பணத்தைக் கொடுக்கும் நிலையில் இருந்து கொண்டு மாநிலங்களை ஆட்டிப்படைக்கிறது. அந்தக் கருத்தை யெல்லாம் வைத்துத்தான் இந்த வாசகத்தை வைத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று அண்மையிலே காமராஜர் அவர்கள் சொல்லியிருப்பதையும் ரூபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு இந்த விவாதத்தில் ஈடுபடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: முதல் அமைச்சர் சொல்லி, காமராஜர் பேசியதை அறிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலையில் நான் இல்லை. அவசரப்படுகிறார்கள். வருகிறேன் அதற்கும். எனக்குப் புத்தி சொல்லுவது, ஆலோசனை சொல்வது, இவர்தான் செய்ய வேண்டுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நான் அவர்களுக்குப் புத்தி சொல்லக்கூடிய பெரியவனும் அல்ல; அதை ஏற்றுக் கொள்ளும் அளவுக்குக் கருத்திருமன் அவர்கள் பரந்த மனப்பான்மை உள்ளவர்களும் இல்லை. அது எனக்குத் தெரியும். ஒரு வேளை, பேசும் நேரத்தில், அதை மறந்து விடக்கூடாது என்று, அவருடைய அளிஸ்டென்டாக இருந்து அந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறேன்.

[1970 செப்டம்பர் 3]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, அந்த அசிஸ் டெண்டுக்குப் பரந்த நோக்கம் இல்லையென்று தெரிவித்துவிட்டார்கள். நண்பர் என்று சொல்லும்படியாகப் பொடி வைத்துப் பேசுகிறார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர் பொடி வைத்துப் பேசுவதிலே மிகவும் கெட்டிக்காரர். அதுவும் அவர் பேசுவது ரொம்பவும் காரம் உள்ள பொடி. நான் பேசுவது முழுவதையும் கேட்டுக்கொண்டு, பின்னால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

மாநில சுயாட்சி என்பது சாதாரண, பிரச்சினை அல்ல, என்னமோ, ஏதோ என்று விட்டுவிடுவதற்கில்லை. எதிர்காலத்தில் நம்முடைய மக்களையெல்லாம் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். மாநில ஆட்சிக்கு அதிகாரம் வேண்டுமென்பதிலே அரசுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இருக்க முடியாது, எனக்கும் ஆட்சேபமே இருக்காது. ஆனால் எந்த வகையான அதிகாரம் இருக்க வேண்டும், எத்தகைய நிலைமை இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்தத் தீர்மானத்திலே சொல்கிற மாதிரி, திரு. காமராஜ் அவர்கள் சொன்னதாகத் தெரியவில்லை. மாநிலத்திலுள்ள மக்களுக்கு அதிக சேவை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக அதிக அதிகாரம் தேவை என்று சொல்லியிருப்பார். இது காட்டாட்சி மாதிரியாக இருக்கிறது. திரு. காமராஜ் அவர்கள் “மாநில சுய ஆட்சி” என்று சொல்வாரா? அப்படிச் சொல்வதற்கு அவருக்கு மனம் இருக்குமா? “அதிகாரம் அதிகம் வேண்டும் என்று சொல்கிறார்களே, இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் ஏன் இந்த மாநில முதலமைச்சர் அவர்களையெல்லாம் கூட்டிக் கலந்து பேசக்கூடாது?” என்று சொல்லியிருப்பார். அதிகாரம் என்றால் நிதி அதிகாரம் வேண்டுமா? அல்லது எத்தகைய அதிகாரம் வேண்டும் என்பதை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். எல்லா மாநிலங்களையும்விட நம்முடைய மாநிலத்திற்கு நிதி உதவி குறைவாகக் கிடைக்கிறது, பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது என்றால் அது சிந்திக்கக்கூடிய விஷயம், சிந்திக்க வேண்டிய விஷயம்.

பைனான்ஸ் கமிஷன் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று வரிசையாகப் போட்டாகிவிட்டது. பிளானிங் கமிஷன் எப்படி வந்தது? அதனால் நமக்கு ஏதாவது நஷ்டம் ஏற்பட்டதா? அப்படி நிதி விஷயங்களில் நமக்குக் குறைவு ஏற்படுமானால் அதை சீர்ப் மினிஸ்டர் கான்ஃப்ரன்ஸ் லேயும், நேஷனல் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலிலேயும் சொல்வதற்கு வாய்ப்புத் தரப்பட்டிருக்கிறதே. அதில் வாதாடி கேட்டுப் பெறலாமே. தமிழ்நாட்டிலே இருந்தும் பாராளுமன்றத்திற்குப் பிரதிநிதிகள் போயிருக்கிறார்கள். அங்கே ஏமாற்றுதல் நடந்தால், தவறு நடந்தால் அதைக் கண்டித்துச் சொல்ல நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. “சுயாட்சி” “அடானமஸ் பாடி” என்ற நிலைமை ஆபத்தான நிலைமை. நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து இருக்க வேண்டும். தேசிய ஒருமைப்பாடு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தானே நாம் உறுதி

1970 செப்டம்பர் 3] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

மொழி எடுத்துக் கொண்டோம். அந்த உறுதிமொழி என்ன ஆனது? நாம் மனம், மொழி, செயல் இவைகளில் நல்ல பண்புகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

தேசம் விடுதலையடைந்தபோது முதன்முதலில் பாகிஸ்தான் என்ற ஒரு பெரிய பூதம் கிளம்பியது. முதன்முதலில் ஜனப் ஜின்ன அவர்கள்தான் இந்தப் பூதத்தைக் கிளப்பிவிட்டார்கள். நாட்டைப் பிரித்து துண்டுபோடும்படியாக நிலைமை ஏற்பட்டது. சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையின் காரணமாக, இந்தியா சுதந்திரத்தைப் பெற வேண்டுமென்பதற்காக நாடு துண்டாக்கப்பட்டது. இதன் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் எல்லாம் கஷ்டப்பட்டார்கள். நாம் தெற்கே இருக்கிறோம். இதனால் நமக்கு அதிகக் கஷ்டம் தெரியவில்லை. வடக்கே உள்ள மக்கள் நாடு பிரிவினையினால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்கள். வெள்ளையனுடைய வளர்ப்புப் பிள்ளையாக பாகிஸ்தான் உருவாகி, பின்பு தனி நாடாகி, 1965-ம் ஆண்டில் நம் நாட்டின்மீது படையெடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு பாகிஸ்தான் வந்தது.

இப்போது “சுயாட்சி” என்ற நிலைமை எதிலே கொண்டுபோய் விடுமோ என்று தெரியவில்லை. தனித்தனி நாடுகளாக இருக்கக் கூடாது, எல்லோரும் சேர்ந்திருக்க வேண்டுமென்று அரசியலமைப்பு ஏற்பாடு செய்தோம். நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும். மாநிலத்திற்கு அதிகமான நிதி வேண்டும் என்பதிலே நாம் எல்லாம் சேர்ந்து போராடுவோம். இந்தக் கருத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர் கேட்பது வேறு. மத்திய சர்க்காரையும் தாண்டி, “மாநிலத்திலே சுயாட்சி, மத்தியிலே கூட்டாட்சி” என்கிறார். என்ன கூட்டாட்சி, கொய்லிஷன் கவர்ன்மென்ட்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: கூட்டணி ஆட்சி தத்துவம் வேறு, கூட்டாட்சி தத்துவம் வேறு.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: கூட்டாட்சி என்றால் என்ன? கூட்டணி ஆட்சி என்றால் என்ன? இதெல்லாம் “ஜக்ளரி ஆஃப் வேர்ட்ஸ்” தான். கூட்டாட்சி என்றால் என்ன அர்த்தம்? (ஒரு குரல்: அகராதியை எடுத்துப்பாருங்கள்) நான் “கொய்லிஷன் கவர்ன்மென்ட்” என்றுதான் சொல்வேன். மத்திய சர்க்காரைப் பலவீனப்படுத்த வேண்டும்.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: கூட்டாட்சி வேறு, கூட்டணி ஆட்சி வேறு என்பதை வற்புறுத்திச் சொன்னேன். கூட்டணி ஆட்சி என்பது பல கட்சிகள் சேர்ந்து உருவாகிற ஆட்சி. இப்படி சில இடங்களில் நடைபெற்றிருக்கிறது. கூட்டாட்சி என்பது ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் பிரதிநிதித்துவம் உள்ள முறையில் அமைந்திருப்பதாகும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: தலைவர் அவர்களே, இன்னும் புரிய மாட்டேன் என்கிறதே. (சிரிப்பு) (திரு. ம. பொ. சி. தம் இருக்கையைவிட்டு எழுந்தார்) இவர் யார் என்னுடைய பேச்சில் தலையிட?

[1970 செப்டம்பர் 3]

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய தீர்மானத்தின் மீதுதான் அவர்கள் கருணைகூர்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் கோவைக் கம்பரானதால், இன்னும் தமிழில் விளக்க முற்படுகிறேன். அரசுகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து இருப்பதற்குப் பேரரசு என்று பெயர். அது கூட்டரசு. என் தீர்மானத்தின்மீது இப்பொழுது விவாதம் நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது. “இவர் யார் தலையிட” என்று சொல்வது என்ன ஜனநாயகம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ராஜ்யங்கள் மனம் ஒப்பி கலந்து இருப்பது சமஷ்டி ஆகும். ஆங்கிலத்தில் இதை பெடரல் கவர்ன்மென்ட் என்று சொல்லுகிறோம். சமஷ்டி முறை சரியான பெடரல் முறையாக அமையவேண்டும். கான்ஸ்டிடியூஷனைத் திருத்த வழி இருக்கிறது. நேற்றைக்கு நாடாளுமன்றத்தில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தி மகத்தான வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்திற்கு விசுவாசம் எடுத்துக்கொண்டோம் என்றால், அரசியல் சட்டத்திலுள்ள தவறானவற்றை நீக்கி, நல்லவற்றைப் பயன்படுத்துவதற்கு விசுவாசம் எடுத்துக் கொண்டோம். திருத்தத்திற்கும் சேர்ந்துதான் விசுவாசம் எடுத்துக் கொண்டோம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, அவர் அரசியல் சட்டத்தைக் கட்டிக்காத்தால் நல்லதுதான். அரசியல் சட்டத்தையே எரிப்போம் என்று சிலர் தோன்றவில்லையா? தனி நாடு வேண்டும் என்று சிலர் கேட்கவில்லையா? அடைந்தால் திராவிட நாடு இல்லையேல், சடுகாடு என்று சொல்லவில்லையா? இப்போது என்ன சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம்? தனி நாடு கோரிக்கையை விட்டுவிட்டோம், ஆனால் அதற்கான காரணங்களை விடவில்லை என்கிறோம். தெலுங்கிலே ஒரு பழமொழி, “தானிக்கு பேர் ஏழி” என்று சொல்வார்கள். அதுபோல் தனிநாடு கோரிக்கையை விட்டுவிட்டோம். ஆனால் அதற்கான காரணங்களை விடவில்லை என்றால் என்ன அர்த்தம்? தனி நாடு கோரிக்கை வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்றுதான் நாங்கள் சந்தேகப்படுகிறோம். இது நாட்டிற்கு நல்லது அல்ல. நாட்டினுடைய ஐக்கியத்திற்கு நல்லதல்ல.

இப்போது மாநில சுயாட்சி என்ற பூதத்தைக் கிளப்பி விட்டிருக்கிறார் அல்லவா? மாநில சுயாட்சி என்ற பிசாசுக்கு ஒரு தனிக்கொடி, ஒரு தனி அடையாளம் வேண்டும். முதலிலே தனிக்கொடி நாட்டுக்கே வேண்டுமென்றார்கள். இன்றைக்கு நாட்டில் உள்ள சூழ்நிலை காரணமாக மக்களுடைய உணர்ச்சியை வேறுவிதமாகத் திருப்பிவிடுவதற்கு இந்த கொடிப் பிரச்சினையைக் கிளப்பிவிட்டு விட்டார்கள். இன்னும் “ஏன் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் கேட்கிறோம் என்றால் இந்தக் கொடியோடு தேசியக் கொடியை இணைத்துக்கொள்ள விரும்புவதால் தான்” என்று சொல்கிறார் ஒருவர். இன்னொருவர் தேசியக் கொடியை இணைக்காமலேயே தங்களுடைய கொடியைப் போட்டுக் கொண்டு போவோம் என்கிறார்.

இந்தக் கொடி விவகாரம் சாமான்யமானதாக இருக்கலாம். ஆனால், இது எங்கே கொண்டுவரப்படும் என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

1970 செப்டம்பர் 3]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நேற்று நான் கன்னியாகுமரிக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே படகுகளுக்குக் கூட நீலக்கொடி கட்டப்பட்டிருந்தது. இங்கே நாங்கள் அமைத்திருக்கிற தேசியக் கொடியோடு நீலத்துணியில் படகின் சின்னமும் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. படகுகளுக்குக் கூட கொடியிருக்கிறது என்றால் ஒரு மாநிலத் திற்கு என்று கொடி இருக்கக்கூடாதா என்று சொன்னேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மக்களிடத்திலே உணர்ச்சியை ஊட்ட இந்தப் பொடிதான் போடவேண்டாம் என்று சொல்கிறேன். மாநிலத்திற்கு சுயாட்சி, மாநிலத்திற்கு கொடி என்கிற பிரச்சினைகள் எல்லாம் எதற்காக? இந்தக் கொடிப் பிரச்சினை மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை எந்தவகையிலாவது உயர்த்துவதற்குப் பயன் படுமா? மக்களுக்கு வேண்டியது உணவு, உடை, உறைவிடம்.

“ உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேராதிபல்வது நாடு ”

என்று வள்ளுவர் சொல்கிறார். பசியைத் தீர்க்க, பிணியைத் தீர்க்க நாம் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்துவிட்டோமா? அதையெல்லாம்விட்டு இப்போது எதற்காகக் கொடிப் பிரச்சினை? “ இதற்கு சட்டசபை அனுமதி வேண்டும் ” என்று ராஜாஜி அவர்கள் சொல்லி விட்டார்கள்.

உங்களுக்கு மெஜாரிட்டி இருக்கிறது. நாங்கள் வேண்டாம் என்றாலா நிற்கப்போகிறது? ஊரெல்லாம் ஏற்கனவேயே கொடி பறக்கவிட்டுவிட்டு இப்போது சட்டசபை அனுமதி என்று கொண்டு வந்து எங்களை எல்லாம் அவமானப்படுத்தத்தான் போகிறீர்களே தவிர வேறு என்ன? இதைப் பற்றிய பிரச்சினையை வெளியில் கிளப்பு வதற்கு முன்னதாகவே இந்தச் சட்டசபைக்கு அந்த விஷயத்தைக் கொண்டுவந்தீர்களா? டெல்லிக்கு எழுதிவிட்டீர்கள். பத்திரிகை களுக்குக் கொடியைக் கொடுத்துவிட்டீர்கள். நேரில் டெல்லிக்கு இரண்டுபேர் போய் இருக்கிறார்கள். மாநில சட்டசபையின் அனுமதியைப் பெறுவோம் என்றால் தத்துவம் என்ன? இந்த மாதிரி சுயாட்சி கொடி எல்லாம் வருவது விரும்பத்தக்கது அல்ல என்றுதான் தெரி வித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்கள் ஆதரவு கொடுத்தார்கள். நீங்கள் வந்தீர்கள். திரும்பவும் மக்கள் தீர்ப்புக்கொடுப்பார்கள். அது வேறு விஷயம்.

மக்களுடைய உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடும்படியான பிரச்சினை களை வீணாகக் கிளப்பிவிடாதீர்கள். முன்பு அப்படித்தான் மொழிக் கொள்கையில் இந்திய வேண்டாம் என்றார்கள். தாய்மொழி தமிழ், இணைப்பு மொழி ஆங்கிலம், விரும்பிப் படிக்கிறவர்கள் இந்தியைப் படிக்கட்டும் என்று வைத்திருந்தோம். அதை எடுத்தீர்கள். மாணவர்கள் உங்கள் பின்னால் அன்றைக்கு வந்தார்கள். இரண்டு வருடம் என்.ஸி.ஸி. இல்லாமலேயே இருந்தது. இன்றைக்கு உத்தரப் பிரதேசத்திற்கு டாக்டர்கள் வேண்டும் என்கிறபோது இந்தி தெரி யாது எப்படிப்போவது? இவர்களுடைய வேலை வாய்ப்பை எல்லாம் அன்றைக்கே அழித்துவிட்டீர்களே, இப்போதுதான் மாணவர்களும் ஊரா ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். விரும்புகிறவர்கள் இந்தி படிக்க

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 செப்டம்பர் 3]

வசதி கொடுத்திருந்தால் இன்றைக்கு அங்கே போவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருந்திருக்கும் அல்லவா? ஆக, நாம் எதைச் செய்தாலும் எதிர்காலக் கண்ணோட்டத்தோடு செயல்படவேண்டும்.

மத்தியில் எதற்காக ரெசிடுவரி பவர்ஸ் இருக்கவேண்டும்? திடீரென்று தாக்குதல் வந்தது, என்ன செய்வது? 1962-ல் சீனாக்காரன் தாக்கினான். அதில் இருந்து பாடம் கற்றுக் கொண்டோம். 1965-ல் பாகிஸ்தான் தாக்கியபோது தேசம் முழுவதும் ஒன்றாக இருந்து திருப்பி அடித்தோம்.

இன்றைக்கு முதல் அமைச்சருக்கு என்று ஒரு நிதி இருக்கிறது? முதல் அமைச்சர் நிவாரண நிதி? அது எதற்காக இருக்க வேண்டும்? திடீரென்று தீ விபத்து, வெள்ள விபத்து ஏற்படுகிறபோது முதல் அமைச்சர் அந்த நிதியில் இருந்து நிவாரணம் அளிக்கிறார். அது போலத்தான் ரெசிடுவரி பவர்ஸும் மத்தியில் இருக்கிறது.

அதைத் தவறாக அவர்கள் பயன்படுத்தினால் அதைக் கேட்க நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. இப்போது இந்தத் தீர்மானம் அவசியமா? உத்தியோகப் பற்றற்ற தீர்மானம் வருகிறபோது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆதரிப்பதாக ஐதிகம் இருக்கிறதே, அது இதற்குச் சரியல்ல. இது பொருத்தமற்ற தீர்மானம். அரசுத் தரப்பிலும் இதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அவர்கள் இதை ஏற்றுக் கொள்ளாததற்கு என்ன காரணம் சொன்னாலும் சரி. இன்றைக்கு நாட்டை எதிர்நோக்கியுள்ள பல சிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. இந்த நேரத்தில் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு தனிக் கொடிக்கு அவசியம் இல்லை என்பதே என் கருத்து.

நாம் இப்போது எந்தத் தவறைச் செய்துவிட்டாலும் அது எதிர்காலத்தில் தீர்க்க முடியாத ஒன்றாகப் போய்விடும். ஆகவே இதில் உணர்ச்சிக்கு இடம் கொடுக்காமல் உள்ளத்திற்கு இடம் கொடுத்து, கருத்துக்கு இடம் கொடுத்து, சொல்லுக்கு இடம் கொடுக்காமல் செயலில் இறங்க வேண்டும். இந்திய சர்க்காரிடம் இருந்து அதிக நிதி உதவியைக் கேளுங்கள். நாங்களும் ஆதரிக்கிறோம். மத்திய சர்க்காரிடத்திலே அதிக நிதி உதவி பெற வேண்டும் என்பதுதான் காமராசரின் அடிப்படைத் தத்துவம். முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய குறைகளை, வேண்டுகோளைச் சரியான முறையில் கேட்டுத் தீர்த்து இருந்தால், இத்தகைய கோரிக்கைக்கே இடமில்லாது போய் இருக்கும். அதைச் செய்ய இப்போதுள்ள பிரதமர் தவறிவிட்டார்கள் என்பதுதான் அவர்களுடைய குறை பாடு. அதைத்தவிர மத்தியில் ஒருங்கிணைந்த அதிகாரம் இருப்பதில் தவறு என்ன? நாம் ஒரு குடும்பத்தில் இருப்பதுபோலத்தான் இருக்க வேண்டும். பெடரல், சமஷ்டி எல்லாம் வெள்ளைக்காரன் காலத்திலேயே பேசப்பட்டுவிட்டது. 3 பிரிவாக பிரிக்கிற கதை எல்லாம் பழங்கதை புளித்துப் போன கதை.

நமக்கு வேண்டியது நிதி, திரு ஹாண்டே அவர்கள் சொன்ன மாதிரி இன்கம்டாக்சில் முன்பு 40 சதவீதம் இருந்தது. இப்போது 67½ சதவீதம் ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. 75 சதவீதம் வேண்டுமென்று கேளுங்கள். மத்திய சர்க்கார் போடுகிற வரி எதுவாக இருந்தாலும்,

1970 செப்டம்பர் 3] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

மாநிலத்திற்கு இவ்வளவு பர்சென்ட் கொடுத்து விடவேண்டும் என்று கேட்கலாம். இன்னும் தொழில் லைசென்சை எடுத்துக்கொண்டால் நமக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது. அதனால் எத்தனை தொழில்கள் வர முடியாது இருக்கிறது என்று தொழில் அமைச்சர் கூறலாம். எடுத்துக்கொண்ட தொழில்களை எல்லாம் நாம் ரொம்ப உருப்படியாக நடத்தி விட்டோமா என்று பார்க்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு மாநிலத்திற்குத் தனிக்கொடி என்றால் அப்புறம் மாவட்டங்களுக்குத் தனிக்கொடி—இங்கேதான் சோழ மண்டலம், பாண்டிய மண்டலம், தொண்டை மண்டலம் என்றெல்லாம் இருக்கிறதே, அப்புறம் 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு தனித்தனி கொடி—கோயம்புத்தூரில் எங்களுக்குத் தனிக் கொடி வேண்டுமென்று கேட்போம், வன்னியர் தனியாகக் கொடி கேட்பார்கள். கதை ஒன்று உண்டு. முருகன் பிரம்மாவை சிறையில் அடைத்து விட்டார். அவரை விடுவிக்க எல்லோரும் போனார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எந்தச் சிறையில்.....

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எந்தச் சிறையானால் என்ன? உங்களுக்குத்தான் அதில் நம்பிக்கை இல்லையே. அவர்கள் எல்லோரும் சென்று சிருஷ்டிகர்த்தாவை பிடித்து அடைத்துவிட்டாயே, இனி என்ன செய்வது என்கிறார்கள். அதற்கு அவர் நானே சிருஷ்டி பண்ணுகிறேன் என்று சொல்லி எல்லா மானிடர்களையும் ஒரே மாதிரியாக படைத்து விட்டார். யார் ஆண், யார் பெண், யார் அம்மா, யார் சகோதரி என்று தெரியாமல் திண்டாடினார்கள். பிறகு அந்த பிரம்மாவைத் திருப்பிக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று கதை உள்ளது.

அதுமாதிரி இவர்கள் தனிக்கொடிக் கேட்கிறார்கள். எல்லோரும் கொடியைப் போட்டுக் கொண்டுபோனால் என்ன ஆவது? தேசியக் கொடியும், காங்கிரஸ் கொடியும் ஒரே மாதிரி இருக்கிறது. நாங்கள் போனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் போகிறார்கள் என்று மக்கள் நினைக்கிறார்கள். தேசியக் கொடியைப் போடுவதற்கு அவர்கள் கூச்சப் படுகிறார்கள். முதலிலேயே கட்சிக் கொடியைப் போட்டுக் கொண்டார்கள். அப்புறம் முதலமைச்சர் அவர்கள் பார்த்தார்கள். அதேமாதிரி கொண்டு வந்து விட்டால் என்ன? ஐடென்டிபிகேஷன் செய்ய வசதியாக இருக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வருகிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். என்ன ஐடென்டிபிகேஷன்? தேசியக் கொடியைப் போடுவதற்குக் கூச்சப்பட்டுக் கொண்டு காங்கிரஸ் கொடியாக இருக்கிறதே என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் ஒரு தனிக்கொடிக் கேட்கிறார்கள். இது நியாயமா? இது ஒரு ஆர்க்யுமெண்ட்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படியானால் கவர்னர் மாளிகையில் தனிக்கொடிப் பறக்கிறதே. அவர்களும் தேசியக் கொடியைப் பறக்க விடுவதற்குக் கூச்சப்படுகிறார்களா? ஜனாதிபதியின் மாளிகையில் தனிக்கொடிப் பறக்கிறதே, அவர்களும் தேசியக் கொடியைப் பறக்கவிடுவதற்கு கூச்சப்படுகிறார்களா?

[1970 செப்டம்பர் 3]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எனக்குத் தெரியும். பொடிவைத்துப் பேசுவதிலே கெட்டிக்காரர்கள். ஆகையால் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் எல்லாம் தனிக்கொடி கேட்பார்களே (மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி:—கேட்கட்டும்!) அப்படியானால், லட்சக்கணக்கான கொடிகளாக பறக்கும். ஆகவே இந்த நிலை தேவைதானா?

என்னுடைய பரந்த உள்ளம் என்று சொன்னார்கள். கொடியைத் தனிப் பிரச்சினையாக செய்தார்கள். நிதியைப் பற்றிக் கேளுங்கள். நாங்களும் சேர்ந்து போராடுகிறோம். இதிலே அபிப்பிராயபேதம் இருக்கமுடியாது. மத்திய சர்க்காரிடத்திலே எங்களுக்கு ஏதாவது கொஞ்சம் நஞ்சம் இருந்தால், அதை வைத்துப் போராடுவதற்கு தயாராக இருக்கிறோம். தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய எதிர்கால பிரச்சினை நம்முடைய சந்ததியாருடைய பிரச்சினை. ஆனால் நாட்டைப் பிரிக்கும்படியான எண்ணத்தை, மக்கள் உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடும் படியான விஷயத்தில் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டுமென்று என்கட்சியின் சார்பில் சொல்லிக் கொண்டு எனது பேச்சை முடிக்கிறேன்.

8. அமைச்சர் விளக்க உரை

தாம் கேள்வி நேரத்தில் அளித்த துணைவிடை குறித்து உணவு—வணிகவரித் துறை அமைச்சரின் விளக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றத்தில் நான் இன்று கேள்வி நேரத்தின்போது சொல்லிய பதிலில் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து தகவல் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னேன். அதற்காக வருந்துகிறேன். மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து வரவில்லை. ஆனால் டெல்லியிலுள்ள நமது அரசாங்கத் துறையிலிருந்து வந்திருக்கிறது. உணவுச் செயலாளர் அவர்கள் பதில் எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

7. தனியார் அலுவல்கள்—தொடர்ச்சி

தனித் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி

மாநில தன்னாட்சி பெற மத்திய அரசிடம் உள்ள அதிகாரங்களைப் பரவலாக்குதல்—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தமிழரசுக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்தத் தீர்மானத்தைப் பற்றி, கொண்டு வந்த நான் அன்றும், இன்றும் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உட்பட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு, கருத்துக்களை எல்லாம் வெளியிட்டார்கள். நான் அந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் இங்கு விரிவான ஒரு உரையை நிகழ்த்த விரும்பவில்லை. ஏனென்றால், நான் தமிழரசுக் கழகத் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், பொதுவாக இந்தத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்த வேண்டாம் என்றுதான் கேட்டுக் கொள்ளப் போகிறேன். வலி

1970 செப்டம்பர் 3]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெறப்படுகிறது.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்தன. 1-32
5-ம் தேதி காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

9. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

@ 265. Notification issued with G.O. Ms. No. 1012, Rural Development and Local Administration, dated the 1st June 1970 in regard to certain amendments to the conduct of Election of Members of Village Panchayats Rules, 1964. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958)].

@ 266. Notification issued with G.O. Ms. No. 1431, Home, dated the 22nd June 1970 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Home Guard Rules, 1963, published at pages 433-438 of Part V of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 17th April 1963, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 15 (4) of the Tamil Nadu Home Guard Act, 1963 (Tamil Nadu Act 3 of 1963).]

@ 267. Notification issued with Roc. No. 150891/69-P2, dated the 3rd December 1969 in regard to exclusion of certain areas from the existing Rudrachintamani Panchayat in Pattukottai taluk of Thanjavur District for the constitution into a separate Panchayat by name "Rettavayal". [Laid on the Table of the House under section 179(4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

@ 268. Notification issued with Rc. No. 155845/69-P2, dated the November 1969 in regard to exclusion of areas from the existing Koppampatti and Thalugai Panchayats for the constitution of a separate Panchayat by name "Naganallur". [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

@ 269. Notification issued with G.O. No. 2398, Revenue, dated the 27th July 1970 in regard to exemption from liability to sales tax on the sales of cotton yarn manufactured in the Mills in Tamil Nadu. [Laid on the Table of the House under section 53(5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

@ Laid on the table of the House on 2nd September 1970.

[1970 செப்டம்பர் 3]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

@ 56. Notification issued with G.O. Ms. No. 187, Education, dated the 5th February 1970 in regard to an amendment to the Madras Educational Rules in Chapter VII relating to fee regulations for Colleges and Secondary Schools.

@ 57. Notification issued with G.O. Ms. No. 163, Education, dated the 2nd February 1970 in regard to an amendment to Rule 41 in Chapter V—Teaching Grants on behalf of Colleges of the Grant-in-aid code of the Education Department.

£ 58. Annexure to the Tamil Nadu General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 21 of 1970).

£ 59. Annexure to the Tamil Nadu General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 22 of 1970).

£ 60. The Tamil Nadu Appropriation (No. 4) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 24 of 1970).

£ 61. The Tamil Nadu Appropriation (No. 5) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 25 of 1970).

